

ת"פ 483/12/16 - מדינת ישראל נגד עלי מחאג'נה

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 483-12-16 מדינת ישראל נ' מחאג'נה

בפני כבוד השופט דניאל פיש

המאשימה

מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד טל עופר מפרקליטות מחוז

חיפה - פלילי

נגד

הנאשם

עלי מחאג'נה ע"י ב"כ עו"ד אחמד חמזה יונס

הכרעת דין

פתח דבר

1. כתב האישום מייחס לנאשם, עלי מחאג'נה (להלן: "הנאשם"), 3 עבירות הצתה, עבירה לפי סעיף 448 (א) סיפא לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

2. נטען בכתב האישום, כי מספר ימים עובר ליום מעצרו ועד המועד בו נעצר הנאשם, פרצו דליקות רבות באזורים שונים ברחבי הארץ, שכילו שטחים נרחבים של צמחיה וחורש וגרמו נזק רב לבתים ולרכוש, בין היתר בשל תנאי מזג אוויר קיצוניים, רוחות חזקות ויובש.

3. על פי כתב האישום, הנאשם מתגורר בשכונת אל-דאהר באום אל פחם. ביום 25.11.16 או בסמוך לפני כן, החליט הנאשם להעלות אש בסמוך למבנים ולבתי מגורים בשכונה (להלן: "ההחלטה"). לשם ביצוע ההחלטה, הצטייד הנאשם במצית. בסמוך לשעה 8:35 הגיע הנאשם לפאתי השכונה, במקום בו קיימת צמחיה, בסמוך לבתים בשלבי בנייה, אז שילח אש במזיד בדבר לא לו, באופן בו הדליק באמצעות המצית את הצמחיה במקום. כתוצאה מכך, התפשטה אש ונשרפו צמחיה וחורש במקום. הדליקה כובתה על ידי אנשי כיבוי אש והצלה שהוזעקו למקום. הנאשם חזר לביתו ובסמוך לשעה 9:20, יצא שוב מביתו כשהמצית בידו. הוא הגיע למקום בפאתי השכונה, כ-250 מטר ממקום ההצתה הראשון, בסמוך לבתי מגורים השייכים לרואן אגבאריה ולעמאר אגבאריה. בבתי המגורים נמצאו אותה עת בעלי הבתים ובביתה של רואן, היה בנה בן השנה וחצי. הנאשם שילח אש במזיד בדבר לא לו, באופן בו הדליק באמצעות המצית צמחיה. כתוצאה מכך, התפשטה אש ונשרפו צמחיה וחורש במקום. הדליקה כובתה על ידי אנשי כיבוי אש והצלה שהוזעקו למקום, לאחר שתושבי הבתים פונו על ידי כוחות הבטחון למקום מבטחים. בהמשך, הלך הנאשם בשכונה, במקום בו קיימת צמחיה, ובסמוך לשעה 10:40, בסמוך לבתי מגורים השייכים לאחמד ג'בארין וד"ר ח'ירי מחאג'נה, במרחק של כ-400 מטרים ממקום ההצתה השני, שוב שילח הנאשם אש במזיד בדבר לא לו, באופן בו הדליק באמצעות המצית צמחיה. כתוצאה ממעשיו של הנאשם התפשטה אש במטע במקום ונשרפו מספר עצים וצמחיה. הדליקה כובתה על ידי כוחות כיבוי אש והצלה שהוזעקו למקום. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נשרף וכולה שטח של צמחיה וחורש בגודל של שני דונם לערך, וחדר עשן למספר בתים הסמוכים למוקדי ההצתות.

העדויות בבית המשפט

4. העד, להב אביגדור שטבן, אישר בעדותו שערך את חוות הדעת עם התמונות (ת/32) ודוח הבהרה (ת/33). העד סיפר שהוא עובד בשירותי הכבאות משנת 1999. ב- 2013 סיים קורס קצינים ואח"כ ב- 2014 הוסמך כחוקר שריפות. לדבריו, היה במאות שריפות מאז ונקרא לחקור את האירוע נשוא ההליך במסגרת הרבה אירועים שהיו באזור. לדבריו, הוא פעל גם ככבאי מבצעי שכיבה שריפות בפועל וגם נקרא לחקור את הדליקות שקרו בגלל ריבוי האירועים. העד הוסיף שהגיע לאזור כיומיים לאחר האירוע. העד אישר שהשריפה שהתייחס אליה היא בעצם ב- 3 מוקדים. העד נשאל ביחס לשלושת המוקדים מה המרחק ביניהם ומה קרה בכל מוקד והופנה לת/4 ות/5. הוא השיב- **"באותה תקופה היה צו איסור על הדלקת מדורות והדלקת אש שיצא ע"י מ"מ נציב כבאות והצלה. נקראתי לחקירה של 3 מוקדים שקרו בסמיכות אחד לשני. כאשר המוקד הראשון גובל עם היער בסמוך לשביל עפר שחסום עם סלעים. השריפה שרפה שם מעט פסולת שהיתה סמוך לשביל וקוצים. מפנה לתמונה מס' 4 עם המזרון. המוקד ליד הצמיג שמונח. לא יכול להצביע אם הצמיג היה המוקד או שהשריפה התפשטה. כיוון התפשטות השריפה בפועל היה מזרחה כאשר הרוחות באו מכיוון מזרח. לי היה קשה לקבוע בשטח אם הדליקה פרצה איפה שנראה המוקד, יכול להיות שנראה כמוקד כי היתה שם ערימת פסולת. ערימת הפסולת מצביעה על איזור שבער משך זמן רב לא בהכרח כמוקד".** העד לא ידע להשיב לשאלת בית המשפט האם נעשה שימוש בחומר דליק. העד התבקש להסביר על מוקד 2 ונשאל מה המרחק ממוקד 1 והשיב- **"המרחק בין המוקד של השריפה הראשונה, כשאני קורא מוקד אני מפנה לאיזור השריפה ולא בהכרח איפה שפרצה השריפה בשטח. המרחק ביניהם משהו כמו 250 מ'. למעשה במוקד השני לא מצאתי ערימת פסולת. זה בין בתים. זה מחוץ לקיר בין הבתים כאשר מה שנשרף שם זה רק צמחיה וקוצים ובעומק התמונה זה גלש ליער אורנים, שם לא מצאתי פסולת"** (עמ' 4 לפרוטוקול ש' 27- עמ' 5 ש' 31).

5. העד הופנה בעדותו לחוות דעתו המתייחסת למוקד השני ונשאל מה המרחק בין הבתים לשריפה. הוא אישר שהתמונות צולמו יומיים לאחר מכן ושמוקד 2 צמוד לבתים. לדבריו, המוקד הראשון הוא במרחק 250 מ' כאשר מפרידים בתים בין שני המוקדים. לשאלת בית המשפט מהו השטח המגולח בתצ"א הראשונה מצפון למוקד 1 השיב העד שהוא אינו זוכר מה זה וציין שכל השכונה היא שכונה בפיתוח. לדבריו, המוקד השני היה צמוד לבתים, שם נשרפו רק צמחיה וקוצים. הוא הוסיף שלא מצא שם ערימות זבל וכי המוקד השני פרץ תוך כדי שהכבאים עובדים במוקד הראשון. העד נשאל האם הדבר קשור לדוח ההבהרה שלו ת/33 והסביר- **"מבחינת המשטרה הקריאה שלהם ב- 9:20 לאירוע והאירוע הראשון החל למעשה בשעה 8:40. הסיבה להפרש כי אנו הזעקנו את המשטרה רק כאשר הכבאים זיהו עשן נוסף, מוקד 2, והבינו שיש עוד דליקה. אז המשטרה לא היתה במוקד הראשון. לא יודע אם קראו לה. הדיווח הראשון זה במוקד השני. אלינו היתה פניה במוקד הראשון. התושבים זיהו עשן".** העד נשאל בעקבות מה כוחות הכיבוי שהגיעו למוקד הראשון הגיעו והשיב שהם הגיעו בעקבות פניה של אזרחים שדיווחו על עשן ותוך כדי עבודה הכבאים זיהו מוקד נוסף, זיהו עשן מרחוק ואז הזעיקו את המשטרה. העד אישר שכב"א מעדכנים גם את המשטרה. לשאלת בית המשפט מה היה צריך כדי לכבות את המקוד הראשון, השיב- **"רכב כיבוי אחד, מים וצנורות. פעלו שם משהו כמו 20 דקות".** העד השיב שלמוקד השני הגיעו בשעה 9:20. הוא נשאל כמה זמן הבעירה שם והשיב- **"למעשה עבדו שם ב- 9:20 כאשר תוך כדי עבודה זיהו את המוקד השלישי, בגלל שלא סיימו את העבודה שם הזמינו רכב כיבוי אש, כי במוקד השני לא סיימו לכבות את השריפה. במוקד השני הם היו עד 13:45"** (עמ' 6 לפרוטוקול ש' 30-1).

6. העד נשאל בעדותו מתי הגיעו למוקד השלישי ומה קרה שם והשיב-"השלישי נמצא משהו כמו 400 מ' יותר דרומה בקו אוירי, בתוך השכונה, בין בתי המגורים. כאשר בחלק הצפוני של המוקד השלישי היתה ערמת פסולת, כיוון ההתפשטות הפוך לכיוון הרוח. כיוון ההתפשטות לא כתוב בחוות הדעת, אני יכול להראות את זה לפי התמונות. הגיעו למוקד השלישי בשעה 10:15. עזבו ב- 13:05". העד נשאל בנוגע לאופן הפעילות והסביר-"קודם מטפלים במה שקרוב לבתים לאור הסכנה לבתים. אם מבחינתנו הסכנה לבתים ירדה -עוברים לטפל בשטח המיוער. באותו יום היו רוחות מאוד חזקות, 15 קשר, אני הייתי בשטח והיו רוחות חזקות. מבחינת התפתחות שריפה זה חזק כי אני הייתי בשטח. זה גם היה מקום גבוה - לשאלת בית המשפט. בסופו של דבר אני אומר ששלושת המוקדים שהתפתחו הם התפתחו בניגוד לכיוון הרוח. מבחינתי זה רק תוצאה של חשד להצתה". לשאלת בית המשפט מדוע שאש תתפתח בניגוד לכיוון הרוח, השיב-"אין לי הסבר לזה למעט אם זה פעולה מכוונת". עוד נשאל העד האם גם במצב בו זה מכון זה מתפתח עם כיוון הרוח והשיב-"כיוון ההתפשטות בד"כ עם כיוון הרוח למעט התפשטות מאוד איטית נגד כיוון הרוח. זה לא בהכרח מה שהיה פה. כי אני לא יודע להצביע איפה היה מוקד השריפה במוקד 1. אם נאמר שמוקד השריפה היא בערימת הפסולת שהיתה שם ליד השביל, אז כיוון רוב התפשטות בניגוד לרוח לעומק היער שזה לא מובן לי. לכן אני טוען שככל הנראה המוקד הראשון החל מהעצים ולא מכיוון ערימת הפסולת. בעצם האש התפשטה לכיוון ערמת הפסולת. אני שולל את זה שזה החל מערמת הפסולת". העד אישר שככלל היינו מצפים שאם אדם אומר שהצית במקום מסוים שההתפשטות תהיה עם כיוון הרוח. עוד אישר שאם מקום מסוים נשרף והוא בניגוד לכיוון הרוח ההצתה במקום אחר והשריפה גלשה (עמ' 6 לפרוטוקול ש' 31- עמ' 7 ש' 25).

7. העד נשאל בעדותו מדוע צילם 63 תמונות אך רק 12 צורפו לחוו"ד והשיב-"אסביר, בכל חקירה אני מצלם הרבה תמונות. דוחות החקירה יוצאים למשטרה לפעמים מגיעים לפרקליטות. אני לא יכול לצרף את כל התמונות לדוחות החקירה כיוון שהן צורכות הרבה דפים אז אני מצרף מה שנראה לי רלוונטי אבל כל התמונות נשמרות בתיקי ונמסרות לפי דרישה. כל התמונות הלא ממוספרות הן כאלו שלא צרפתי לחוו"ד אבל צלמתי והן חלק מחומר החקירה והועברו לצד שכנגד". העד השיב שאינו יודע מתי המשטרה קבלה דיווח על כל אירוע של שריפה מאזרחים. עוד נשאל העד כמה רכבי כיבוי הופעלו בסך הכל בזמן האירוע והשיב-"שניים. ברכב אחד היו 3 אנשי צוות וברכב השני היו שניים. מדובר במשאיות שנושאות 3,000 ליטר מים. רכב כיבוי סטנדרטי עד 15 טון". העד נשאל למה כוונתו במילה "מוקד" והסביר-"בד"כ כשאני אומר מוקד בדליקות זה המוקד בו החלה הדליקה באירוע הזה בגלל שמדובר ב- 3 מקומות שונים של שריפה, אז כל איזור הגדרתי כמוקד, לא הגדרתי בתוך כל איזור איפה פרצה הדליקה". עוד נשאל מה גודל השטח שנשרף בכל מוקד ומה הוא כלל והשיב-"במוקד הראשון השריפה שרפה קוצים ונפגעו עצי אורן ומעט פסולת. במוקד השני גם קוצים שזה גלש משדה קוצים לתוך יער אורנים צעיר. במוקד השלישי היו רק קוצים וערמת פסולת שנפגעה בדליקה. כל שלושת המוקדים - השטח לא עלה על 2 - 3 דונם בסך הכל. הכוונה שכל שטח בנפרד. במוקד 2 זה היה 1.5 דונם. במוקד 1 היה משהו כמו 800 מ"ר. מוקד 3 - היה עד 1 דונם. אני מתקן ואומר שכולם יחד זה בסך הכל קצת יותר מ- 3 דונם" (עמ' 7 לפרוטוקול ש' 26- עמ' 8 ש' 14).

8. העד התבקש בעדותו להתייחס לטענת הנאשם לפיה שרף פסולת בכל שלושת המקומות וכי הדבר נעשה כדרך קבע וכתוצאה מכך בטעות לדבריו נשרפו המקומות והשיב-"אתחיל לגבי מוקד 1 - אם זה מה שהוא אומר זה לא מתאים לי לכיוון התפשטות היה בניגוד לכיוון הרוח שזה לא מסתדר לי". העד אישר שאם היתה התפשטות

מערכת הפסולת אז השריפה היתה צריכה להתפתח למקום אחר. בהמשך טען-"לגבי מוקד 2 - אני לא מצאתי בשטח שאריות של פסולת ולכן אני לא מסכים עם הטענה. לגבי מוקד 3 - כמו במוקד 1 - מצאתי ערמת פסולת, כיוון התפשטות הדליקה הוא הפוך, הוא נעשה דרומה - דרום מזרח מערכת הפסולת, זאת אומרת בניגוד לכיוון הרוח". העד אישר שביחס למוקדים 1 ו- 3, האש הגיעה למקומות בהן היתה הפסולת ולא ההיפך (עמ' 8 לפרוטוקול ש' 15-28).

9. בחקירתו הנגדית אישר העד שלטענתו במוקד הראשון היתה פסולת אבל לפי המיקום של הפסולת לא יתכן שהשריפה החלה בפסולת כי הכיוון של הרוח היה אחר. בהמשך, נאמר לו שקודם לכן טען שלא הבין מדוע האש התפשטה בניגוד לכיוון הרוח אבל לא שלל את האפשרות הזו, שיכול להיות שהמוקד בפסולת והאש התפתחה בניגוד לכיוון הרוח והשיב-"אמרתי שאני לא יכול לקבוע בודאות שהשריפה החלה בערמת הפסולת כי כיוון הרוח היה מזרחי והאש התפשטה בניגוד לכיוון הרוח" ובהמשך-"אסביר. כשאני אמרתי מוקד 1 בתמונה רואים ערמת פסולת. לכן לא רציתי שהכוונה תהיה שהשריפה החלה בפסולת". לשאלת בית המשפט השיב שלא התכוון לומר שהאש התקדמה בכיוון הרוח. העד אישר שלגבי המוקד הראשון התכוון לגבי כל המתחם הראשון. העד נשאל מה עשה על מנת לבדוק מה מקור השריפה בשטח ואיפה זה מתועד והשיב-"אני לא מתעד את הפעולות שאני עושה לבדיקת מקור השריפה אלא אם כן יש משהו לא שגרתי, אם אני חושד שיש שימוש בחומר מזרז בעירה, בפועל - באירוע הנוכחי הזה - למעשה בשלושת מוקדי השריפה - כיוון שמדובר ב- 3 מוקדים פחות או יותר באותו זמן, במרחקים שאינם סבירים להתפשטות ממוקד אחד לשני או לשלישי, הגעתי למסקנה כי מדובר בחשד להצתה". לשאלת בית המשפט האם זה נראה אחרת כאשר יש חומר בעירה, השיב-"לפעמים יש לי מוקד שאני יכול לדגום אותו אם אין לי שם ערימת פסולת אבל מאוד קשה בשטח פתוח לזהות מקום תחילת דליקה ולכן לא דגמתי". עוד נשאל העד האם במצב בו יש רוח חזקה בשטח פתוח לא רואים מאיפה החלה שריפה או שיש כל מיני תופעות, השיב שהדבר מאוד מבלבל וכי יש כל מיני תופעות (עמ' 8 לפרוטוקול ש' 30 - עמ' 9 ש' 26).

10. העד הופנה בעדותו לת/5 והשיב שלא הוא ערך אותו. לשאלת בית המשפט השיב שהוא מכיר את המוצג רק מעכשיו. העד השיב שמוקד 1 היה בחלק הכי מערבי של השכונה. הוא אישר שאם לוקחים קו צפון דרום - אז 1 באמצע 2 - בצפון ו- 3 בדרום. עוד אישר העד שערמות הזבל נמצאות לפי שיטתו רק במוקדים 1 ו- 3. עוד הוסיף שבמוקד 1 יש ערימת פסולת. העד אישר שלא סביר לפי מסקנותיו שבאף אחד מהמקומות הללו תחילת השריפה היא בפסולת. העד הופנה למקום השלישי שם ערמת הזבל צמודה לכביש בכיוון מזרח והאש הלכה עם כיוון הרוח לקוצים לכיוון מערב. הוא נשאל מדוע הוא שולל את השריפה שהיא מהמוקד הזה והסביר-"אמרתי שזה לא סביר ולדעתי זה לא החל מערמות הפסולת, לא ציינתי במפורש בדוח חקירת הדליקה מקום תחילת הדליקה כיוון שבשטח בנוי משטר הרוח משתנה, וקשה לאמוד כיוון הרוח כמו בשטח פתוח". העד הופנה לתמונה שצולמה על ידי ארוסתו של הנאשם שם הצביע על ערימת הפסולת וטען ששם שרף. הוא נשאל שוב מדוע הוא שולל זאת והשיב-"התמונה צולמה מזווית אחת, בעומק התמונה לכיוון דרום שדה הקוצים שרוף כולו". העד הופנה לתמונה 61- התפשטות הדלקה במוקד 3 ונשאל מה רצה להראות בתמונה הזו. הוא השיב שהוא מצלם המון תמונות במהלך החקירה ומשתדל לכלול את כל השטח שנפגע בדליקה ואף מסביב. לדבריו, אותה תמונה היא חלק ממכלול תמונות. העד נשאל איפה ממוקמת ערמת הזבל לעומת תמונה 61 והצביע בקצה התמונה - בתחתיתה. העד נשאל האם נכון לומר שסביב המוקד השני כבישים מעגליים ובתים מכל הכיוונים והשיב שהוא לא קבע איפה המוקד. כאשר נאמר לו שהמתחם שנשרף הוא מובלע בין בתים מכל הכיוונים, השיב-"לא, יש צד אחד של יער". בהמשך, טען שבמקום השני יש צד אחד שזה יער ורואים זאת

בתמונות (עמ' 9 לפרוטוקול ש' 27- עמ' 11 ש' 21).

11. העד נשאל בנוגע למקום הראשון אליו הוזעקו והשיב שגם שם מדובר ביער. הוא נשאל האם שני המוקדים צמודים ליערות והשיב- **"קרובים. מוקד אחד בתוך היער והמוקד השני סמוך ליער"**. הוא אישר שהמתחם הראשון לשיטתו היה בתוך יער. כאשר נאמר לו שבין המוקד השני לבין היער יש כביש לפי התצ"א, השיב שאינו מכיר את הכביש הזה. בהמשך עדותו הוצג לעד התצ"א מתוך ת/5. הוא נשאל בנוגע לתמונה הראשונה, במקום בו כתוב נקודת הצתה 1 ונקודת הצתה 2, היכן המערב והיכן הצפון והשיב- **"מזרח זה בצד ימין של התצ"א. מערב זה בצד שמאל עליון. צפון מצד עליון ימין של התצ"א והדרום בצד תחתון שמאל"**. העד אישר שלפי התמונה הזאת כיוון הרוח מגיע ממזרח למערב. הוא נשאל האם על מנת לבצע שריפה ליער, צריך ללכת לקצה של היער ולשרוף כמה שיותר ימינה ולא להיפך והשיב- **"אני מסכים, בגלל כיוון הרוח. אני לא יכול לדעת איפה בדיוק נקודת ההתחלה בגלל שעדיין אנחנו בתוך שטח בנוי, באופן כללי"**. עוד אישר העד שההתפתחות היא לתוך היער. הוא נשאל מאיזה כיוון והשיב- **"לפי עדויות הכבאים היא התחילה בין הבתים וגלשה לתוך היער. אני מסכים שהאש לא התחילה מהיער, היא גלשה לתוך היער, בניגוד לכיוון הרוח באופן חלקי"**. כאשר נאמר לעד שהכוונה למוקד 2, שם ישנו קיר בצד הצפוני, קיר בצד הדרומי, יער בצד המזרחי וכביש בצד המערבי, השיב- **"באופן כללי, בשינוי שצינתי לגבי הכיוונים, אני מסכים"**. העד אישר שלא מן הנמנע שבגלל שיש את המסדרון עם הגדרות ויש בתים שיכולים להשפיע על כיוון הרוח, השריפה החלה בצמוד לכביש בין שני הקירות והשיב שיתכן שהשריפה התחילה בין שני הבתים (עמ' 11 לפרוטוקול ש' 22- עמ' 12 ש' 24).

12. העד, אמר אגבריה, השיב בעדותו שהוא מתגורר באום אל פחם בשכונת אל דהאר ונמצא כל היום בבית היות והוא נכה על כסא גלגלים. העד אישר שזכור לו מה קרה בשריפה והשיב שישן כאשר הגיעה המשטרה, כלשונו- **"ישנתי על הספה. באה משטרה ודפקה בדלת. אמרה לי שיש שריפה. הוציאה אותי מהבית. שאלו אותי אם יש דליפה בגז. ראה את הדירה שהכל בסדר. הסתכל על המכונות וראה שהכל בסדר, הוציאו אותנו בחוץ. שאל אותי אם ראיתי מישהו, אמרתי שלא ראיתי אף אחד כי ישנתי והם שהעירו אותנו בזמן השריפה"**. העד נשאל מה ראה מהשריפה והשיב שהתעורר וראה שריפה גדולה ליד ביתו. לדבריו, דובר בשריפה מבהילה ומפחידה שהיתה קרובה לביתו. בעדותו, הוצגה לעד התמונה העליונה בדף האחרון של ת/7 והוא התבקש להראות היכן ביתו. הוא השיב שביתו בחלק הימני של התמונה (נראית רק צללית). העד השיב שאותו יום מזג האוויר היה מפחיד והיתה רוח חזקה מאוד. עוד נשאל האם כתוצאה מהשריפה קרה משהו לבית או בסביבות הבית והשיב שפיח נכנס וכי העצים נפגעו אך דובר בנזק קטן. הוא נשאל מה המרחק בין העצים שנפגעו לבין הבית והשיב- **"רק אני והשכן שלי. היתה מרחוק מאחורה. ביער והגיעה לכיוון שני הבתים"**. העד אישר שהשריפה החלה ביער והגיעה לכיוון הבית שלהם (עמ' 12 לפרוטוקול ש' 29- עמ' 13 ש' 27).

13. בחקירתו הנגדית, נשאל העד האם ידוע לו האם האש החלה ביער או שהחלה בקטע שבינו לבין השכנה שלו היות וישן והשיב שכאשר התעורר בינו לבין שכנתו היה הכל שרוף והיה מלא עשן בכל המקומות. העד השיב שאינו יכול לדעת מאיפה החלה האש. העד נשאל בנוגע לקטע שבינו לבין השכנה רוואל האם זה שטח מגודר עם קוצים ופסולת ויש שם הרבה זבל שם והשיב שהקרקע שם היתה ריקה. לשאלת בית המשפט האם היה שם זבל קרשים וכד' השיב בחיוב. העד השיב שלא תמיד הזבל נאסף בשכונה. העד השיב בעדותו שהוא מכיר את הבית של הנאשם עלי וציין שהבית קצת רחוק מביתו. עוד השיב שהם מתגוררים באותה השכונה והוא מכיר את ביתו. העד נשאל האם ליד הבית וממול העיריה בנתה

בי"ס חדש והשיב בחיוב. עוד נשאל האם נכון שכל הפסולת של עבודות הפיתוח של ביה"ס נמצאת בקטע שבין הבית שלו לבין הבית של עלי והשיב-"אני על כסא גלגלים. כל התמונות האלו אני לא יכול לזהות מאיפה הן. אני יוצא מהבית שלי איפה שיש כיכר וזהו". לשאלת בית המשפט האם יש כמה עצים ליד הבית שלו השיב-"זה באיזור, במקום ציבורי. אבל עדיין לא בנו שם". בהמשך, נשאל מה יש ליד ביתו והשיב-"יער. עצי ברוש. אין מכוניות שנכנסות לשם. רק ברגל" (עמ' 14 לפרוטוקול ש' 2- עמ' 15 ש' 3).

14. העדה, רואן אגבריה, סיפרה בעדותה שהיא כבת 25, גרה באום אל פחם בשכונת אל דהאר, עובדת בקופת חולים מאוחדת, ואמא לילד כבן שנה וחצי. העדה נשאלה מה עשתה ביום השריפה והשיבה שישנה עם בנה בביתה עד שדפקו על דלתה שוטרים וכבאים וביקשו שתצא, אז ראתה אש. לשאלת בית המשפט השיבה שהיו אש ועשן רב קרוב לביתה. ב"כ המאשימה ציין כי העדה והעד הקודם התייחסו למוקד מספר 2. כאשר הוצגה לעדה התמונה העליונה בת/7 השיבה שביתה הוא הבית הגדול במרכז התמונה. העדה נשאלה היכן נמצאות המצלמות לכיוון החצר והשיבה שמאחורה, בצד ימין של הבית מכוונים לחזית. העדה אישרה שבתמונות 31 ו- 29 מתוך ת/32 רואים את הבית שלה. עוד נשאלה היכן החומה שנראית בתמונות 29 ו-31 נמצאת בתמונה ת/7 והשיבה שמהצד של העשן. העדה השיבה שהאש היתה קרובה לבית ושיש לה עצים ופרגולה בחצר. העדה נשאלה עד כמה השריפה היתה קרובה לחצר שלה ולביתה והשיבה שבין השריפה והבית שלה יש גדר וכי האש הגיעה עד הגדר. היא אישרה שבאומרה גדר הכוונה לחומה. העדה נשאלה מה היו תנאי מזג האוויר באותו יום והשיבה שסוער, ללא גשם אך הרבה רוח. עוד נשאלה איזה נזק אירע לבית והשיבה שהיה ריח ופיח בתוך הבית (עמ' 15 לפרוטוקול ש' 17- עמ' 16 ש' 30).

15. בחקירתה הנגדית אישרה העדה שיש לה חומה גדולה וגבוה ליד הבית. עוד אישרה שגם מהצד השני בבית של השכן הבנוי במקביל גם יש חומה וכי ביניהם עובר כביש מול הבית שלה ומול הבית של שכן. העדה לא ידעה לומר האם המרווח בין שני הבתים שייך למישהו. עוד נשאלה האם מדובר במקום מסודר עם פרחים או מקום שאנשים משליכים בו פסולת והשיבה שלא ראתה אף אחד ולא ראתה מישהו מצית. העדה נשאלה האם השכונה מקבלת שירות טוב מהעירייה באיסוף פסולת או שהיא רואה פסולת בשטחים האלו והשיבה שבכל שטח יש פסולת. עוד נשאלה האם נכון לומר שאנשים ושכנים לא פעם ראשונה שורפים בשכונה הזו כאשר יש ערמות פסולת והשיבה שלא ראתה. היא נשאלה מה עושים עם הפסולת והשיבה שעוזבים אותה וכי בסוף העירייה מפנה אותה כשהיא מצטברת. העדה אישרה שיש לה תלונות כלפי העירייה שלא מנקה את הפסולת בזמן (עמ' 16 לפרוטוקול ש' 32- עמ' 17 ש' 28).

16. העד, אחמד ג'בארין, אישר בעדותו שברשותו מצלמות אבטחה בבית ת/27 ות/27א ושנתן לשוטרים לצפות בהן. לדבריו, המצלמות נמצאות לכיוון הכביש. עוד אישר העד שראה את המצלמות. העד השיב שהוא גר בשכונת אל דהאר, הוא כבן 30 ועובד בבניין. העד נשאל מה אירע בבוקר השריפה וסיפר-"**ישבתי בתוך האוטו, יש לי שברולט אויאו לבנה. ישבתי באוטו מחכה לאשה על מנת ללכת ולהתפלל. תפילת יום שישי. תוך כדי זה שאני יושב באוטו, שמתי לב בראי הצדדי מישהו שיוצא מאחורי הבית מכיוון היער לרחוב. אחרי בערך 6 דקות, ראיתי עשן יוצא, אז הלכתי הבאתי זרנוק מים על מנת לכבות. וזהו הלכתי להתפלל. באה מכבי אש ומשטרה. אחרי התפילה התקשרו אלי מהמשטרה רצו לראות את ה DVR**". לשאלת בית המשפט האם כיבה את האש, השיב-"כן, עזרתי. לשאלת בימ"ש - לא היתה אש גדולה. עזבתי והלכתי לתפילה. בזמן ארוחת צהריים אצל ההורים שלי, התקשרו אלי מהמשטרה וביקשו את ה DVR. הם הגיעו, פתחתי להם את המצלמות וראינו. ראו אדם שעבר מאחורי הבית שלי יצא מהיער לכיוון הרחוב באותו זמן. אבל שום דבר אי אפשר לראות. לא הסתיר פנים אבל

זה היה מרחוק והמצלמות פשוטות". העד השיב שלא ראה את פניו של האיש. הוא נשאל מה נשרף והשיב-"היה משטחי אש (צ"ל עץ ד.פ.), ופסולת וצואה של יונים, טלויזיות מפלסטיק, כל השכונה זורקת שם זבל". לשאלת בית המשפט מה זאת אומרת יוצא מהיער, השיב-"אין עצים, רק זבל. זה שטח עזוב". העד אישר שד"ר מחאג'נה חירי הוא שכנו מהצד השני של הכביש. העד השיב שמזג האוויר אותו יום היה קר והיתה קצת רוח (עמ' 18 לפרוטוקול ש' 12-עמ' 19 ש' 12).

17. העד נשאל בעדותו האם במשטרה הציגו לו תמונה של הנאשם והשיב-"כן. הראו לי את התמונה של עלי ושאלו אותי אם אני מכיר אותו. אמרתי שהוא מהשכונה. אני לא מכיר אותו בשם שלו". כאשר נאמר לו שבשתי חקירותיו במשטרה אמר שראה בחור בשם עלי, השיב-"אני אמרתי להם את השם? לא אמרתי. בכלל. הוא התחיל להגיד לי, הוא התחיל לרשום בדף נייר, הסברתי לי שמישהו יצא מאחורי הבית, אז הוא רשם עלי בלי שאני אגיד לו, אני שאלתי את החוקר זועבי אותו איך אתה רושם את השם שלו (עלי) כי אמרתי לו שאני מכיר אותו אבל אני לא מכיר את השם שלו". העד נשאל בנוגע לתמונה שהוצגה לו של מי שיוצא מאחורי הבית והשיב שלא זיהה אותו בכלל. העד שלל שבחקירתו הראשונה אמר לחוקר אזולאי ליאל, שהוא מכיר את עלי כמי שגר בתחילת השכונה ושראה אותו כמי שיוצא מאחורי הבית שלו. עוד נשאל בנוגע לכך שהשוטר בחקירה הראשונה אומר שהוא אמר לו שפנה לבחור ואמר לו למה הדלקת את האש והוא אמר לו שהוא מצטער והשיב-"לא, אמרתי לו שהדלקתי את האוטו ורדפתי לראות מי ולא מצאתי אף אחד. הוא אמר מצטער או לא מצטער- זה לא נכון. הלכתי לבדוק שמישהי יצא מאחורי היער, הלכתי ולא מצאתי אף אחד". כאשר נאמר לו שהחוקר ליאל לא ידע מה יגיד בחקירתו השנייה השיב שיתכן שלא הבין אותו, היות ובעברית הוא חלש. כאשר נאמר שלטענתו במשטרה הציגו לו תמונה והוא אמר: כן זה הבחור, השיב-"לא, אני אמרתי לו שזה מהשכונה ולא מכיר את השם שלו, אבל אם זה מי שהדליק, אני לא יודע. שאל אותי אם אני מכיר אותו ואמרתי לו שכן זה מהשכונה. יכול להיות שאני קצת חלש בעברית". עוד נשאל העד האם עלי שהוא רואה באולם זה מי שראה והשיב-"לא בכלל. במצלמות אי אפשר לראות טוב. אני לא ראיתי אותו בכלל, לא זיהיתי את הפנים". ב"כ המאשימה ביקש נוכח הסתירות המהותיות להגיש את ההודעות לפי סעיף 10א אך הוסכם היות וההגנה אינה חולקת שהנאשם הוא זה שנראה במצלמות האבטחה שאין צורך בהגשת ההודעות. ב"כ המאשימה הוסיף שמאחר וההגנה אינה חולקת על כך כי הנאשם הוא הדמות שנראית בסרטון- הסתיימה חקירתו (עמ' 19 לפרוטוקול ש' 13- עמ' 21 ש' 2).

18. בחקירתו הנגדית נאמר לעד שהאדם שראה יוצא מהיער מאחורי הבית שלו זה הנאשם עלי והשיב שיכול להיות. העד אישר שהבית שלו צמוד לכביש, מערבית מהכביש. לשאלת בית המשפט אישר שהבית שלו זה הבית האחרון לפני השטח הפתוח. עוד אישר שהפיגום בתמונה ליד ביתו שייך לו. העד אישר שמסביב לבית שלו אין עצים אלא סלעים וזבל. העד אישר שזכור לו שבשטח שלו צמוד לביתו היו כתבים של הטלויזיה שבאו לצלם, ב"כ הנאשם וצלמים. הוא נשאל האם אמר לצלמים שהוא מודה לעלי מחאג'נה והשיב-"כן, נכון. אני גם מנשק לו את הידיים. כי יש שם גרוטאות ופסולת בשטח הזה ויש לי עכברים ונחשים משם. הוא ניקה את זה והייתי שבע רצון, הרבה פעמים פניתי לעירייה". לשאלת בית המשפט מה הכוונה שהוא ניקה, השיב-"השריפה זה כאילו הוא ניקה את זה. אני הייתי פונה לעיריה ובכלל לא היו מפנים". העד נשאל האם עלי עשה את העבודה כי הוא שרף את הפסולת שהפריעה לו, השיב-"במאה אחוז". העד אישר שהבית של עלי נמצא זה קרוב למוקד 2 שזה קרוב שני בתים לשכן הנכה, עמאר, והעדה רוואל, שהוא מכיר. עוד אישר שבין הבתים יש שטח פתוח שם גם האנשים זורקים זבל וכי בכיכר מול ביה"ס גם שורפים. עוד אישר העד שראה הרבה שריפות לפני כן באזור. הוא נשאל האם הן לא גרמו הטרדה כי לא היה מזג אוויר

מתאים והשיב-"אש נמוכה כזאת. מאחורי איזה חול". העד נשאל האם השריפה שהיתה ליד הבית שלו גם היתה בערמות הזבל שמסביב היה חול והשיב-"רואים מה קורה, שמאחורי האש יש דרך עפר". העד הופנה לת/32 ונשאל האם זה נכון שביתו מצד ימין של התמונות האלו וזו ערמת הזבל שהיתה ליד הבית. הוא השיב שזה 4 - 5 מ' רחוק מהבית שלו. העד נשאל האם מה שנשרף שם הוא ערמות הזבל והשיב שכן היות ואין משהו אחר שיישרף. לשאלת בית המשפט מדוע כיבה את האש והאם זה היה מסוכן לביתו, השיב-"הפיגום צמוד, הרגשתי שהאש מתקרבת" ובהמשך-"פחדתי שהאש תתקרב. לא ידעתי מה עלול לקרות" (עמ' 21 לפרוטוקול ש' 4- עמ' 22 ש' 18).

19. העד, להב אביגדור שטרן, בהמשך חקירתו הנגדית לב"כ הנאשם נשאל מדוע בחוות דעתו הוא לא פירט מה מהירות הרוח שהיתה באותו יום והשיב-"כי אני לא מפרט בחוות הדעת מהירות הרוח. במקרים שהתיקים מגיעים לבימ"ש אני יכול מתוך הכתובים להביא את מזג האוויר. גם במקרה הזה הבאתי שני אירועים שהיו בבוקר ובצהריים עם חיזוי מזג האוויר" עוד נשאל העד מדוע לא פירט שבשני מוקדים היו ערימות זבל והשיב-"בסופו של דבר חוו"ד באה לקבוע אם מדובר בהצתה או לא מדובר בהצתה וקבעתי שהיתה הצתה בצירוף המקרים שהיו שם בסמיכות האירועים, הגעתי למסקנה שמדובר בחשד להצתה". עוד נשאל האם התבקש רק לקבוע האם מדובר בהצתה או גם להראות את מקור הדליקה והסביר-"המשטרה מבקשת לדעת אם מדובר בהצתה או לא כדי לדעת איך להמשיך לטפל. אם זה משהו מורכב כמו שריפה בתוך מבנה אז שם באמת חופר לעומק כדי לדעת אם זה מכשיר חשמלי או הצתה, אבל פה היה ברור שמדובר בהצתה". בהמשך, טען שבשטח פתוח מאוד קשה לקבוע מקום תחילת השריפה והוסיף שחוו"ד ממצה את הדברים שניתן לברר. העד נשאל מה הם מקורות האש בשלושת המוקדים שזה תחילת השריפה והשיב-"אמרתי את זה כבר בדיון לפני ההפסקה, בשטח פתוח קשה לקבוע מקום תחילת המוקד, מה גם שיש שני מוקדי שריפה בין מבנים בשטח בנוי - מוקדים 2 ו-3 ומשטר הרוחות משתנה בשטח בנוי". העד הופנה בעדותו לדוח הפעולה של שלום אדרי, רס"מ במשטרת תחנת אום אל פחם שציין שכשהגיע לשריפה הכבאים עסקו בכיבוי האש ששרפה פסולת ו-4 עצי ברוש. העד נשאל מדוע לא התייחס לכך שנראתה פסולת עולה באש והשיב-"יש בידי דוח האירוע. הדיווח הראשון מהשטח היה של מפקד הצוות - ת/34 - שמדובר בשריפת עצים ופסולת קטנה ליד היער והם בעבודה". כאשר נאמר לו שמוקד האש הוא פסולת ולא יער כפי שאמר, השיב-"בדיווח מפקד הצוות מוסר כי מדובר בשריפת עצים ופסולת קטנה ליד היער. לא מצויין מהיכן התחילה השריפה משטח הקוצים או מערמת הפסולת" (עמ' 23 לפרוטוקול ש' 2- עמ' 24 ש' 6).

20. העד נשאל בעדותו מדוע הוא פוסל את האפשרות שמוקד השריפה הוא הפסולת שהוצתה במצית והשיב-"הסברתי קודם שכיוון התפשטות השריפה נוגד כיון הרוח ולכן לדעתי לא בהכרח שהדליקה החלה מערמת הפסולת". עוד נשאל העד כיצד זה קרה אם זה נוגד ומדוע שהאש תלך לכיוון נגדי מהרוח והשיב-"אני לא יכול לפסול שהאש התחילה מהפסולת והתפשטה לכיוון העצים". העד נשאל בנוגע למוקד 2, שם יש בתים. הוא נשאל האם הוא מסכים שגם אם יש רוח היא משנה כיוונים כאשר נתקעת בקיר ויכולה אפילו לעשות תנועה מעגלית והשיב שבשטח בנוי משטר הרוחות משתנה. העד הופנה לדיווחים בנוגע לשריפות, שם התקבל דיווח לפיו "השריפה ליד שכונת אל דהאר בקצה השכונה יש מזבלה שכנראה הוצתה". העד נשאל האם יתכן שהשריפות במוקדים שיש בהן מזבלה אירעו כתוצאה מאש שהוצתה במזבלה והשיב-"השריפה החלה לפי הדוחות של כבאות בשעה 8:30 בבוקר. הדיווח אינו תואם לדיווח המשטרה בשעה 9:20, השעות הן שונות. אני לא מכיר את הדיווח שנמסר במשטרה לכן לא אוכל להתייחס אליו". העד השיב שהדיווח הראשון שהתקבל אצלם היה מאזרחים ולא מג'אבר מחאמיד - ת/34. העד לא ידע לומר מה שמות האזרחים. העד נשאל האם ג'אבר מחאמיד הוא מפקד צוות הכיבוי והשיב-"נכון, ג'אבר מחאמיד דיווח

בפעם השניה והשלישית על מוקדים נוספים. על האירוע הראשון התקבל דיווח מאזרח". העד הופנה לת/34. הוא נשאל מדוע בהתחלה רשום שריפת קוצים בשטח פתוח והשיב שזהו הדיווח שהתקבל. עוד הופנה העד לת/34 - פרק ג'- הודעות וסיוע. הוא נשאל מה משמעות הדבר והאם מה שרשום במלל זה מוקד השריפה והשיב שמדובר בתיאור כללי של מפקד האירוע של מה שהוא רואה בשטח. העד נשאל האם הדיווח השני משעה 9:33 - יער קוצים ופסולת, התקבל תוך כדי שכיבו את הראשון והשיב-"**כן שהם מסתדרים במוקד הזה ולא צריכים כוחות נוספים". עוד הופנה לדיווח בשעה 10:15 אחרי מילוי המים, שם נכתב שיש מצית במקום ומבקש רכב נוסף".** הוא נשאל למה הכוונה שיש מצית במקום והשיב-"**זה אומר שהוא מבין לפי ההתפתחויות במקום שיש מצית שנמצא במוקד השני".** העד אישר שדוח האירוע היה בפניו כשערך את חוות דעתו. עוד נשאל מדוע לא התייחס בחוות דעתו לכך שדוח אירוע של מפקד הכוח ציין שריפת קוצים ופסולת והשיב-"**אני באמת לא התייחסתי לזה בחוות הדעת. חשבתי שכן, עכשיו אני רואה שלא. אבל הדוח מצורף לחוות הדעת"** (עמ' 24 לפרוטוקול ש' 7 - עמ' 25 ש' 25).

21. בחקירתו החוזרת הוצגו לעד הסרט הראשון מתחיל בC77 והשני המתחיל בE92 - לעניין מוקד 2. העד נשאל האם לאור מה שראה הוא מסכים לטענה ביחס לכיווני רוח שיכול להיות שהאש היתה מאיזור הכביש והלאה והשיב-"**אני לא ראיתי את הסרטים האלו קודם. הם רק מחזקים את מה שאמרתי שקשה לי מאוד מאוד לקבוע היכן החלה הדליקה. לפי הסרטון השני כאן שצולם מכיוון הכביש, רואים את הדליקה מגיעה מעומק השטח לכיוון הכביש, לפי הסרטון הזה אני אומר כי השריפה פרצה בעומק השטח והתפשטה לכיוון הכביש".** בהמשך חקירתו הנגדית ברשות בית המשפט נשאל העד האם "עומק השטח" יכול להיות 6 - 7 מ' פנימה והשיב-"**לפי מה שהבחנתי בסרטון זה מכיוון קצה החומה של החצרות לכיוון הכביש. קשה לי מאוד לקבוע נקודת ההתחלה לאור הסרטון השני. אני יכול לומר בודאות שהדליקה לא החלה מהכביש לעומק השטח אלא מעומק השטח לכיוון הכביש".** כאשר נאמר לו שידוע שהנאשם ירד מהכביש ושם שרף, השאלה כמה עומק, השיב-"**לפי מה שנראה בסרטון, זה לא לפי התיאור של יורד מהרכב ומהדליק, קצה החצרות להערכתי 20 - 30 מ' אורך הגדרות שם וזה מהאזור הזה".** עוד נשאל מדוע לא באמצע, והשיב-"**בערך מקצה החצרות"** ובהמשך-"**אני לא אומר בדיוק מאיפה התחיל. לפי הסרטון זה נראה בערך מהקו של קצה החצרות. אבל זה מהכיוון ההוא לכיוון הכביש".** כאשר נאמר לעד שהוא לא יכול למדוד איפה בוצעה ההצתה כי לדבריו הרוח יכולה להסתובב ולעבור לצד השני, השיב-"**רואים בסרטון שהחלק הקרוב לכביש הירוק עדיין לא נשרף, אם היינו רואים שהוא שרוף אז היינו חושבים שאולי הדליקה החלה מכיוון הכביש ולאחר מכן הרוח השתנתה ומשכה את העשן לכיוון הכביש בחזרה. בסרטון ניתן להבחין שבחלק הקרוב לכביש הצמחיה/הקוצים עדיין לא שרופים".** עוד נשאל העד האם ראה בסרטון איך הלהבות משנות כיוון והשיב-"**אני ראיתי את האש מתפשטת לכיוון הכביש. ראיתי להבות, הרוח משחקת כל הזמן, משטר הרוחות משתנה מעת לעת בשטח בנוי"** (עמ' 25 לפרוטוקול ש' 27 - עמ' 27 ש' 17).

22. העד, אחמד עזאם, שוטר מזה 13 שנה, משרת בתחנת אום אל פחם בתור סגן ראש משמרת. העד אישר בעדותו שערך את ת/26 ות/25 בתיק המוצגים. בחקירתו הנגדית הופנה העד לת/25 ונשאל האם המודיע הוא מוחמד ושל מי מספר הטלפון והשיב-"**אני מה שרשמתי כאן זה היה באירועים של ההצתות שהיו בתקופה ההיא, אני משמש בתור ראש משמרת, סיעתי בשכונת אל דהאר, אז אני זיהיתי שריפה קטנה בכניסה לשכונה, ירדתי מהניידת אני והשותף שלי, כיביתי חלק מהשריפה הקטנה, איזה צמיג, כיביתי באמצעות מטף וזימנתי כב"א למקום, אז התקבל דיווח דרך המוקד על אירוע באותה שכונה בין שני בתים שמתחילה אש שם. אני הייתי באירוע אז העברתי את האירוע לניידת אחרת שתיתן מענה. זה מה שעשיתי. מוחמד זה המודיע".** העד לא ידע האם אותו

מוחמד נחקר. העד אישר שהוא עצמו כיבה את השריפה הקטנה, איזה צמיג. הוא נשאל באיזה מוקד והשיב-"זה המוקד הראשון שלי. אני הייתי בתוך השכונה אז אני זיהיתי את השריפה בטרם נפתח אירוע". לשאלת בית המשפט האם לא ידוע לו אם היתה שריפה קודם למה שראה, השיב בחיוב. העד אישר בעדותו שהוא כיבה את השריפה הזו והזעיק את כב"א שימשיכו את הטיפול באותה שריפה. עוד נשאל האם הבחין בערימות זבל וצמיג לידה והשיב-"כן, היה צמיג ועץ וקצת פסולת" (עמ' 28 לפרוטוקול ש' 15- עמ' 29 ש' 17).

23. העד, שלום אדרי, איש משטרה למעלה מ- 26 שנים במגוון תפקידים, היום משמש כסייר שיטור עירוני בתחנת אום אל פחם, אישר בעדותו שערך את ת/29. העד נשאל בעדותו מה ראה כשהגיע לאירוע והיכן השריפה אליה התייחס והסביר-" אנחנו קבלנו אירוע דרך ראש משמרת סיור להגיע למוקד שריפה באיזור שכונת אל דהאר מהצד המזרחי של השכונה, זה התחיל בשריפה שהגענו אליה, שריפת פסולת ושריפה של עצי ברוש שהיו באותו אתר פסולת. שהנזק שם היה לכמה עצים לפי מיטב הבנתי, ראיתי חלקם עולים באש והפסולת שהיתה מתחת לעצים. לאחר מכן תוך כדי פעילות כיבוי השריפה אנחנו קבלנו וגם זיהינו במרחק ממש קרוב אלינו מוקד נוסף. שריפה נוספת. קבלנו מוקד נוסף ממש דרומית לנו, מרחק 100 מ' שהיה סמוך לקבוצת בתים, 3 בתים לדעתי, השריפה הזו התפשטה סביב החומה של הבתים. אני ראיתי שהעשן כבר חודר לבתים, העשן מעל הבתים, אנחנו נאלצנו להכנס לבית הימני מביניהם שהיה בסכנה יותר משאר הבתים שם השוטור שעבד איתי ששמו יוסי הוא זה שקפץ מעל החומה, זו היתה שעת בוקר ביום שישי, דפק בדלת, וביקש מהדיירים לעזוב את הבית עקב הסכנה". בהמשך תיאר-"אנחנו הזמנו תגבור למקום, גם של כבאים וגם של שוטרים, עד כמה שאני זוכר אני בתפקידי באותו רגע סגרתי את הרחוב הייתי בקשר עין עם הבית שהשוטר יוסי נכנס אליו, ראיתי שהוא מוציא משם את הדיירים" (עמ' 29 לפרוטוקול ש' 22- עמ' 30 ש' 11).

24. העד הופנה לעמ' 2 בדוח הפעולה שלו ונשאל האם היה מוקד נוסף ומתי והשיב-"אני זוכר שהיינו במקום 18 דקות או רבע שעה לפחות אז קבלנו דיווח נוסף שהוא בכיוון דרום מערב לנו, אנחנו לא ראינו את השריפה אלה כיוונו אותנו לשם, אז ראינו מוקד שריפה נוסף של קוצים סמוך לבתים, הגענו לשם וזימנו כבאית. אחד מהם היה ראש המשמרת באותו הזמן". העד נשאל האם כאשר הגיעו למקום שאחמד הכיוון אותם עדיין דלקה שם אש והשיב שכן ואז החלה שרשרת של אירועים. העד הופנה בעדותו לדיסק ת/28 ונשאל האם הוא מזהה את הסיטואציה והשיב-"כן, זו בעצם הסגירה. לדעתי זה אני בתוך הניידת. זו הכניסה לרחוב של הבתים שצינתי, המוקד השני שמהם הוצאו הדיירים. תחילת הרחוב. האדם בא וביקש עד כמה שזכור לי להזמין כוחות נוספים. הוא היה קצת בלחץ. אני לא יודע מי צלם את הסרט הזה". עוד נשאל באיזה שלב החסימה והשיב-"אני לבד באוטו והשוטף שלי ליד הבתים. ומשהו כמו רבע שעה לאחר מכן היה מוקד נוסף" (עמ' 30 לפרוטוקול ש' 23-12).

25. בחקירתו הנגדית העד אישר שהוא מכיר את שכונת אל דהאר טוב. העד נשאל האם לדעתו מוקד השריפה היה בפסולת או במקום אחר או שאינו יודע והשיב-"ההתייחסות למוקד עצמו אני לא יכול להתייחס כפי שאמר נציג הפרקליטות. הכוונה מוקד זו הנקודה הראשונית, אני לא ראיתי כזו אלא ראיתי אש מתפשטת, ראיתי פסולת ומעליה יש עצי ברוש". העד נשאל מדוע רשם שהאש שרפה פסולת ו- 4 עצי ברוש והשיב-"כי זו העובדה, האש שרפה פסולת ועצים". בעדותו, הוצגו לעד תמונות שצלמו בשכונת אל דהאר והוא נשאל האם הוא מזהה את המקומות האלו והשיב-"(מעין). אני לא מזהה את כל המקומות בתמונות שמוצגו בפניי. אני כן מזהה בתמונה מס' 3 את חלקו האחורי של הבית לדעתי שזה הבית בו כונסה המשפחה, מתוכה הכי ברורה לי התמונה

הימנית התחתונה. את השאר קשה לי לזכור כרגע. העד אישר שהיה בשלוש מקומות באותו היום. עוד נשאל האם הבחור שהוא מדבר איתו בסרט ת/28 זה אותו אחמד עם הפיגומים והשיב שאינו מכיר אותו או את עיסוקו. העד נשאל בעדותו האם הוא יכול לאשר שבשני מתחמים של השריפות יש כביש מסביב לכל המתחם כך שהאש לא תוכל להגיע לבתים בשני מקומות והשיב-"האמת אני לא כל כך מבין איך השאלה נוגעת אלי, אני יכול לומר כך: היה מוקד הראשון שהגענו אליו שהוא כמעט מעבר לכביש המקיף את השכונה. יותר לכיוון שכונה בשם אל-קאדר. במוקד השני - יש כביש שאני לא יודע אם הוא מעגלי, אני יודע שהוא נכנס לתוך הבתים. אני לא נכנסתי אליו עד הסוף". לשאלת בית המשפט האם הוא היה מהצד השני של הכביש, השיב-"השריפה הראשונה היתה קרובה לאל קאדר אז הוא היה דרומית לשריפה הראשונה. השלישית היתה יותר ימינה, זאת אומרת יותר מערבה". העד נשאל האם הגיע לשריפה בין שני הבתים המגודרים והשיב-"אני הגעתי לשלוש מקומות, הראשונה באתר הפסולת והעצים, השני זו שבמבחינתנו היתה קשה יותר שהיה צמודה לחומת הבתים, והעשן חדר לתוך הבתים ומשם חלצנו את הדיירים, השריפה השלישית גם היתה בין בתים" (עמ' 30 לפרוטוקול ש' 24 - עמ' 31 ש' 32).

26. כאשר נאמר לעד שבאירוע הראשון והשלישי לא היו ביער, השיב-"באיזור הפסולת זה איזור יער, קצה היער. זה הראשון. השלישי היה שטח פתוח בין בתים. השני - לא היתה שם פסולת לדעתי, היה שם קוצים, ומרחק סמוך להם 50 מ' כבר היה יער. איזור שמתחבר לאל קאדר". לשאלת בית המשפט האם הרוח היתה לכיוון אל קהדר, השיב-"היתה לכיוון הבתים. לדעתי היתה רוח מערבית שהביאה את הרוח לתוך הבתים. גם היה מזג אוויר בעייתי. שתי השריפות הראשונה והשני בצד המזרחי של השכונה. השריפה השלישית בצד המערבי של השכונה". העד אישר שהצד המזרחי של השכונה, הכוונה לבתים בקצה השכונה. העד נשאל האם מזרחית לבתים אלו, יש שם יערות והשיב-"צפון- מזרח, כן. יש שם יערות". עוד נשאל האם כיוון הרוח היה לכיוון היערות או הפוך והשיב-"לכיוון הבתים בתוך היערות". העד נשאל האם להבות השריפה לא נכנסו ליער אלא יצאו ממנו והשיב-"במקרה הזה - כן. אם הרוח היתה צפון מזרחית - אז כן". העד אישר שהרוחות הגיעו מהיער לבתים. עוד נשאל האם עדיין השריפה היתה בין שתי החומות והשיב שישנה שם חומה אחת שהקיפה. העד הופנה לסרטון מתוך ת/10א - 127 והשיב שמדובר באזור שריפת הפסולת הראשון. הוא אישר שזה המקום הראשון והמקור הראשון שהתייחס אליו במזכר שרשם שזה הפסולת. כאשר נאמר לו ששם הוא אומר שלפי הרוחות האש לא נכנסה ליער אלא להיפך, השיב-"אם נראה תמונה יותר רחבה אפשר לראות, הרוח הגיעה משמאל לימין עד כמה שאני זוכר, גם מזג האוויר היה כזה שכל רוח קלה ביותר סחפה את האש לכיוון הבתים, אבל זו לא גרמה לסכנה לבתים כן גרמה לסכנה לסביבה ולעצים וליער. השניה כן היתה משמעותית" (עמ' 32 לפרוטוקול ש' 1-30).

27. עוד הופנה העד לסרטון 128 מת/10א ואישר שיש שתי חומות ושטח פנוי שזה השטח. העד נשאל האם הוא רואה את הפסולת במקום והאם הוא מתייחס לזה כיער או קוצים והסביר-"כשאני הייתי שם השריפה היתה באיזור הזה צמודה לחומה לדעתי לא עברה את החומה כי אנשים כבר היו שם ועשן סמיך ממש לתוך הבתים. היו שם קוצים יבשים. הם היו גבוהים. האש היתה באיזור זה גבוהה. האש הגיעה ממש לגובה החומה". עוד נשאל העד מה היה פה לפני כן והשיב-"קוצים. לא זוכר הגובה שלהם. כאשר באתי בפעם הראשונה להעריך את הסכנה האש אפילו עברה את החומה. היתה גבוהה. אני רואה משהו לבן ואני מניח שזה לא עץ ולא שיח. השריפה היתה בכל האיזור שליד החומה מאחוריה הבית החום". העד השיב שאינו יודע מה היה מקור השריפה. כאשר הוצג לו המשך הסרטון 1:02 בנוגע למוקד השני, השיב-"בין הבתים אני לא רואה עצים אני רואה סימני שריפה של עשב שנשרף. אני מתייחס רק לשני הבתים האלה". כאשר הוצג לעד סרטון 129 - מת/10א, הוא נשאל האם השטח כולו

מעגלי והשיב שאינו זוכר. עוד נשאל האם יש כביש מסביב כל המתחם והשיב-"אני לא יכול לזכור. אני יודע שהיה כביש תחתון ועליון, לא יודע אם התחברו ביניהם". כאשר נאמר לו שכל המתחם מוקף בכביש השיב שאינו זוכר את הכביש הזה. העד נשאל האם היה שם פעם יער והשיב שלפני שהיתה שכונה היה יער. הוא נשאל האם היה יער באתר השלישי והשיב שהוא לא רואה שם יער אלא שטח פתוח בין הבתים. העד אישר שהוא רואה שם פסולת וקוצים. בחקירתו החוזרת העד הופנה לת/5 והתבקש לזהות את השכונה החדשה. הוא הסביר-"אני מסתכל על עמו' 1 ו- 2 לפי אתרי השריפות ואני אומר כי אל קאדר נמצאת 2 ק"מ צפונית למוקד השריפה הראשונה והשניה. זה איזור תעשייה בפיתוח. זה יותר צפונה" (עמ' 32 לפרוטוקול ש' 31- עמ' 34 ש' 2).

28. העד, יוסי אביטבול, משרת 25 שנה במשטרה, 10 שנים באום אל פחם בסיור ולפני כן היה במחוז ש"י. העד אישר שערך את ת/30 ו-ת/31. עוד אישר שהיה עם שלומי בניידת. בחקירתו הנגדית אישר העד שבכל הדוחות פעולה רשום שהמודיע הוא מוחמד ומספר טלפון. העד אישר שלא פגש במודיע וכי ראש המשמרת הורה לו להגיע לשכונה עקב שריפה שיש במקום. העד נשאל מדוע הקפיד לרשום שמדובר בחורשה קטנה והסביר-"כי זו חורשה ושם זורקים פסולת. היתה שם פסולת, פסולת בניין, כל מיני דברים". עוד נשאל האם השריפה היתה בפסולת והשיב-"בפסולת וגם מסביב שם. לשאלתך, לא זוכר אם היה שם צמיג". העד נשאל מה היה מוקד השריפה, כשהגיע למקום והשיב-"היו 3 מוקדים. איך שהגעתי למקום המוקד הראשון היה בחורשה, שם היתה פסולת וקצת קוצים מסביב נשרף, כשהגענו למקום הכב"א היו כבר לקראת סיום השריפה". עוד נשאל האם הבחינו אז בעוד שריפת קוצים בין הבתים- המקום השני והשיב-"כן. לא, זה השלישי. זאת שריפה שזיהינו אותה, אני והשותף שלי, קראנו לכב"א, בכניסה לחצר, סמוך לחומה של בית, אני חושב שהיתה פסולת וגם קוצים, הכל שם יש שם גם קוצים וגם פסולת אני חושב, אז המוקד השלישי כבר הבחנו בעשן ממש סמיך זה היה סמוך - שניים או שלושה בתים אחרי, שם בין הבתים היה שטח של חורשה קטנה שהיתה שם שריפה קטנה, התלקח שם עץ קטן, ועשן סמיך ששמו מסכות כדי להכנס למקום, אי אפשר היה לנשום שם". העד אישר שבאירוע לא היו נפגעים ולא נגרם נזק וכי הגיע צוות בילוש שהחל בפעילות סמויה כנגד מציתים במקום. עוד נשאל האם כמי שנכח בשלושת המקומות הוא מסכם שלא היה נזק בנפגעים ורכוש והשיב-"לא הבחנתי בנזק למקום, אם מבחינת עשן אני לא יודע, אבל מחוץ לבתים לא הבחנתי בנזק" (עמ' 34 לפרוטוקול ש' 4- עמ' 35 ש' 5).

29. העד, ליאל אזולאי, שוטר מזה 10 שנים, משמש כראש צוות בילוש באום אל פחם מזה 7 שנים. העד אישר שערך את ת/18 - ת/22. עוד אישר העד שתפס את הפלאפון של הנאשם. הפלאפון הוגש וסומן ת/19א. העד שלל שהיה שח ביניהם מעבר למה שרשם בהודעות. בחקירתו הנגדית העד אישר שמילא את דוח המעצר ת/18. העד נשאל מה היה לפני הרשום בסעיף 5 והשיב שאמר לנאשם מה החשדות כנגדו. העד הפנה לסעיף 4ג'. העד אישר שהחשדות הן הצתות וכי הנאשם השיב לו "אני מצטער אגיד הכל לחוקר". העד נשאל האם הנאשם דיבר עברית והשיב בחיוב. העד נשאל מדוע אם כן היה צריך לערוך את המזכר ת/22 והשיב שרשם את מזכר ת/22 כדי להבהיר שלא בוצעה שום שיחה נוספת איתו. העד נשאל האם מישו אים על הנאשם והשיב-"אני איימתי? לא. אני לא יודע אם מישו אחר אים". העד אישר שהשוטר דרואשה הוא הבלש שלו. כאשר נאמר לעד שכאשר הוא נכנס לחדר רואים שהנאשם נרתע לאחור השיב שלא היה בחדר. בהמשך, נאמר לו שהוא לא היה בחדר אבל הוא דיבר על הצוות שעצר אותו והשיב-"אני עצרתי אותו ולא איימתי על אף אחד, דרואשה היה במעצר שלו, אני לא איימתי עליו תשאל את דרואשה אם אים עליו. היינו אני ודרואשה ונמרוד קטלן שעצרנו אותו" (עמ' 35 לפרוטוקול ש' 10- עמ' 36 ש' 25).

30. העד נשאל מתי החליט לעצור את הנאשם והשיב שלאחר שסיים לגבות עדות בהתאם לדוח הפעולה ת/19. לדבריו, הוא סיים לגבות עדות ובהנחיית הפיקוד נשלח לעצרו. העד השיב שהוא לא היה בבית אלא ברכב. העד לא זכר מדוע לא רשם שכאשר הגיעו לעצרו הנאשם לא היה בבית אלא אצל ארוסתו ולאחר שאחיו התקשר הוא הגיע מכפר ערה. הוא נשאל האם הנאשם הסתתר ברכב והשיב שלא רשם שהסתתר או חיכה אלא שהיה ברכב. העד אישר שרשם **"שאלתי את אחמד האם מוכן למסור עדות וענה בחיוב"** וכן בת/19 **"כי עלי גר בתחילת השכונה ונבדק בשעות הבוקר וצולם והצגתי לאחמד את התמונה של עלי שנמצאת במכשיר הפלאפון שלי"**. הוא נשאל מדוע אם כן לא עצר את עלי בבוקר והשיב- **"כי בבוקר לא היה חשד כלפיו, הוא נבדק בבוקר נרשם על דוח תנועת בדוקאי ושוחרר כי לא שום חשד שהוא ביצע את העבירה"**. הוא נשאל מדוע אם כן צילם אותו בטלפון שלו והשיב- **"כי הוא היה קרוב לזירת האירוע. תעדתי אותו שיהיו לי תמונות של החשודים"**. לשאלת בית המשפט האם בבוקר צילם מספר אנשים, השיב- **"לא, היה גל הצתות בכל הארץ, עבדנו מערך הצתות, כמות שוטרים מפוזרים בכל מיני נייודות בפריסה, התקבלו דיווחים על שריפות בגזרה, במהלך שריפה באיזור אל דהאר, הבחור נבדק ונרשם בדוח בדוקאים הוא היה היחיד שנמצא באיזור"** (עמ' 36 לפרוטוקול ש' 26-עמ' 37 ש' 22).

31. העד, מוחמד דרוואשה, 7 שנים במשטרה מתוכם 5 שנים בתחנת אום אל פחם בתפקיד בלש, אישר בעדותו שערך את ת/23, ת/23א ות/24. העד נשאל מה קרה עם השחזור הראשון והשיב- **"ביצענו את השחזור הראשון באותו יום, הנאשם ירד איתנו מהאוטו, אני צלמתי את השחזור בסיום השחזור גילינו שיש תקלה והמצלמה לא צלמה. אז ביצענו שוב את השחזור מההתחלה עוד פעם"**. לשאלת בית המשפט האם הם לא עצבו את השטח השיב שחזרו לתחנה, גילו וחזרו חזרה. כאשר נאמר לו שכאשר הגיעו היה חושך וכיצד התנהל השחזור השני, השיב- **"היה חושך יצאנו ולא ירדנו מהאוטו, ביצענו את השחזור תוך כדי והוא הצביע לנו"**. העד אישר שהנאשם לקח אותם לאותם מקומות שלקח אותם בשחזור הראשון והצביע מהאוטו (עמ' 37 לפרוטוקול ש' 27-עמ' 38 ש' 11).

32. בחקירתו הנגדית הוצג לעד ת/1א, הוא נשאל האם מישהו מהצוות שעצר את הנאשם איים עליו והשיב בשלילה. עוד נשאל האם היה חלק מהצוות שעצר אותו והשיב שהיה נוכח. העד לא זכר מדוע כאשר הנאשם הטיח בפני נמרוד שבאו אליו הביתה ועצרו אותו איימו עליו והפחידו אותו, לא אמר שזה לא נכון. בעדותו, הוצג לעד סרטון 1א והוא נשאל מדוע הנאשם אמר מייד לשוטר החוקר כאשר נכנס לחדר **"תגיד לו שלא ירביץ לי"**. הוא השיב שאין לו מושג. העד נשאל האם התרשם שהנאשם רוצה עורך דין והשיב שהנאשם נשאל אך לא זכור לו מה אמר. כאשר נאמר שהנאשם ביקש שיפנו למשפחתו שיביאו עורך דין ביקש העד שיראו לו. בהמשך, הוצג לו הסרטון והוא נשאל האם היה ביניהם שיח קודם והשיב- **"אני מאמין שזה היה אחרי השחזור. לפי מה שהוא מראה לנו"**. העד נשאל האם הוא נכח בשחזור והשיב שהוא תיעד אותו. עוד נשאל מדוע הנאשם אומר בשעה 0:10:15 שהם רוצים להרביץ לו והשיב שאין לו מושג. לשאלת בית המשפט האם זה לא נראה לו מוזר והוא לא שאל אותו על זה, השיב שזה לא רגיל אבל הוא לא שאל אותו על זה. העד הופנה לסרטון 1:07:06 ונשאל מדוע הדריך את הנאשם ואמר לו: תגיד שאתה מצטער והשיב- **"אמרתי לו אתה תעלה עם הקצין ותסביר לו מה אתה עשית"**. העד לא זכר לומר האם החקירה הזאת היתה לפני השחזור הראשון או אחרי. בהמשך, נשאל שוב העד בנוגע לכך שאמר לנאשם **"אתה תגיד לחוקר שאני מצטער"** והשיב- **"שמעת מה שהוא אמר? הוא אמר: אני יכול לבקש סליחה? אמרתי לו תבקש סליחה מהקצין"**. העד הופנה לשעה 1:07:41 של החקירה שם יצאו לשחזור. הוא נשאל איפה הנאשם אמר שהוא לא רוצה עו"ד והשיב שהוא לא זוכר האם דובר בשחזור הראשון או השני. העד חזר על כך שגם לאחר הצפייה בקלטת הוא אינו זוכר אם זה היה לפני או אחרי החקירה (עמ' 38 לפרוטוקול ש' 12-עמ' 40 ש' 7).

33. העד נשאל האם לפני השחזור הציעו לנאשם להתייעץ והשיב שלפני כל שחזור מציעים. הוא נשאל איפה הנאשם נתן הסכמה לשחזור ללא עורך דין והשיב שאולי בשחזור. בהמשך, נאמר לו שבדקה ה-16 לסרטון עדיין לא ניתנה הסכמה והשיב שהנאשם לא רצה עורך דין. כאשר העד התבקש לאשר שהנאשם אמר **"הודעתם למשפחה שלי"**, השיב-**"הוא שאל 'אמרתם להורים?' אני מאשר שאמר את זה. אני אומר שהוא נעצר בבית וההורים שלו נכחו בזמן שהוא נעצר"**. העד הופנה לסרטון ונאמר לו שהנאשם לא הבין את זכויותיו. הוא השיב שהסביר לנאשם על מה הוא חותם. בהמשך, נאמר לעד שהנאשם חתם מבלי לקרוא וכי בשעה 21:10 השוטר שוב מסביר לו את הזכויות שלו ואת זכותו לעו"ד והוא נשאל מה הנאשם השיב. העד השיב שהנאשם ביקש יתקשרו להוריו וביקש להפסיק את החקירה. העד נשאל האם הוא מעולם לא ויתר על עו"ד והשיב שכל פעם ששאלו אותו הוא אמר לקרוא להוריו. העד נשאל מדוע לא אמר לנאשם שהיה עם הצוות ושאל אחד לא הפחיד אותו והשיב-**"אני באמת לא זוכר, לא ראיתי את זה, הוא היה מבוהל ולא הבנתי. בכללי הוא היה מבוהל"**. העד נשאל מדוע רשם את ת/24 ביום 28.11.16 והאם זה נאשם לבקשת הפרקליטות. הוא השיב בחיוב והוסיף שלא זכור לו למה ביקשו זאת ממנו. העד נשאל כיצד תרגם את המלה "אל ווהר" והשיב שיער. כאשר נאמר לו שחורש זה יער, השיב-**"לא. זה חורשה. ואל ווהר זה יער"**. העד נשאל האם ראה בשלושת המקומות יער והשיב שאינו זוכר את המקום (עמ' 40 לפרוטוקול ש' 8- עמ' 41 ש' 10).

34. העד, חאדר סעידה, מפקד זירת טכנולוגיות בתחנת עירון, חוקר מחשבים, אישר בעדותו שכל המידע המצוי בטלפון נפרק כמו שהוא (ת/27, ת/28, ת/28א). העד הופנה בעניין זה לעמוד 812 בדוח PDF של הפריקה. העד הופנה לסרטון שהעביר לצוות החקירה, תאריך יצירה 25.11.16 שעה 10:19:15 UTC+2 שהכוונה לשעון ירושלים. הוא נשאל מה המשמעות של תאריך היצירה והשיב שתאריך היצירה זה התאריך בו צולם הסרטון. העד אישר שמדובר בזמן אמת וכי תאריך היצירה שלו 10:19 בבוקר שעון ישראל. עוד אישר שהסרטון המתחיל ב 779 C תאריך היצירה שלו 10:19 באותו יום. ב"כ הנאשם ציין שאינו חולק שהצילום צולם בשעה הזו ועל ידי הנאשם, ששלח אותו לארוסתו (עמ' 41 לפרוטוקול ש' 16- עמ' 42 ש' 10).

35. העד, רפ"ק נמרוד בן דוב, אישר בעדותו שערך את המסמכים ת/1 - ת/12א. העד הופנה לת/23 - דוח עריכה ושחזור הראשון עם דרוואשה ואישר שמדובר בשחזור שלא צלח. העד הופנה לת/1 ואישר שלאחר שהשחזור לא צלח, הם יצאו לשחזור נוסף ואז היתה חקירה. העד התבקש להתייחס כמי שנכח בחקירה לדברי הנאשם לפיהם לא נתנו לו לראות עו"ד והוא היה מפוחד והשיב-**"החשוד כבר מתחילת חקירתו הוזכר ואפשר לראות זאת הכל הוסרט והכל מוקלט, גם בפעולות ההובלה וההצבעה אותו דבר כמתבקש על פי חוק, אזהרה וזכות להיוועץ עם עו"ד הכל מוקלט וניתן לראות זאת בווידיאו. אוסיף - היה דובר ערבית אם זה מוחמד דרוואשה או מג'ד פואד שהוא חוקר אצלי שתרגמו את החקירות לערבית כך שגם הטענה של אי הבנה תורגם לערבית כמתבקש"**. העד אישר שליווה את החקירה והנאשם משך שבוע ימים. הוא שלל שהנאשם העלה בפניו טענה לפיה שרף זבל. העד הופנה לת/3 - המזכר על תפיסת המצת ואישר שזהו המצת שנתפס בבית. העד נשאל כיצד הם הגיעו למצת וסיפר-**"בעקבות עדות של החשוד, הוא נשאל מה הכלי שאיתו הוא הצית. אז נשאל לאחר שאמר שזה מצית, נתן תיאור, אז שאלנו אותו איפה זה אמר שזה בבית, הגעתי לבית, הצגתי עצמי כאיש משטרה, היה שם האבא ותוך כדי חפוש שאלתי את האבא וזה היה במגירה בחדר השינה של ההורים מצד ימין"**. העד נשאל לגבי השחזור שנכשל והשיב-**"כן. אז יצאנו שוב עוד פעם בהסכמת החשוד. הכל אפשר לראות. הוא לקח אותנו לאותם מקומות, הוא לא היה מוכן לצאת מהאוטו בפעם השנייה"**. לשאלת בית המשפט האם זה היה בגלל החושך, השיב-**"אני לא זוכר את הסיבה בגללה לא יצא, אני זוכר שלא יצא. זה בטח רשום. (מעין). זה לא רשום. אני לא זוכר את הסיבה"**.

אבל הוא הראה לנו אותם מקומות עליהם הצביע בפעם הראשונה, לא היה שום שינוי אותם 3 זירות הצתה"
(עמ' 42 לפרוטוקול ש' 12- עמ' 43 ש' 18).

36. העד הופנה בעדותו לת/9 ות/9 ואישר שמדובר בתמונות סטילס שהוא צילם. העד הופנה להצבעה שעשה-ת/10 ואישר שהלך עם מצלמה משטרתית למקומות לפי השחזור הראשון שערך החשוד. העד הופנה ל- 1:10 ואישר ששם הראה איזור מסולע שלידו איזור שרוף שם הנאשם הסביר שלקח זרדים והצית אותם עם מצית. הוא נשאל האם הנאשם סיפר לו ששרף שם ערמת זבל והשיב שלא, אלא ערימת זרדים. העד הופנה לסרט - 128 - והתבקש להסביר כשהוא משתמש במילים ככה הצית עלי מחאג'נה והשיב-"זה מתייחס ליום החקירה ביום השחזור כמובן כשעשיתי את כל הדרך מהזירה הראשונה ועד לזירה השלישית, בכל מקום התמקדתי איתו עפ"י מה שהוא סיפר, כששאלתי היכן הצית הוא הראה לי מאותו מקום, ובגלל התקלה בסרט נאלצתי ללכת לבד לאחר מכן, הוא הסביר לי גם איך הצית ומאיפה הצית ובעצם אני כעד מהפעם הראשונה מראה כמי שהיה נוכח בעצם באותו שחזור". העד הופנה לסרטון 129 ואישר שגם כאן הסתמך על דברי הנאשם. העד אישר שת/12, ות/12 אלו השיחות למשל"ט שמתקבלות AS IS ואין לו שליטה עליהן. העד לא זכר באיזה מוקד זה היה. הוא הופנה לקובץ מיום שישי 25.11.16, שעה 09:34 ונשאל בין מי למי השיחה והשיב שבין מוקד של המשטרה לכיבוי על מנת לראות אם הכיבוי יצא לכיוון השריפה. העד נשאל האם הוצגו והוסברו לנאשם זכויותיו והשיב בחיוב. עוד נשאל מדוע החקירה מאוד ארוכה והשיב-"חקירה החלה, האזהרה, העו"ד וכל מה שצריך, החלה חקירה ובעצם הוא סיפר מה שעשה והסכים להראות איפה הדברים נעשו, ולכן יצאנו שיראה לנו ואז בחקירה יש זמן. בגלל זה לצורך העניין יש את ההפסקה ליציאה שמוקלטת גם כן, ואז חזרה" (עמ' 43 לפרוטוקול ש' 19- עמ' 44 ש' 21).

37. בחקירתו הנגדית נשאל העד האם הנאשם הסביר לו בשחזור שאסף זרדים ושרף והשיב בחיוב. הוא נשאל האם הסביר בעברית והשיב שבשביל זה יש את דרוואשה שתרגם. העד נשאל מדוע במשך כל החקירה שנמשכת 46 דקות לא שאל כיצד שרף והשיב-"מבחינתי החקירה וגם השחזור כאשר הדברים ברורים מאוד, מבחינתי חקירה היא דבר כולל והדברים נשאלו גם לעניין הזרדים שזה נשאל בשטח, מוקלט". העד התבקש להציג היכן הנאשם אמר ששרף זרדים ותיאר איך שרף והשיב-"הוא אמר לנו בשחזור הראשון שהתברר אח"כ כי לא הוקלט ולכן חזרתי והסברתי בעצמי לאחר שהסתבר שלא הוקלט". העד נשאל מדוע הם לא הקפידו לרשום ולתעד את עניין הזרדים בשחזור הנוסף ללא התקלה והשיב שאינו זוכר אבל זה הוסבר בפעם הראשונה עם הבעיות. עוד נשאל העד מדוע הם לא שאלו זאת גם בחקירה המשטרתית והשיב שאינו יודע בדיעבד וכי בשביל זה הכל מוסרט. העד אישר ששמע מעלי בעניין הזרדים. העד נשאל האם התרשם שהנאשם הבין את הזכויות שלו לעו"ד והשיב-"בשביל זה בחקירה מהרגע הראשון נמצא דובר ערבית והדברים אפשר לראות אותם, בכל רגע נתון, גם האזהרה וגם החקירה וגם הדברים שלא הבנתי אותם חזרתי עליהם הכל מוקלט ומוסרט וזו התשובה שלי". עוד נשאל האם הוא סומך על התרגום של החוקר דובר הערבית ולא מתרשם בעצמו והשיב שאינו מבין ערבית וסומך על מה שאמר לו. העד נשאל האם בדק את טיעון הנאשם לפיו איימו עליו והשיב-"אני לא יודע שאיימו עליו, לא היתה שום טענה לאיומים לפי מה שאומר בחקירה. גם התייחסתי לזה. אני אומר כי אני סומך על מה שיש כאן כתוב, אני לא זוכר בעל פה, לשאלת הסניגור לאחר שמועלית טענה שעניינה הראשון שהגיע אלי הביתה ומפחד, אחרי הטענה הזאת, שמתייחסת שאם לא תדבר אמת אני אתן להם לקפוץ עליך, אמר לי שיש צלום שלי, אז פעם ראשונה אני מניח שאותו שוטר, אני יודע, העיד כבר ונשאל, אני שואל: מה שאמר לך השוטר לעניין אם לא תספר את האמת לא שיקר לך כי אם לא היית אומר את האמת היית בבעיה כי יש סרט מה אתה אומר? אז אומר החשוד: אין לי מה להגיד

אין מישהו מעל החוק אני טעיתי ואשא באחריות". כאשר נאמר לו שהטענה לא נבדקה, השיב "לטענתך". העד נשאל על מה דיבר עם הנאשם בחוץ וביקש לראות את הסרט מהתחלה. הוא נשאל האם נכון לומר ש/1 לא משקף את הדיסק והשיב שברור שזה לא תמליל מלא. הוא נשאל בשנית על מה דיברו בחוץ והשיב-"האזהרה שלו, שהוא חשוד בהצתה. אני גם מדבר איתו בעברית בחוץ". העד נשאל האם כאשר עלה הנושא של משפחתו של הנאשם, לא הבין שהוא רוצה עורך דין והשיב-"בגלל שכל החקירה מוקלטת אפשר לראות שכל פעם שהוא ביקש ניתנה לו הזכות בכל רגע נתון. כולל זכדים, כולל עדות, כולל סרט החקירה שהוא מתועד" (עמ' 44 לפרוטוקול ש' 24- עמ' 46 ש' 12).

38. העד, ד"ר מחאג'נה ח'ירי, רופא במקצועו, עובד בקופת חולים בחדרה ובאום אל פחם, גר בשכונת אל דהאר באום אל פחם, נשאל בעדותו מה אירע ביום 25.11.16 ופירט-"אני קשור בשריפה - השלישית - שהיתה מול ביתי. יש שטח ריק של איזה 2 דונם, אני חושב. אני הולכים לתפילה ביום זה בד"כ, יצאנו אני והבן שלי וראינו את האש, לקחנו מים והתחלנו לכבות כי היה משהו גדול, משהו ענק בגלל המצב שהיה. האש היתה ענקית. המצב היה באותו זמן מזג האוויר היה יבש וחוסר רטיבות ורוחות חזקות. התחלנו לכבות ואני התקשרתי ישר למשטרה להגיע לעזור לנו". העד התבקש בעדותו לספר על השטח ופירט-"השטח הוא יש מעט עצים ויש הרבה עשבים מאוד ארוכים ויבשים, האמת, כל השכונה זורקת כל הלכלוך שיש להם שמה באיזור הזה כי זה שטח ריק אני במקרה ראש הועד של השכונה ואנחנו יש לנו הרבה מגע עם העירייה לפנות לנו, יש איזה 2 - 3 שטחים פנויים ותמיד כל אחד שיש לו משהו כמו כסאות, מטבח, ליד הבית שלי היה ממש מאוד לא יפה, והיו ערמות של לכלוכים ואפילו יש לנו צילומים שצלמנו ששלחנו כל הזמן לראש העיריה וזה הקפיץ עוד יותר את האש מלא דברים שנדלקים בקלות כמו מזרונים של השכנים, יש בשכונה שלי כמה אנשים שהם השכירו בתים שרובם מהגדה, עניים, לא יכולים להביא טרקטור ולזרוק הלכלוך שלהם אחרי שיפוץ אז הם זורקים בשטח הבנוי הזה. לצערי זה מה שקורה". העד נשאל מה קרה כתוצאה מהשריפה בכל הנוגע לשטח מסביב לבית והשיב-"הבתים שלנו לא נזקו בשכונה, התוצאה היתה טובה אח"כ כי היה ניקוי טוטאלי, אבל בהתחלה יש אש וצריך לראות ולכן אתה מזעיק משטרה ומכבי אש שיעזרו לנו בגלל הפחד על הבתים". עוד נשאל העד מה היה קורה במצב בו כב"א לא היו מכבים את האש והשיב שלא ניתן לדעת. העד נשאל מה דעתו על מי שעשה זאת והשיב שלא היה צריך לעשות זאת. כאשר נאמר לו שבעדותו אמר "בהמה מי שביצע את זה" השיב שיכול להיות היות ונגרם נזק. העד נשאל מה היה מבחינת הבית שלו והשיב-"לבית שלי לא נגרם שום דבר. עשן היה בכל השכונה. היו חומרי פלסטיק של מזרונים של השיפוץ של השכנים שעשו זרקו, יש תמונות שאנו היינו שולחים לראש העיריה לבוא לנקות את זה ולא עשה את זה". העד שלל שיש לו מצלמות אבטחה בבית אך טען שלשכנים שלו משני הצדדים יש. עוד נשאל האם לאחר שהתקשר הגיעו כב"א ומשטרה למקום והשיב-"כן, כיבוי אש היו ליד. אני חושב. במוקד השני. הכיבוי הגיע לפני המשטרה" (עמ' 47 לפרוטוקול ש' 11- עמ' 48 ש' 25).

39. בחקירתו הנגדית אישר העד שכתוצאה נעשה טוב כי היה ניקוי של הפסולת. העד נשאל האם השטח ליד ביתו נקרא יער והשיב שלא היות ואין עצים אלא מדובר בשטח ריק. עוד נשאל האם השטח שנשרף שהוא קרוב לביתו זה מתחם אחד סגור כי מסביב יש כביש מעגלי והשיב שישנו כביש מעגלי וגדרות. העד אישר שהאש היתה בשטח שמקיף אותו כביש ושאר המושך של עשבים לבתים. עוד אישר שהיו אנשים ששרפו שם וכי היו רגילים לראות שריפות לפני כן. העד נשאל האם אביו של הנאשם היה שורף שם וכן אנשים אחרים והשיב-"אני חושב שכן, אביו יכול להיות. אני לא יודע בדיוק אבל אני יודע שכן שרפו את האיזורים האלה כדי לנקות את הלכלוך". לשאלת בית המשפט האם שרפו באופן

רגיל, השיב- "באופן רגיל והגיעו כמה פעמים אפילו מכבי אש והזהירו שאם יעשו את זה הם ישלמו על זה בכסף, כאילו משהו פרטי. האמת רובם ילדים שעשו את זה". עוד נשאל האם דובר במעשה קונדס והשיב- "לא, כאילו לנקות את זה כי זה מפריע להם במשחקים שלהם, כי אין שטחים ואין משחקים אז זה ככה בד"כ". העד אישר בעדותו שכאשר הוא עובר את הבית של הנאשם מצד שמאל ועד שהוא מגיע לשטח- הזירה השלישית הבית שלו, גם שם יש שטח עם פסולת והשיב שזה עדיין שם. הוא נשאל האם גם שם מבצעים שריפות והשיב- "כן. כל 3 השטחים האלה הריקים יש שריפות. לניקוי" (עמ' 48 לפרוטוקול ש' 28- עמ' 49 ש' 22).

40. העד, ליאור קטלן, משרת 29 שנים במשטרה, כרכז מודיעין באזור אום אל פחם קרוב ל- 20 שנה, אישר בעדותו שערך את ת/17. בחקירתו הנגדית נשאל האם הוא דובר ערבית והשיב שערבית קלוקלת. העד נשאל מדוע לא רשמו בדוח שלהם שהחשוד הוא עלי מחאג'נה כי נכתב שם ג'בארין בשורה לפני האחרונה והשיב שמדובר בטעות. עוד נשאל העד מדוע לא פירט אודות המעצר והשיב- "מה שרשמתי זה החלק שלי בדוח. אני הגעתי יחד עם ליאל לבית החשוד. אני המתנתי ברכב. מה שעשיתי החלק שלי מתועד בדוח עצמו, לא עשיתי מעבר". עוד נשאל האם זכור לו איך הנאשם נעצר והאם ראה מהיכן הגיע והשיב- "לא. הוא נעצר בבית או שהגיע עם רכב, לא זוכר בדיוק" (עמ' 50 לפרוטוקול ש' 20-2).

41. ב"כ המאשימה הגיש את הדיסק של החקירה השניה - הוגש וסומן ת/13א, תמליל חקירת הנאשם הראשונה הוגש וסומן ת/1ב, תמליל חקירה השניה הוגש וסומן ת/13ב, תמליל חקירה הוגש וסומן ת/14ב, תמליל השחזור הוגש וסומן ת/23ב. ב"כ המאשימה ציין כי ב"כ הנאשם ויתר על החוקר מאג'ד פואד שערך את ת/13 - ת/16 וכן על העד איש כב"א- דוח הפעולה של כב"א, ג'אבר מחאמיד, ת/34 (עמ' 50 לפרוטוקול ש' 25- עמ' 51 ש' 4).

42. הנאשם, עלי מחאג'נה, השיב בעדותו שהינו בוחר להעיד לאחר שעורך דינו הסביר לו שאינו חייב להעיד. הנאשם פירט מה אירע אותו יום של ההצתות, כלשונו- "ביום שישי בבוקר, השריפה ששרפתי היתה בה הרבה פסולת אשפה, לפני זה פנינו לעיריה, אף אחד לא הגיע. כשראיתי שהפסולת של האשפה הגיעה עד לחצר הבית שלי, אז אני שרפתי אותה. כשרפתי, ידעתי שהאש לא תתפשט כי יש גדר וקירות סביבה. לא ציפיתי שתתפשט. אני עזבתי את זה בשביל לשרוף את הפסולת של האשפה. עזבתי את זה בוער על מנת שתכבה מעצמה כי יש הרבה קירות מסביב לשריפה שם. שלושת המקומות שרפתי היו שם פסולת של אשפה". הנאשם נשאל בעדותו בנוגע לטענה לפיה הצית מקום אחד, הלך הביתה, שרף עוד מקום ושוב הלך ושרף מקום שלישי בזמן שהמשטרה כיבתה והשיב- "לא ראיתי משטרה שכיבתה את השריפה, מה ששרפתי היה רק במקום האשפה ולא שרפתי שום עצים". עוד נשאל הנאשם מתי ראה את המשטרה והסביר- "שרפתי שלושה מקומות מלאות אשפה. כשרפתי את המקום השלישי, שרפתי אותו, אז ראיתי שהמשטרה הגיעה עם מכבי האש. לא ראיתי אותו שהם מכבים את השריפה הראשונה והשניה" (עמ' 53 לפרוטוקול ש' 14- עמ' 54 ש' 18).

43. בחקירתו הנגדית אישר הנאשם שהוא מתגורר בשכונת אל דאהר וכי באותו יום שישי או לפני כן ראה חדשות. הנאשם נשאל האם ראה מה קרה בארץ מבחינת השריפות ומזג האוויר והשיב ששמע ברדיו אבל לא צפה בטלוויזיה. לדבריו, ראה תמונות בפייסבוק. הנאשם אישר שידע מה קורה בארץ. הנאשם לא זכר האם באותו יום שישי היה מזג אוויר קשה - יבש ועם רוח. בהמשך, טען שאינו זוכר בדיוק מה היה מזג האוויר. הנאשם נשאל מה הוא כן זוכר והשיב

שאת המקום ששרף. עוד השיב שזכור לו שהיתה רוח חזקה. הנאשם נשאל כמה פעמים נחקר במשטרה והשיב שפעם אחת. בהמשך טען-"בפעם השניה חיכינו לעורך הדין והוא לא בא. החוקר מג'ב אמר שאני מצטער וזהו". הנאשם נשאל בשנית האם נחקר פעם אחת והשיב-"כן, בפעם הראשונה שעצרו אותי, זאת היחידה. לפני שעשו לי חקירה הורידו אותי למטה בתחנה, אמרו לי אתה שרפתי? אמרתי להם ששרפתי את זה בחצר הבית שלי את האשפה". עוד נשאל האם דובר ביום שנעצר ואמר להם בחקירה והשיב-"כן, זה ביום הראשון. כשהעלו אותי לחוקר מאג'ד, אמרו לי לא להזכיר עניין האשפה. כשהוא התחיל לחקור אותי, אמר לי שאנו עומדים לצאת לערוך שחזור באותו מקום ששרפתי. בוידאו אמרתי לשוטר שהיה איתי, פה היתה ערמת אשפה, גם מקום שני וגם מקום שלישי היו ערמות אשפה. וספרתי לו איך אני שרפתי אותם. היו פסולת של יונים וכל מיני דברים ששרפתי אותם. כשסיימנו חזרנו לתחנה, דראושה אמר לי שהוידאו לא הצליח ואנו צריכים לחזור ולשחזור את זה. חזרנו באותו רגע שירדתי מהרכב התחלתי לשחזור" ובהמשך-"בפעם הראשונה ירדתי וערכתי שחזור, חזרנו לתחנה ואמר לי שהוידאו לא הצליח, אתה צריך לחזור עוד פעם ותגיד לנו איפה. הגענו פעם שניה, אמרתי לו: אני ארד? אמר לי: אל תרד, אתה תשחזור בתוך האוטו. שחזרתי את זה בתוך האוטו, אמרתי שזה המקום הראשון ולידו המקום השני והשלישי" (עמ' 54 לפרוטוקול ש' 21- עמ' 55 ש' 31).

44. הנאשם נשאל האם בתוך האוטו אמרו לו לא לרדת מהאוטו והשיב שכן, בפעם השנייה. הוא אישר שרצה לרדת והשוטרים אמרו לו שלא צריך. עוד נשאל מה קרה לאחר ששבו לתחנה והשיב-"ביקשתי לדבר עם עורך דין, חיכיתי להם, ואף אחד לא ענה לי. לא היה אז העורך דין מוחמד יונס, היה עו"ד אחר. אחמד יונס". הנאשם נשאל האם זה היה בחקירה כאשר חזר לאחר השחזור והשיב שדובר בחקירה הראשונה, שם יצא החוקר דרוואשה ואמר לו שרוצה להתקשר עם ההורים שלו על מנת שיביאו לו עו"ד. הנאשם נשאל האם זה אחרי השחזור השני או לפניו והשיב שבחקירה ביקש עו"ד ולא נענו לו. הנאשם נשאל באיזו חקירה מדובר והשיב-"ביום הראשון. לא נענו לי. אחרי השחזור שערכתי, אמרתי לדרוואשה שאני רוצה לספר להורים שלי על מנת שיביאו לי עו"ד. הוא יצא וחזר. אמר לי שההורים שלי לא רוצים להביא לי עו"ד". הנאשם נשאל האם כל זה אירע בחדר החקירות והשיב-"כן. התחלתי לדבר איתם בערבית אמרתי להם שזאת הפעם הראשונה שאני נחקר, במקרה הזה מה אני אעשה? אמרו לי שאני צריך להגיד מה שיש לי, אמרתי להם שאמרתי כל מה שיש לי. אח"כ הכניסו אותי לחדר וסגר את הדלת. למחרת, לקחו אותי לקישון. ואחרי זה היה בית משפט. כשדרוואשה אמר לי שההורים שלי לא הביאו לי עו"ד יצאתי לבית משפט ביום שבת, בא מאג'ד אמר לי יש לך עו"ד בשם עדאל בויראת. אמרתי להם שביקשתי מכם בחקירות שאני רוצה עו"ד ואמרתם לי שההורים שלי לא מעונינים. זה היה עו"ד של עדאל בויראת אני אמרתי לו שאני ביקשתי אותכם לחקירות על מנת שתעזרו לי כי בפעם הראשונה אני נכנס לחקירות, אמר לי שאף אחד לא אמר לנו. אמרתי להם שאני אמרתי לחוקר דרוואשה. אמרתי לעו"ד עלי סעדי מהמשרד של עו"ד עדאל בויראת שאני ספרתי לחוקר על מנת שיביאו אותך לחקירות ולמה לא הגעת? אמר לי שאף אחד לא התקשר אלי. אני קבלתי את השיחה רק היום בבוקר, ביום שבת בבוקר התקשרו אלי. אמר לי: מה מאלץ אותך להודות? אמרתי לו כי החוקר דרוואשה אמר לי: תודה ואז יקלו עליך. אמרתי להם אם אני אודה זה בפתח הבית שלנו?" (עמ' 55 לפרוטוקול ש' 32- עמ' 56 ש' 29).

45. לשאלת בית המשפט למה הכוונה שזה בפתח הבית שלהם השיב הנאשם שזה המקום בדיוק ליד הדירה שלהם, היכן ששרף וכי המקום השני זה ליד הבית שלו. הנאשם נשאל בעדותו מי הביא את עלי סעדי והשיב שאינו יודע. בהמשך השיב שברור שהוריו. הנאשם נשאל האם חוץ מזה נחקר שוב והשיב-"חקרו אותי, לפני שנכנסתי לחקירה, מאג'ד

התקשר לסעדי ושלח מסר לעדאל בויראת, עלי סעדי לא ענה לו, אני אמרתי למאג'ד: במקרה זה מה אני אעשה? אמר לי: לפני שנתחיל את החקירה, אני רוצה לעזור לך. אמרתי לו: מה? אמר לי: בכל שאלה שנשאל אותך תגיד אני מצטער וזהו. כשהתחילה החקירה והתחיל לשאול אותי, היה אומר לי: תגיד מצטער. זהו". עוד נשאל האם זה היה אחרי השיחה או ניסיון השיחה עם עדאל בויראת או עם עלי סעדי והשיב ש זה היה לפני שהתחילה החקירה השניה וכי בחקירה הראשונה לא הביאו לו שום דבר. הנאשם נשאל האם זה היה לאחר שהם ניסו לדבר עם העורך דין והשיב שבחקירה השנייה, שלח אליו ולא ענה לו. הנאשם אישר שלטענתו מאג'ד אמר לו בטרם החקירה שלא משנה מה הוא נשאל שיבקש סליחה. הוא נשאל האם זה היה בטרם הוזנה שהוא יכול להיוועץ בעורך דין והשיב-"כן, הוא אמר לי והיה שולח לי מסר מעלי סעדי ולא הגיע עלי סעדי, לפני שהגיע אחמד יונס, התקשר עלי סעדי ולקחו אותי, הייתי אז בחדר אצלם בתחנה, אמרתי לעו"ד של עדאל בויראת שכבר עשו לי חקירה. אמר לי מה אמרת. אמרתי שחזרתי על דבריי". הנאשם הופנה לחקירתו השלישית ת/14 ונשאל האם יתכן שבאותה חקירה אמר למאג'ד או לחוקר אחר שניסה לדבר עם עדאל בויראת או עם עלי סעדי והשיב שמאג'ד היה שולח לו הודעה ומתקשר אליו. כאשר נשאל בשנית האם הוא דיבר עם עדאל או עם עלי השיב שכאשר מאג'ד אמר לו שיגיד שהוא מצטער, לקחו אותו ואז הוא דיבר עם סעדי. הנאשם נשאל האם בטרם החקירה הוא דיבר עם עדאל בויראת או עם עלי סעדי והשיב שלאחר החקירה דיבר איתם, כלשונו-"רק אחרי החקירה. אחרי החקירה ענה עלי סעדי ושאלתי אותו ואמרתי שאמרתי שאני מצטער, אמרתי לו שכך אמר לי להגיד החוקר, אז הוא אמר לי העו"ד - מה שאמרת - אמרת" (עמ' 56 לפרוטוקול ש' 30- עמ' 58 ש' 10).

46. הנאשם אישר שנחקר 3 פעמים, כאשר נעצר נחקר פעמיים ולאחר מכן חקירה שלישית. עוד אישר שהיה פעמיים בבית משפט, יום אחרי השריפות והיום שעו"ד מוחמד יונס נכנס לייצגו. לענין מעצר הימים הוגשו על ידי ב"כ המאשימה 2 דיונים, דיון מיום 26.11.16 הוגש וסומן ת/35 דיון מיום 29.11.16 הוגש וסומן ת/36. הנאשם אישר שהיה פעמיים בשחזור, כאשר בפעם הראשונה זה לא הסתדר. עוד אישר שבפעם השנייה אמר לחוקרים שירד לשרוף זבל. הנאשם השיב שבמקום השני והשלישי טען שירד לזרוק זבל. הנאשם נשאל לגבי חקירותיו האם שם טען שרק שרף זבל והשיב-"אמרתי להם שאני שרפתי זבל, אמרו לי: אסור לך לשרוף זבל ואל תאמר בחקירה שרצית לשרוף זבל". הנאשם אישר שהיו שני חוקרים בחדר. הוא נשאל לגבי חקירתו הראשונה, האם טען שהוא הלך לשרוף זבל והחוקר אמר לו לא לומר זאת והשיב-"לא ככה. לפני שנכנסתי לחקירה הורידו אותי לחדר, נכנסו אלי, התחילו לטלטל אותי ולהכות אותי. למטה הכו אותי" ובהמשך-"לא, זה שעצר אותי בבית. הוריד אותי לחדר, איתם היה דרוואשה, דחפו אותי, אמרו לי: תודה אתה ששרפת. אמרת להם: שרפתי זבל אמרו לי: אל תזכיר את ענין הזבל. לפני שעליתי לחקירה, כך אמרו לי:אל תזכיר ענין הזבל, אסור. הם התחילו לדחוף אותי ולזרוק מלים". הנאשם נשאל האם בחקירה עצמה טען ששרף זבל והשיב שנאמר לו לא להזכיר את ענין הזבל היות ויש חוק במדינה שאסור לשרוף זבל. הנאשם אישר שבשחזור השני אמר לחוקר נמרוד ששרף זבל. הנאשם נשאל האם הוא זוכר את נמרוד הקצין היהודי הג'נג'י שאמר לו והשיב שכן וכי גם המצלמה היתה עם דרוואשה. הוא אישר שזה היה בפעם שהוידאו עבד (עמ' 58 לפרוטוקול ש' 11- עמ' 59 ש' 29).

47. הנאשם בעדותו אישר שגרסתו כיום היא שיצא לשרוף זבל. עוד אישר בעדותו שלאחר השחזור השני נכנס לחדר החקירות, לאחר שכבר אמר לחוקרים נמרוד ודרוואשה ששרף זבל. הנאשם נשאל האם בחקירה השניה לאחר השחזור השני - ת/13 - שם כבר אמר בחדר כשהשוטר מקליד ששרף זבל והשיב-"כן, בחקירה השניה אמרתי. מאג'ד אמר לי: אל תזכיר ענין הזבל, תגיד מצטער וזהו, כי יש חוק שמונע שריפת זבל". הנאשם אישר שזה היה לאחר

השחזור. הנאשם נשאל האם השוטר רשם חלק מהדברים וכאשר הוא אמר זבל הוא הפסיק לרשום והשיב שכן, הוא הפסיק את הכתיבה והמשיך לדבר איתו. הנאשם הופנה לחקירתו השלישית ואישר שגם שם טען ששרף זבל. הנאשם השיב שבחקירתו הראשונה מוחמד מכפר טמרה-זועבייה ומאג'ד חקרו אותו. הנאשם טען שבחקירתו השלישית לפני שהופעל הוידאו הוא הונחה על ידי מאג'ד לחזור על דבריו ולומר שהוא מצטער. הנאשם אישר שגם החוקר חמודי זועבי נכח שם. עוד נשאל האם שלאחר שפתח את המצלמות אמר לו ששרף זבל והשיב שלא אמר זאת כי הונחה רק לומר שהוא מצטער. הנאשם נשאל לגבי הפעם השנייה שנערך השחזור והשיב שאמר לחוקרים ששרף זבל בשלושה מקומות. הנאשם אישר בעדותו שהיה פעמיים בבית המשפט בחיפה ולאחר מכן בבית המשפט בחדרה. הוא אישר שהיה מיוצג אז, תחילה על ידי עלי סעדי ולאחר מכן על ידי חמז יונס. הוא נשאל מדוע בבית המשפט לא טען ששרף זבל והשיב שלא נתנו לו לדבר. עוד נשאל האם אמר לעורך דינו שהלך לשרוף זבל ושאמר לשוטרים והשיב- **"כספרתי לטלויזיה, זה היה בבית המשפט בחדרה, כשדברתי לטלויזיה, מסרתי מסר לחאלד חמדאן ראש עיריית אולם אל פחם, שאני לנו מקומות לאסוף את האשפה, אמרתי שאני שרפתי את הזבל ויש הרבה חיידקים"**. הנאשם אישר שחקירותיו היו בוידאו וכי גם רואים וגם שומעים. בהמשך, נאמר לו שגם בשחזור השני שתועד לא נאמרה המילה זבל או אשפה או פסולת והשיב שלפני הצילום אמרו לו לא להזכיר זאת (עמ' 59 לפרוטוקול ש' 30- עמ' 61 ש' 29).

48. בעדותו, כאשר נאמר לנאשם שגם בקלטת וגם בתחנה לאחר שכבר סיפר ששרף זבל לא הזכיר זאת, חזר על כך שאמר לחוקרים אך נאמר לו לא לומר זאת היות ויש חוק שאוסר שריפת זבל. לדבריו, לפני החקירה הראשונה, השנייה והשלישית הורידו אותו לחדר למטה ואמרו לו מה להגיד. הנאשם חזר על כך שהוכה לפני החקירה השנייה, כלשונו- **"היו מורידים אותי לחדר, היו כולם, דרוואשה היה אומר לי: אנחנו פה נפשיט אותך, וכל אלה בתחנה ידפקו אותך, יזיינו אותך, כולם, אמרו לי: נשרוף אותך ואת משפחתך. אמרתי להם: אבל אני שרפתי זבל, אמרו לי: אסור לך להזכיר את העניין של הזבל לפני שנפתח את המצלמות ונתחיל בחקירה. כשאתם תראו את זה בוידאו רואים שאני הייתי מפוחד"**. בהמשך טען שזה אירע לפני החקירה הראשונה והשנייה אך בחקירה הראשונה זועבי לא היה נוכח. הנאשם השיב שמי שנכח זה דרוואשה ושלושה שעצרו אותו שאינו מכיר ושלא היו עדים במשפט. בהמשך אישר שהיו שלושה שעצרו אותו ודרוואשה וכי כולם היו פה עדים. הנאשם חזר על כך שאותם אנשים איימו עליו. לדבריו הם דחפו אותו כשהוא אזוק בתחנה בכפר לאחר שהסתיימה החקירה. הוא שלל שהוכה ברכב. הנאשם אישר שלדבריו היכו אותו, איימו עליו והפחידו אותו במטרה שלא יספר ששרף זבל. הנאשם אישר שבשחזור המצולם השני סיפר ששרף זבל. הוא נשאל כיצד אמר זאת אם כל כך פחד והשיב שסיפר זאת בחקירה. הוא נשאל האם כבר לא פחד והשיב שכן פחד אך עדיין סיפר לשוטרים שרק שרף זבל (עמ' 61 לפרוטוקול ש' 30- עמ' 63 ש' 24).

49. הנאשם נשאל מדוע בחקירה האחרונה, שכבר לא פחד, לא סיפר ששרף זבל והשיב- **"כי בא אלי מאג'ד ואמר לי אל תפחד, לא רוצים להפחיד אותך ולא לעשות לך שום דבר, רק תאמר שאני מצטער. ואחרי זה החלה החקירה"**. הנאשם אישר שזה היה בחדר החקירות לפני שהחקירה החלה. הנאשם הסביר שהחוקר הסביר לו שהוא עומד להתחיל להקליט ועליו לומר מה שנאמר לו. הנאשם אישר זו הפעם הראשונה שהוא מספר את הדברים הללו. הנאשם נשאל האם לשופט המעצרים לא אמר דבר והשיב- **"לא בא אלי. רק באו בבימ"ש ואמרתי לו שהם הפחידו אותי, הוא אמר לי שאני לא הייתי צריך לומר להם שאני שרפתי את הזבל"**. בתשובה לשאלה מי אמר לו זאת, השיב- **"העו"ד שעובד אצל עו"ד עדאל בויראת"**. הנאשם נשאל האם אמר זאת לעלי סעדי בבית המשפט והשיב- **"לפני שהתחיל הדיון, עלי סעדי בא אלי והתחיל ללחוש לי ולומר לי שאני לא צריך לומר שאני שרפתי את הזבל. התחילו לדבר בעברית ולא הבנתי בדיון אז מה שאמרו"**. הנאשם אישר שבחקירה השלישית היו מאג'ד

זועבי. הוא נשאל האם זועבי אמר לו משהו והשיב שרק אמר לו שיאמר שהוא מצטער והוא השיב בחיוב. הנאשם חזר על כך שאמר בחקירה הראשונה לחוקר נמרוד שהיתה ערמת אשפה ששרף וגם אמר פעמיים בשחזורים. עוד נשאל הנאשם האם אמר שהחוקר דרוואשה אמר לו שהוריו לא רוצים להביא לו עו"ד והשיב-"זה בפעם הראשונה שתפסו אותי. כשחקרו אותי בפעם הראשונה אמרתי להם תקשרו להורים שלי ואז אמר לי שההורים שלך לא מעונינים להעמיד לך עו"ד". הוא השיב שזה נאמר לו לפני החקירה. הוא נשאל האם בזמן החקירה הם לא דברו על עורך דין והשיב-"אמר לי אם אתה רוצה עו"ד אמרתי לו שההורים לא רוצים להעמיד לי עו"ד, אתה יכול לשאול את ההורים שלי" ובהמשך-"אמרו לי שיש לי זכות להביא עו"ד. אבל אמרתי להם אבל אתם אמרתם לי שההורים שלי לא מעונינים". הנאשם אישר שכל פעם שעלה נושא עורך הדין בחקירה הוא אמר שהוריו לא מעמידים לרשותו עורך דין (עמ' 63 לפרוטוקול ש' 25- עמ' 65 ש' 10).

50. הנאשם אישר בעדותו שיצא בלילה לשחזור שלא הצליח עם הקצין הגינני- ת/10, ת/10א. הוא אישר שראה את הוידאו. הנאשם נשאל בנוגע לשחזור והשיב שאמר לחוקר שאינו יכול לרדת. עוד נשאל בנוגע לפעם הראשונה שירד איתו ונשאל האם שמע מה נמרוד אמר והבין אותו והשיב בשלילה. בהמשך, טען שאמר לו שהיתה פה ערימת זבל והוא שרף אותה. הנאשם לא זכר האם הבין מה שנמרוד אמר. כאשר נאמר לו שנמרוד טען שהוא אמר לו ששרף זרדים ולא זבל השיב-"אמרתי לו : פה היתה ערמת לכלוך, ושרפתי את זה". כאשר נאמר לו שנמרוד אמר ששרף חתיכות עץ וכך החל את כל השריפות, השיב-"היה זרדים וקרטונים ולכלוך וזוהמה ואשפה, הכל היה, אמרתי לו, הסברתי לו איך שרפתי את הכל". כאשר נאמר לו שנמרוד טען שהוא החל בכך ששרף זרדים ועשבים ומשם התחילה האש, השיב-"לא אמרתי לו צמחיה, היתה פה ערמות של זבל ואני שרפתי אותם". בהמשך, אישר הנאשם שהיתה צמחיה אבל הרוב היה זבל. כאשר נאמר לנאשם ששרף ליד יער, קוצים, צמחיה, עצים ובתים ליד השיב שיש בתים אך אי אפשר שהאש תתפשט כי יש קירות מסביב. לדבריו, היכן ששרף מסביב לקרקע יש קירות שמגינים על הבית מכל הכיוונים. הנאשם שלל שהציעו לו בחקירה השלישית לצאת ולעשות שחזור נוסף. בהמשך טען שהציעו לו אבל אמרו לו שאין צורך כי כבר עשה בעבר פעמיים. לדבריו, הוא בחר שלא לעשות שחזור נוסף לאחר שניתנה לו האפשרות (עמ' 65 לפרוטוקול ש' 11- עמ' 66 ש' 29).

51. בעדותו הנוספת אישר הנאשם שסיפר על איומים ומכות לפני חקירותיו. הוא נשאל האם למרות זאת אמר ששרף רק אשפה בחקירות והשיב-"כשנכנסתי אמרתי שאני שרפתי רק זבל, או אשפה, ואמרו לי אל תתחיל להתלוצץ ותגיד את האמת". בהמשך טען-"הם לא הרביצו לי. רק איימו עלי ודחפו אותי ובאו לקחת אותי. אלה שנמצאים בחוץ". כאשר נאמר לו שטען בעדותו שטלטלו והיכו אותו למטה השיב שדובר לפני החקירה. לשאלת בית המשפט האם הוא חוזר בו מהטענה בנוגע למכות של ממש השיב שהוא לא חוזר בו. הוא חזר על כך שלמרות זאת טען ששרף אשפה בחקירות ובשחזורים. בהמשך, חזר על כך שהיכו אותו וטלטלו אותו למטה בטרם החקירה אבל כשנלקח למעלה לא היכו אותו ולא טלטלו אותו. בהמשך, טען שזה קרה רק פעם אחת ולא לפני כל חקירה. הנאשם הופנה לעמ' 62 החל שורה 8, בחקירה הראשונה, השניה והשלישית, וכשביהמ"ש שאל בשורה 13 "איזה מכות", הנאשם השיב (מצטט), בעמ' 63 "כשחזרת מהשחזור המצולם (השחזור השני), גם אז איימו עליך והרביצו לך" (מצטט) ואותו דבר גם בחקירה האחרונה זועבי אמר לך "רק תגיד מצטער". הנאשם נשאל האם זה מה שאמר והשיב שזה לא זועבי, אלא מאג'ד. בהמשך, טען ששניהם היו. הנאשם חזר על כך שרק פעם אחת היכו אותו ואיימו עליו, בטרם החקירה הראשונה.

הנאשם נשאל מדוע טען שגם בחקירה השניה לאחר השחזור השני והשיב שלא זכר טוב וכי חלפו כמעט 10 חודשים. כאשר נאמר לו שקודם זכר שהיכו אותו כמה פעמים ועכשיו נזכר שהיכו אותו פעם אחת, השיב-"רק כשתפסו אותי

ועצרו אותי, אז היכו אותי. תכניס את מי שנמצא בחוץ ותבקש ממנו שיעשה מה שהוא עשה לי". בהמשך, הנאשם חזר על כך שהוכה פעם אחת. לשאלת בית המשפט מדוע אמר בביהמ"ש שהיכו אותך כמה פעמים, השיב-"הם השמיעו לי כמה מילים בסוף, וזה לא היה פעם אחת ואני פחדתי". בהמשך, חזר על כך שאז לא זכר. הנאשם נשאל האם זה נכון שטען שאיימו עליו שיפשיטו אותו ויאנסו אותו והשיב שלא הורידו לו את המכנסים אך רק איימו עליו. הנאשם חזר על כך שלמרות האיומים הוא אמר ששרף אשפה אך נאמר לו "אל תתחיל להתלוצץ, תגיד את האמת, אין דבר כזה" (עמ' 69 לפרוטוקול ש' 1- עמ' 71 ש' 21).

52. הנאשם אישר שבחקירותיו ובשחזורים שערך אמר ששרף זבל למרות האיומים והמכות. הנאשם נשאל איך יתכן שבסוף אמר ששרף זבל לאחר שהרביצו ואיימו עליו והשיב-"הם הפחידו אותי. בפעם הראשונה לא סיפרתי. בפעם השניה והשלישית כן סיפרתי כי פחדתי מהם". הנאשם נשאל האם זה היה בשחזור כשצילמו והשיב-"כן. בפעם הראשונה אמרתי להם שפה היתה ערימת זבל ושרפתי אותה". באשר לשחזור השני טען-"בשחזור השני לא אמרתי להם ככה ולא ירדתי מהאוטו. הייתי באוטו והראיתי להם מהאוטו". הנאשם נשאל האם כשהיה באוטו אמר להם ששרף זבל והשיב-"כן, הראיתי להם עם היד איפה היה הזבל". הנאשם הופנה לחקירתו הקודמת, שם טען שגם בשחזור השני אמר להם "פה שרפתי זבל" והשיב-"בשחזור השני, אני לא זוכר אבל הראיתי להם". הנאשם הופנה לעמ' 58 לפרוט', אשם טען שבפעם הראשונה הצילום לא הסתדר, אבל בפעם השניה אמר להם ששרף זבל והשיב שאינו זוכר. בהמשך, טען שמה שכתוב זה הנכון וכי מה שאמר במשטרה זה נכון אך הוא לא זוכר מה סיפר במשטרה בדיוק. הנאשם נשאל האם שיקר בעדותו כשאמר מספר פעמים שבשחזור השני אמר ששם ירד לשרוף זבל והשיב-"אני לא שיקרתי. אני אמרתי להם שפה היה זבל, שרפתי אותם וזהו". הנאשם נשאל האם אמר זאת בשחזור השני והשיב שאינו זוכר. הנאשם אישר שבבית המשפט העיד שאמר לשוטרים בשחזור השני שבשלושת המקומות שרף זבל. הנאשם נשאל האם השוטרים הבינו שהוא לא הקשיב לאיומים שלהם והשיב שכן וכי הוא פחד. הנאשם נשאל האם לאחר שראו שהוא לא מקשיב לאיומים שלהם משהו מהם בא והיכה אותו או אנס אותו והשיב-"מה הכוונה שלך, שאני לא פחדתי?". בהמשך השיב לשאלה בשלילה (עמ' 71 לפרוטוקול ש' 22- עמ' 73 ש' 11).

53. הנאשם נשאל בנוגע לכך שבחקירתו האחרונה הוא לא הסכים לצאת לשחזור והשיב-"בא מאג'ד ושאל אותי "זה לפי בחירתך, אתה רוצה לבוא- בבקשה ואם אתה לא רוצה, אז לא". אמר לי מאג'ד "אתה רוצה לבוא כדי להיות בטוחים במה שאתה אומר, בבקשה". אמרתי לו שאין צורך". הנאשם נשאל כיצד ניתן לסמוך על מילתו כאשר הוא מסרב להציג את גרסתו והשיב שלא היה צורך בשחזור נוסף כי הם כבר שחזרו פעם אחת. כאשר נאמר לו שביקשו ממנו להציג את גרסתו באור יום, השיב-"הם לא ביקשו ממני קודם כל. שנית, אני שאלתי את מאג'ד "אם לא אצא איתכם מה יקרה?" והוא אמר לי "כלום. איך שנוח לך" אז אמרתי לו שיותר אני לא יוצא. שאלתי עורך דין אם יקרה משהו או לא, ואמר לי שלא, רק כדי לוודא את מה שאמרתי". הנאשם אישר שידוע לו שכל החקירות מוקלטות. הוא שלל שנשאל בחקירה הראשונה אם הוא רוצה עורך דין והוא סירב. הנאשם הופנה לת/1 והשיב-"נתתי לדראושה מספר טלפון ואמרתי לו שידבר עם אחי שישלחו לי עורך דין". כאשר נאמר לו שלא ושימשיכו בחקירה, השיב-"הוא נכנס אלי ואמר לי שאין לי עורך דין". כאשר נאמר לו שהכל מוקלט, השיב-"אני מבקש להכניס את העדים שנמצאים בחוץ ואני מוכן להראות להם מה הם עשו לי מולם". הנאשם אישר שבחקירתו הראשונה סיפר ששרף שלושה מקומות בשכונת

אלדאהר. הוא אישר שסיפר זאת בחקירתו. הנאשם נשאל האם סיפר ששרף עם המצת של "פלמל" שמצאו אצלו בבית והשיב בחיוב. הנאשם נשאל האם שאלו אותו בעברית וגם בערבית, לפני שני השחזורים אם הוא רוצה עורך דין ושהוא לא חייב לצאת אך הוא הסכים לצאת והשיב-"כן, הסכמתי לצאת איתם וביקשתי מהם לבקש מההורים שלי שידברו עם איזה שהוא עורך דין" (עמ' 73 לפרוטוקול ש' 14- עמ' 74 ש' 31).

54. הנאשם הופנה לעמ' 11 לתמליל שם החוקר דראושה יצא, שוחח עם אחיו וחזר לחדר החקירות ושאל אם הוא רוצה להפסיק ולחכות והנאשם ביקש להמשיך ואז, לאחר מכן, סיפר לחוקרים ששרף את המקום הראשון, הלך הביתה לעשן סיגריה ולאחר מכן שרף את המקום השני והשלישי. הנאשם השיב שאינו זוכר וכי אם כך זה כתוב אז זה מה שסיפר. הוא אישר שסיפר את האמת. הנאשם נשאל האם שאלו אותו בחקירתו האם מישהו הסית אותו לשרוף והשיב שלא וכי הוא שרף בשביל הניקיון ולא משהו אחר. הנאשם אישר שכולם בזמנו זכרו את השריפות שהיו וכי דובר ביום לאחר השריפה הגדולה בחיפה. הנאשם נשאל מדוע כששאלו אותו מדוע החליט לשרוף השיב "אין סיבה" לאחר שכבר אמר לשוטרים ששרף זבל והשיב שפחד מהאיומים וכי דובר בפעם הראשונה שראה שוטרים וחקירות. בהמשך, טען שרק כשלקחו אותו למטה סיפר להם. הנאשם טען שלאחר שחזר מהשחזור נחקר על ידי נמרוד בעברית ודראושה תירגם. הוא נשאל האם דראושה שאל אותו בערבית "למה החלטת לשרוף" והוא ענה "אין סיבה" והשיב-"אין סיבה. רק מבחינת ניקיון". לשאלת בית המשפט מדוע לא אמר זאת בחקירה השיב שפחד מהם. כאשר נאמר לו שכבר אמר להם זאת קודם, השיב-"בגלל זה לא סיפרתי להם מה הסיבה, שכדי לנקות, בגלל הפחד". הנאשם נשאל מדוע שכשנשאל מה חשב שיקרה כתוצאה מההצתה השיב שלא חשב על כלום. הנאשם השיב שאין לו תשובה. בהמשך, נאמר לו שהוא מאשר לדראושה, שידע שהשריפות יכלו לשרוף את הבתים ואת האנשים והשיב שלא חשב לשרוף את האנשים ולא את הבתים. הנאשם אישר שבחקירה הודה שהוא מבין שהאש יכלה לגרום לשריפת הבתים וחלילה האנשים (עמ' 75 לפרוטוקול ש' 1- עמ' 76 ש' 24).

55. הנאשם אישר בעדותו שהוא עוסק בחשמל בבתיים ולמד את המקצוע 3-4 שנים. הוא אישר שהוא אדם אינטליגנט. הנאשם נשאל האם הוא מבין שזה היה יכול להיגמר הרבה יותר גרוע והשיב-"כן. זה לא היה משהו גדול ומפחיד". הנאשם אישר שאמר בעמ' 18 בתמליל, "אין מישהו שהוא מעל החוק, אני טעיתי ואני אשא באחריות" וכי הוא מבין זאת גם כיום. עוד הופנה הנאשם לשורות 29-40, שם נאמר לו שמישהו יכול היה למות, בית היה יכול להישרף והוא מאשר שזה נכון והשיב-"אני שרפתי את זה כי היה קצת זבל ולא חשבתי ולא תיארתי לעצמי שזה יגיע עד פה". הנאשם לא זכר האם אמר בחקירתו שהוא מבין שזה היה יכול להיגמר בתוצאה הרבה יותר גרועה. בהמשך אמר שאם זה כתוב אז אמר. הנאשם הופנה לעמ' 19 שם נשאל מדוע באום אל פחם הצית והשיב "אין לי מה להגיד" ובהמשך טען שאמר את האמת וכי הוא מוכן להישבע בקוראן. הנאשם השיב שאינו זוכר זאת. הנאשם אישר שהוא אדם מאמין וכי המשמעות של להישבע בקוראן בשבילו חשובה אך טען שאינו זוכר וכי אם זה כתוב אז כנראה שאמר. הנאשם אישר שלהישבע בקוראן זה משמעותי ואמיתי עבורו ושם מוכן להישבע המשמעות שאמר אמת. הנאשם הודה שבשלב החקירה כבר התעניין מה יהיה עונשו, כלשונו-"פעם ראשונה אני בחקירות אז שאלתי כמה נותנים האם לכל החיים אול- 20 שנה. כן אני זוכר את זה ששאלתי". הנאשם אישר שיום לאחר שנעצר הובא לבית המשפט להארכת מעצרו והשיב שאז ייצג אותו עורך הדין בוראת שאמר לו שדחו את הדיון. הנאשם הופנה לחקירתו האחרונה עם מאג'ד שלגביה

אמר בדיון הקודם, שאמרו לו שכל מה ששואלים יגיד "סליחה מצטער" וחזר על כך שמאג'ד אמר לו זאת בחקירה. הנאשם אישר שאמר שם שהוא בסדר בתשובה לשאלה אם איימו עליו או קיבל את זכויותיו וכי דיבר עם עורך הדין. הוא נשאל מדוע לא אמר כלום כל החקירה מלבד "סליחה, אני מצטער" והשיב-**"נכון. כי לפני החקירה מאג'ד השמן שתה אז קפה עם חלב, שאלתי אותו מה להגיד, הוא אמר לי שאומר להם "אני מצטער" וזהו. הוא אמר לי את זה לפני החקירה"** (עמ' 76 לפרוטוקול ש' 25- עמ' 78 ש' 19).

56. בעדותו, נאמר לנאשם שבאותו שלב היה מספר פעמים בבית המשפט, שוחח עם עורך דינו, נחקר בכמה חקירות וזו היתה הפעם השביעית שהיתה לו הזדמנות לומר ולספר את הגרסה שלו אך הוא לא אמר דבר. הוא נשאל האם מאג'ד איים עליו או הרביץ לו והשיב-**"לא, כי אני שאלתי אותו "אז מה עכשיו?"**. הנאשם נשאל האם שאל את החוקר מה לומר בחקירה והשיב-**"שאלתי אותו מה יקרה אחרי זה כי אני לא יודע כלום"**. כאשר נאמר לו שהיה לו עורך דין, השיב-**"התקשרתי אליו והוא לא ענה. אז ניסיתי להתקשר אליו ולא ענה לי"**. הנאשם נשאל האם רצה בחקירה הזאת לספר את האמת אך רק בגלל מאג'ד לא סיפר והשיב-**"כן הוא אמר לי. הוא שלח הודעה לעאדל בויראט שיפתח את הטלפון כי אני רוצה לדבר איתו והוא לא ענה"**. בהמשך, טען שניסו חצי שעה להשיג את עאדל והוא לא ענה. הנאשם נשאל מתי בפעם הראשונה ראה מכבי אש ומשטרה ביום של ההצתות והשיב שבשריפה האחרונה, השלישית לאחר ששרף. הנאשם אישר שאז הבין שזה רציני. הנאשם אישר שאם היה רואה מכבי אש או משטרה קודם לכן, היה מבין שזה סיפור רציני ולא היה ממשיך לשרוף. הנאשם אישר שזכור לו שנתנו לו את הטלפון (עמ' 78 לפרוטוקול ש' 20- עמ' 79 ש' 13).

57. בעדותו, הוצגו לנאשם שני סרטונים מיום האירוע, סרטון אחד שמתחיל ב- C7794 וסרטון שני C924 שהוא צילם בטלפון שלו. הוא הופנה לסרטון C7794 שאורכו 23 שניות ואישר שהוא צילם זאת. הוא נשאל מה אומר לו האדם בהתחלה והשיב-**"הוא אומר שיש בית, אבל הוא לא דיבר אלי. הוא דיבר לשוטר"**. בהמשך, הוצג לו סרטון אחר C924. הנאשם אישר שצילם אותו. כאשר נאמר לנאשם שרואים שם מכבי אש והוא מתקרב לניידת, הוא נשאל האם ראה את מכבי האש והשיב-**"כן, אבל כבר הייתי למעלה ושרפתי את השלישית. כשראיתי את המכבי אש והמשטרה ידעתי שזה משהו רציני"**. הנאשם אישר שבסרטונים היו מכבי אש ומשטרה אך טען שראה אותם בסוף השריפות. הוא אישר שרואים שריפת קוצים משתוללת ליד בית וכי מדובר במוקד השני. הוא אישר שזה צולם בשעה 10:19 וכי זה היה לאחר השריפה השלישית. כאשר נאמר לו שהשריפה השלישית דווחה ע"ד "ר מחאג'נה והתחילה לאחר שהסרטון צולם, חזר על כך שזה היה לאחר השריפה השלישית. הוא נשאל היכן הוא ראה את המשטרה והמכבי אש ליד המוקד השלישי והשיב-**"בשנייה, בשריפה השנייה. שרפתי את השלישית וירדתי. כשראיתי את המשטרה והמכבי אש ידעתי שזה רציני ואז צילמתי"**. לשאלת בית המשפט מדוע צילם, השיב-**"אין סיבה"**. הנאשם נשאל האם ראה את האש והאם דובר באש רצינית ליד בתים והשיב-**"לא. זה לא היתה אש גבוהה, ורואים את זה בטלפון. זה לא מי יודע מה"**. הנאשם אישר שניתן לראות ולשמוע את הרוח וכי היא רצינית. הנאשם נשאל האם ראה כמה היתה קרובה לבתים והשיב-**"אבל האם היתה נמוכה, לא גבוהה. אתה יכול לראות את זה עוד פעם"** (עמ' 79 לפרוטוקול ש' 14- עמ' 81 ש' 6).

58. הנאשם נשאל בעדותו האם ידוע לו שבמוקד השני הגיע לשם חוקר הצתות שהעיד והשיב שאינו מכיר אותו ולא ראה. כאשר נאמר לו שהגיע לביהמ"ש חוקר הצתות, שבדק את מוקדי ההצתה אחרי שפורקה האש וטען שבמוקד השני אין בכלל פסולת, הוא נשאל כיצד הוא מסביר זאת והשיב-**"מה שראיתי"**. כאשר נאמר לו שלא

היתה שם שום פסולת, השיב-**"העשב היבש, אנחנו אומרים שזה זבל"**. הנאשם נשאל האם כאשר הוא שורף זבל, העשב היבש הוא מפגע מבחינתו והשיב-**"ככה אנחנו חושבים תושבי אום אל פאחם והסביבה שם, שכל עשב יבש זה זבל"**. עוד נשאל האם כאשר הוא מספר על כל הפסולת, הוא מתייחס לכל העשב ששרף והשיב בחיוב. הנאשם הופנה לכך שגם חוקר ההצתות וגם שוטר שהעיד (עדות שלום אדרי עמ' 29 לפרוט') מספר שכיוון התפשטות האש הוא כיוון מהאיזור היותר מיוער, איפה שיש יותר צמחייה ועצים, לכיוון הבתים, שזה משהו שרואים בסרט. כאשר נאמר לו שזה לא מסתדר עם טענתו לפיה הצית משהו קטן ליד הבתים וזה התפשט לכיוון השני, השיב-**"הצתתי את הקש וזה התפשט. איך אני אסביר את זה? מאז שראיתם את האש וזה יוצא החוצה, לא לכיוון הבתים ולא בפנים"**. הנאשם אישר שכשהוא שורף קוצים וצמחייה זה מבחינתו זבל. עוד נשאל הנאשם האם החל את ההצתות מהשריפות של הזרדים, הקוצים הקטנים והשיב-**"זה מה שהיה, וזה היה הזבל שהיה על האדמה"**. הנאשם אישר שכשהוא מצית, הוא הולך לקוצים הקטנים ולזרדים הקטנים כדי לשרוף וכי ככה היה קל יותר להתחיל את השריפות. עוד נשאל הנאשם כמה פעמים בעבר שרף צמחייה והשיב-**"לא שרפתי אף פעם. פעם ראשונה שאני שורף"**. לשאלת בית המשפט האם אמר שישנה בעיית זבל בשכונה השיב-**"לא רק אני שורף, לפעמים אבא שלי גם שורף, ולפעמים באים השכנים"**. בהמשך, טען שלא הבין את השאלה וכן שרף בעבר. הנאשם נשאל בשנית האם לפני אותו יום שרף אי פעם זבל או קוצים והשיב-**"לא. לא שרפתי ככה שריפה גדולה כזו. רק במקום אחד שקרוב אלי, לא שלוש מקומות. לא שרפתי שלוש מקומות כמו הפעם"** (עמ' 81 לפרוטוקול ש' 7-עמ' 82 ש' 26).

59. הנאשם נשאל בעדותו האם שרף בעבר או כפי שטען שלא שרף אף פעם וכי זו הפעם הראשונה שהוא שורף והשיב-**"שרפנו, אחרים שורפים, לא רק אני. גם שבוע לפני זה אחד השכנים שרף את האשפה"** ובהמשך-**"אנחנו שורפים. היא תרגמה לי ואמרה לי אתה שרפת וזה, ואני אמרתי לה זו פעם ראשונה שאתה שורף"**. הנאשם נשאל מה קורה פעם ראשונה שהוא שורף והשיב-**"זה מה שקרה, בא מכבי אש והשריפה נכבית לבדה"**. ב"כ הנאשם העיר כי התרגום של המשפט שאומר הנאשם "זו פעם ראשונה שזה קורה כך". כשנשאל למה הוא מתכוון כשהוא אומר "זו הפעם הראשונה שמגיע כיבוי אש וחשבתי שהשריפה תכבה מעצמה". הנאשם חזר על כך שזו פעם ראשונה שזה קורה. הנאשם נשאל למה התכוון כשאמר ששרף פעם ראשונה והשיב-**"הכוונה שפעם ראשונה שבאו מכבי אש ומטרה כי תמיד שורפים. לפני שבוע השכן שלנו שרף"** ובהמשך-**"אני התכוונתי שפעם ראשונה שזה קורה. לא שלא שרפתי. תמיד זה נכבה מעצמו"**. בהמשך, חזר על כך שכולם שורפים שם פסולת (עמ' 84 לפרוטוקול ש' 10-עמ' 86 ש' 4).

60. כאשר נאמר לנאשם בעדותו שביום אחרי השריפה הגדולה בחיפה הוא החליט לשרוף בשלושה מוקדים צמחייה וחורש בין השאר ליד בתים ולקח לשם כך את המצית, השיב-**"אני מבקש מכב' בית המשפט אם הוא יגור שם בשכונה או אל זאהר, כל דירה יפה מהשנייה, מלאה פסולת ואשפה, העירייה בכלל לא דואגת לזה, עיריית אום אל פאחם, חילקה לכל שכונות אום אל פאחם פחי אשפה, חוץ משכונת אל זאהר. אני מבקש מכב' בית המשפט שיבוא לשכונת אל זאהר ויסתובב שכונה שכונה ויעבור מדירה לדירה"**. לשאלת בית המשפט האם לאחר שהצית במקום הראשון הגיע מכבי אש והוא צילם זאת בנייד שלו. הוא נשאל האם ראה את מכבי האש מגיעים והשיב-**"ראיתי אבל לא ציפיתי שמישהו יבוא או יתקשר כי זו אשפה"**. לשאלת בית המשפט האם ראה שיש אש רצינית כפי שנראה בסרטון, השיב-**"התכוונתי שבאתי לנקות ולא יכולתי לסבול יותר את האשפה"**. כאשר נאמר לו שהמשיך למוקד השלישי והדליק עוד אש, השיב-**"אין מרחק**

בין המקום השני והשלישי. שרפתי את המקום השני והלכתי למקום השלישי על מנת לנקות איפה שזורקים אשפה". עוד נשאל מדוע המשיך לעוד מקום כשראה יום יבש והרבה רוח והשיב-"זה לא כל כך קרוב לבית כי יש שם גדרות. האש מתפשטת בכיוון הפוך לרוח. אם תראה עוד פעם בטלפון, יש שם כביש. אפילו אם האש תתפשט עד הבית, היא תעצור בגדרות איפה שהגדר" (עמ' 86 לפרוטוקול ש' 25-5).

61. סרטון מתוך המכשיר הסלולרי של ב"כ הנאשם הוצג. מתורגמן תרגם את הדברים הנאמרים בסרטון:

"מה אתה רוצה לומר עלי?" - "אני שולח מסר לשייח חאלד חמדאן. אנחנו משכונת אל דאהר ואין לנו מקום לאשפה בגלל זה אני עשיתי את הדבר הזה. תמיד יש נחשים וחידקים שם". הדיסק עם סרטון הוואטס אפ סומן 1/ (עמ' 86 לפרוטוקול ש' 31- עמ' 87 ש' 14).

62. העדה, גב' דועאא עבד אל האדי, נשאלה בעדותה מהן התמונות שהוצגו לה, היכן הן צולמו והאם צולמו ביוני האחרון והשיבה-"התמונות צולמו ב-25/6. היה עיד אל פיטר אצלנו והלכתי לבית הארוס שלי. זה היה בהתחלה של החג. תמונה מס' 1 - זה ליד הבית של עלי איפה שהוא שרף בהתחלה. רואים עקבות של שריפות מאנשים אחרים". העדה אישרה שידוע לה היכן שלושת המקומות שהוא שרף. היא נשאלה על איזה מקום מדובר והשיבה-"לא יודעת להגיד לפי מספר המקום. תמונה מס' 1 - זה ליד הבית של הנאשם בשכונת אל דאהר אחד המקומות ששם שרף. רואים שיש אשפה ופסולת. זה לא מזמן. רואים שאנשים שורפים ומשליכים אשפה. תמונה מס' 2 - רואים את אותו מקום כמו בתמונה הראשונה אבל ממרחק. זה אחד המקומות ששרף, אותו המקום מתמונה מס' 1. רואים שאין חורש ויש רק עשבים יבשים. תמונה מס' 3 - מדובר באותו מקום כמו בתמונה מס' 1 אבל מצולם מהצד האחר. אני מסמנת בצד ימין עליון בתמונה מס' 3 את הבית של עלי. תמונה מס' 4 - כשראה נחש יוצא ליד ביתו". עוד נשאלה העדה האם הכל צולם באותו מקום והשיבה-"אותו מקום אבל ליד הבית. תמונה מס' 5 - מדובר בתמונה גם של הנחש עוד כשהיה חי". התמונות הוגשו לבית המשפט וסומנו 2/5, 1- (עמ' 87 לפרוטוקול ש' 23- עמ' 88 ש' 11).

63. עד ההזמה מטעם התביעה, ליאור קטלן, התבקש בעדותו להתייחס לטענות הנאשם לפיהן איימו עליו שיכו אותו או יבצעו בו עבירות מין אם לא יודה והשיב-"טענה מופרכת. אני פעם ראשונה בקריירה שלי שיש טענה כזאת נגדי. לא היה ולא נברא". עוד נשאל האם ראה או שמע שמישהו הרביץ לו או איים שיוירד לו את המכנסים והשיב שממש לא (עמ' 88 לפרוטוקול ש' 21-14).

64. עד הזמה נוסף, ליאל אזולאי, השיב בעדותו שהשתתף במעצר הנאשם. הוא השיב שלא נטל חלק בחקירותיו. העד התבקש אף הוא להתייחס לטענות הנאשם בנוגע לאיומים ולמכות והשיב-"קודם כל לא היה. אני לא יודע על מה הוא מדבר ואם הוא טוען שהיה שיפנה למח"ש". הנאשם שלל ששמע או ראה דבר כזה וחזר על כך שהנאשם יפנה למח"ש. בחקירתו לב"כ הנאשם אישר שאין חדרי חקירות למעלה. העד לא ידע לומר היכן נחקר הנאשם. כאשר נאמר לו שהנאשם נחקר בקומה העליונה איפה שיושב חמודי זועבי, השיב-"חמודי זועבי יושב במחלק נוער. זה בחוץ בכלל. חמודי זועבי יושב כבר שנתיים איפה שמחלק נוער אצלנו. אם יורדים מהשומר, יש קרוואנים ושם הוא יושב". כאשר נאמר לו שזה לא קרוואן השיב שאינו יודע ולא היה שם. העד נשאל היכן יש למעלה ולמטה באום אל פאחם והסביר-"יש ארבעה חדרי חקירות. יש חדר עם מצלמות איפה שחמודי זועבי חוקר, מחלק נוער. יש

איפה שאייל שמאי חוקר במחלק פשעים. יש איפה שאינסה במחלק אלמ"ב ויש במש"ל". הוא השיב שנמרוד יושב למטה. העד אישר שיש שתי קומות בתחנה. העד נשאל למה הנאשם התכוון כשאמר הורידו אותי למטה והשיב- **"אנחנו שנה וחצי אחרי אירוע, יש טענה מסוימת תפנה לגוף החוקר, מח"ש"** (עמ' 88 לפרוטוקול ש' 26- עמ' 89 ש' 32).

65. העד, **מוחמד דראושה**, נשאל בעדותו האם היה שותף לאיומים או תקיפות של הנאשם והשיב- **"ממש לא. דבר הזוי"**. העד שלל ששמע או ראה שמישהו הרים עליו יד או דיבר אליו לא יפה. העד שלל מצב בו בחדר החקירות כיבו את המצלמה ואז אמרו לו להגיד דברים בחקירה ושלל שזה אירע בחדר אחר לפני שהועלה לחקירה. בחקירתו לב"כ הנאשם נשאל העד מדוע הנאשם היה מפוחד, ביקש שלא יכו אותו ועשה תנועת יד כל פעם שנכנס חוקר והשיב- **"אני לא יודע למה. לא ראיתי משהו חריג. אם הייתי רואה, הייתי ישר מדווח"**. העד נשאל האם מדובר בהתנהגות מתגוננת והשיב- **"אני לא יודע מי הבן אדם. זו פעם ראשונה שאני נתקל בדבר כזה"**. לשאלת בית המשפט האם זכור לו שהנאשם התגונן, השיב- **"לא. אף פעם לא נתקלתי בדבר כזה שמישהו מתלונן שניסינו לעשות לו אחת, שתיים שלוש"**. העד לא ידע מדוע הנאשם עשה תנועה מתגוננת בכל פעם שחוקר נכנס לחדר. העד נשאל למה הנאשם מתכוון שהוא אומר שהורידו אותו למטה והשיב- **"יש קומה למטה, משרד של אח"מ והמשרדים למעלה הם אג"מ"**. בהמשך, השיב שיש חקירות למטה ולמעלה. העד לא זכר היכן הנאשם נחקר. העד אישר שאיפה שיומן של התחנה בצד שמאל, יושבים גם חוקרים. עוד נשאל האם זכור לו באיזה חדר נחקר הנאשם אצל נמרוד והשיב- **"אצל נמרוד זה היה בחדר החיצוני מחוץ לתחנה, למטה. מחוץ לתחנה יש שני קרוואנים חיצוניים ושם הוא נחקר"** ובהמשך- **"משרד האח"מ הוא למטה שזה כולל משרד בילוש, משרדי חקירות, משרד קצין אח"מ, קמב"ל. כשאנחנו מביאים עצור למטה ומעבירים אותו לחקירות לאחר מכן, גם בקומה למטה"**. כאשר נאמר לעד שכשהיו למטה אמר לנאשם **"אל תשחק אותה"** בערבית ודחף אותו וגם היתר, השיב- **"שקר. לא דחפתי אותו. זה שקר"**. בהמשך, חזר על כך שלא דחף. העד השיב שלא זכור לו האם הנאשם אמר שרצה לשרוף זבל (עמ' 90 לפרוטוקול ש' 1- עמ' 91 ש' 19).

עמדת המאשימה בסיכומיה

66. לטענת המאשימה בסיכומיה, הנאשם הודה בחקירותיו במשטרה שביצע את שלושת ההצעות ולא העלה טענת זוטא או אליבי. נטען שבתשובתו לכתב האישום טען הנאשם שביצע הצעה ממוקדת בשלוש מקומות בהם היו ערימות זבל וכי הופרו זכויותיו בכך שלא ניתנה לו הזכות להיוועץ בעורך דין, כי היה מפוחד ולכן לא אמר ששרף זבל ודיבר בחקירותיו. נטען שהנאשם כפר בהתקיימות היסודות העובדתיים והיסוד הנפשי בביצוע העבירה. נטען שאין מחלוקת בנוגע לכך שהנאשם הצית שלושה מוקדים וגדר המחלוקת נוגע לשאלה האם מעשיו נכללים בגדר **"הצתה"** כמשמעותה בסעיף 448 (א) לחוק והאם אכן הנאשם רק הלך לשרוף זבל כטענתו.

67. באשר לראיות התביעה נטען כי מסכת הראיות מובילה למסקנה הגיונית אחת שהנאשם ביצע את העבירות המיוחסות לו בכתב האישום מעל לכל ספק סביר. באשר לעדות חוקר השריפות- להב אביגדור שטרן, נטען כי מחוות דעתו עלה כי היו שלושה מוקדים, כי הרוחות היו מזרחיות ולכן אין אפשרות שהאש **"דילגה"** ממוקד למוקד, כי לא נמצא דבר שיכול היה לגרום לדליקות וכי קיים חשד להצתה בשלושת המוקדים, כאשר השריפות כילו שטח של עד כשני דונמים. עוד עלה מחוות הדעת שמוקדי הדליקות התפתחו אחד אחר השני, בזמן שצוות כיבוי פעל במקום. נטען שעדותו סותרת את עדות הנאשם. ראשית, מעדותו עלה שבמוקד הראשון והשלישי היתה פסולת אך במוקד השני לא אלא רק צמחיה וקוצים. במוקד הראשון, צוותי הכיבוי עבדו כ-20 דקות לכיבוי השריפה, בעוד שבמוקד השני עבדו כמעט 4.5

שעות ובשלישי כמעט כשלוש שעות עד לכיבוי השריפה. עוד עלה מעדותו שהיו רוחות חזקות מאוד ובסופו של יום השטח שנשרף היה בגודל של מעל 3 דונם. העד הסביר בעדותו שטענת הנאשם לפיה הצית את האשפה במוקד הראשון והשלישי ומשם התפשטה האש, אינה הגיונית שכן כיוון ההתפשטות הוא עם כיוון הרוח. מכאן, ביחס למוקד הראשון טען העד שכל הנראה המוקד החל מהעצים ולא מכיוון ערימת הפסולת. העד שלל שהשריפה החלה מערימת הפסולת. העד התייחס בעדותו לכל מוקד בנפרד ושלל את טענת הנאשם בנוגע לשריפת פסולת בכל אחד מהמוקדים. העד הסביר בעדותו שהוא לא יכול לקבוע בוודאות את כיוון התפשטות האש, נוכח משטר הרוחות המשתנה, אך עדיין לא סביר שההצתות החלו מערימות הפסולת שהיו במקום, כאשר גם מהתמונות עולה שהשריפות החלו בעומק השטח. בחקירתו החוזרת הוצג לעד הסרטון (ת/28 א'9) והוא השיב שהדבר מאמת שהשריפה במוקד השני החלה מעומק השטח לכיוון הכביש, בניגוד לטענת הנאשם. נטען שיש לקבל את גרסתו כמהימנה ולקבוע על בסיסה ממצאים עובדתיים לפיהם הנאשם הצית במקומות בהן מצויה צמחייה, ביחס לבתי מגורים בשניים מהמוקדים. עוד צוין כי הוגש בהסכמה דוח הכבאים (ת/34) ממנו ניתן ללמוד על זמני יציאת הכוחות ששימש לכיבוי השריפות.

68. באשר לעדות העד עמאר אגבאריה נטען כי עלה מעדותו שהיתה שריפה גדולה וקרובה לביתו, בזמן ששררו תנאי מזג אוויר קשים ורוח חזקה. עוד עלה מעדותו שהאש הגיעה מכיוון היער לעבר הבתים וכי נפגעו עצים והגיע פיח לבית. עוד עלה מעדותו שהקרקע היתה ריקה למעט קרשים. באשר לעדותה שלרואן אגבאריה צוין כי עלה מעדותה שהאש היתה רבה ומלווה בעשן, כי היתה קרובה לביתה וכי היה סוער מבחינת הרוח שנשבה. עוד עלה שבחצרה יש עצים ופרגולה וכי האש הגיעה עד לחומת הבית שלה (ת/7, ת/32). עוד עלה מעדותה שבשטח שבינה לבין העד עמאר יש פסולת והעירייה מפנה אותה. נטען שמעדותם ניתן ללמוד על הסיכון- אדם נכה וצעירה שישנה בביתה עם תינוק שאלמלא פעולות אנשי ההצלה, נשקף להם סיכון רב שעלול היה להתממש. המאשימה הפנתה לת/28 ות/28א' מהם ניתן ללמוד על הסיכון שנשקף לבתים. באשר לעדות אחמד ג'בארין, המתגורר בסמוך למוקד ההצתה השלישי ובביתו מצלמות אבטחה (ת/27, ת/27א'), נטען שמצלמות האבטחה סותרות לחלוטין את גרסת הנאשם לפיה הצית את המוקד השלישי ורק לאחר מכן הבין את גודל הסכנה, עת שב לצלם את המוקד השני. נטען שמעדותו עלה כי הבחין באדם הולך מכיוון היער לרחוב ולאחר כ-6 דקות הבחין בעשן וסייע בכיבוי האש. העד הכחיש שזיהה את הנאשם בתמונות אך ההגנה הבהירה שהנאשם הוא זה שנצפה במצלמות האבטחה. נטען כי העד ניסה לסייע לנאשם ולטעון ששרף פסולת וכי אין עצים במקום אלא שהעיד שהוא הלך לסייע בכיבוי האש שהתקרבה לפיגומים של הבית שלו והוא לא ידע מה עלול לקרות. נטען שמהמצלמה הרלוונטית (cho2) נראה עשן בשכונה בבירור לאחר השעה 10:16 וכי החל מהדקה 10:47:06 נצפה הנאשם. בשעה 10:49:36 יוצא העד מרכבו ובשעה 10:53 נכנס לביתו להוציא זרנוק. בשעה 10:57:30 מגיע צוות כיבוי אש למקום. נטען שממצלמה נוספת (cho3) נצפים בבירור העצים הצמודים לבתים ברחוב ונראה העד מעביר את הצינור לאנשים אחרים המנסים לכבות את האש. העשן נצפה צמוד לבית בשעה 10:54:55 ואנשים נוספים מגיעים לסייע עד להגעת כוחות ההצלה בשעה 10:57:30. בנוגע למצלמה (cho4) נטען שמדובר במקטע בין 3.5 דקות בו ניתן לראות את התקדמות האש מהיער לרחוב ולא להיפך.

69. באשר לעדות ד"ר חירי מחאג'נה נטען כי מעדותו עלה שאותו יום בגלל תנאי מזג האוויר- יבש עם רוחות חזקות, התפשטה אש ענקית. עוד עלה שמדובר בשטח עם עצים ועשבים ארוכים ויבשים ושלא ניתן לדעת מה היה קורה אם האש לא היתה מטופלת על ידי מכבי אש. באשר לעדות השוטרים שהיו בזירה נטען שעולה מעדותם תמונה לפיה הנאשם במעשיו סיכן את הבתים ואת יושביהם סיכון ממשי, כאשר האש שהוצתה, הוצתה ביערות ובצמחייה הצמודה ליערות והרוח הובילה את האש לכיוון בתי השכונה, תוך שהיא מכלה עצים וצמחייה. עוד נטען כי מעדות השוטר ליאל עלה שהוא שלל את טענות הנאשם ביחס לאיומים שהופנו מצידו או מצד אנשי הצוות לנאשם. באשר לעדות מוחמד דראושה נטען שלשחזור השני שערך עם הנאשם יש מספר נפקויות, הנאשם הראה את המקומות בהם הצית, ובמהלך

השחזור המצולם לא מסר פעם אחת ששרף זבל או אשפה בניגוד לטענתו. נטען שעוד עלה מעדותו שניתנו לנאשם מלוא הזכויות בחקירה הראשונה, כולל הזכות להיוועץ בעורך דין. עוד הבהיר העד שהוא לא אמר לנאשם לומר שהוא מצטער אלא שהנאשם שאל אם הוא יכול לבקש מהקצין סליחה. עוד נטען שגם הוא שלל בעדותו שהיה מעורב או עד לטענות הנאשם בנוגע לאלימות או איומים כלפיו. באשר לעדות החוקר נמרוד נטען שעלה מהחקירה שהציע לנאשם להיוועץ בעורך דין ושכאשר הנאשם אמר "שאף אחד לא ירביץ לי" הבהיר לו שאף אחד לא עומד לנקוט באלימות כלפיו. המאשימה הפנתה לחקירת הנאשם ת/1 ב בהקשר זה. עוד נטען שמהחקירה עולה שהנאשם הביע את חששו והסביר שהחשש נובע מכך שהוא פעם ראשונה במשטרה ולא ציין שהותקף קודם לכן. עוד צוין שגם לפני שהנאשם התבקש לצאת ולהצביע על המקומות אותם הצית, הוסבר לו שוב שאינו חייב לעשות כן ושהוא יכול להיוועץ בעורך דין וכך גם לפני השחזור השני. נטען שגם לאחר שהנאשם ביקש שיצרו קשר עם משפחתו ודברו עם אחיו, הנאשם שוב נשאל אם הוא רוצה להמתין לעורך דין והשיב בשלילה. בהמשך, תיאר הנאשם בחקירה שהלך לכיוון היער והצית את המוקדים וכאשר נשאל מדוע השיב "אין סיבה". נטען כי הנאשם מסר לחוקריו שמדובר בפעם הראשונה שהוא מצית (עמ' 20, ת/1ב'). נטען שמהצילומים (ת/2, ת/9, ת/10 א') בשילוב עדותו ניתן ללמוד שהנאשם הראה לחוקריו היכן הוא הצית צמחיה ולא ערימת זבל/אשפה. נטען שמת/4 ות/5 ניתן ללמוד מה המרחקים מביתו של הנאשם לכלל מוקדי ההצתה ובכך לשלול את טענתו לפיה הלך לשרוף זבל ליד ביתו.

70. לטענת המאשימה, כעולה מת/6, ת/7, ת/8, ת/11, ת/12, ת/33, ת/34, ת/27 ות/28 א' ניתן לקבוע את ציר הזמנים, השולל את טענת הנאשם לפיה לא ידע מהם הנזקים כתוצאה מהשריפה השנייה, עת הצית את המוקד השלישי. נטען שמשילוב הנתונים עולה כי הנאשם הצית צמחיה, בסמוך למבנים, כאשר במוקד השני כלל לא היתה אשפה או זבל וגם במקומות עליהם הצביע הנאשם שהתחיל את השריפה לא היתה אשפה כלל, כאשר הנאשם היה מודע לתוצאת מעשיו ובחר במודע לגשת למוקדים הנוספים, לאחר שראה את כוחות הכיבוי, ולהצית שוב צמחיה בסמוך לבתי מגורים. המאשימה התייחסה בסיכומיה למאג'ד פואז שמסמכים שערך התקבלו בהסכמה וכי משתי החקירות שערך עולה שהנאשם קיבל את מלוא זכויותיו. נטען שבדו"ח הצפייה המתעד את המוקד השני יש שני קבצים שצולמו זה אחר זה בשעה 10:19 נראית האש המתקדמת במהירות, תוך כילוי הצמחיה ובקרבה לבתים, שכיוונה מהיער לעבר הכביש והבתים. הוזכר שלאחר שהנאשם שרף את המוקד השני ולאחר שצילם את המוקד וראה את תוצאות מעשיו, הלך להצית מוקד נוסף כעבור 25 דקות לערך.

71. באשר לפרשת ההגנה נטען כי גרסת הנאשם לפיה שרף רק זבל שקרית. נטען כי הנאשם נחקר באזהרה שלוש פעמים, ערך שני שחזורים שאחד מהם הוסרט, הופיע פעמיים מול שופט מעצרים והעיד בבית המשפט לאורך שלוש ישיבות. נטען כי הנאשם טען בבית המשפט, בניגוד לגרסאותיו במשטרה ששרף זבל וכלל לא הצית צמחיה. צוין כי הנאשם מסר בחקירתו הנגדית שהוא מתייחס לצמחיה כאל זבל ולמעשה הודה ששרף צמחיה. נטען כי הנאשם הודה בחקירתו המשטרית בביצוע שלוש ההצתות, תוך שהוא מודה שלקח זרדים שיקלו עליו את מלאכת ההצתה ביער ותוך שהוא מודע לסיכון שיצר לחיי אדם. נטען שבעדותו בבית המשפט מסר הנאשם גרסאות סותרות ולראשונה העלה טענות כלפי השוטרים הנוגעות לאלימות ולאיומים. באשר לגרסת הנאשם בבית המשפט נטען כי בחקירתו הראשית מסר הנאשם שכשראה את הפסולת מגיעה עד לביתו, הוא הלך ושרף שלושה מקומות עם פסולת וידע שהאש לא תתפשט. עוד מסר הנאשם שהוא לא ראה משטרה ולא שרף מקום עם עצים וכן שראה את המשטרה מגיעה למוקד השני רק לאחר ששרף את המוקד השלישי. נטען שבחקירתו הנגדית מסר הנאשם שהיה מודע לתנאי מזג האוויר ששררו אותה עת במדינה ושהיתה רוח חזקה במקום בו הצית את השריפות. הנאשם מסר שהוא שרף את האשפה שהיתה בחצר ביתו. עוד נטען שהנאשם טען שלא ניתנה לו האפשרות לשוחח עם עו"ד למרות שביקש ושאמר בחקירתו השלישית שהוא מצטער כי החוקר אמר לו לומר כן. הוזכר שמדובר בחוקר שהנאשם ויתר על עדותו בבית המשפט, דבר האומר דרשני.

הנאשם אף טען שבחקירות (המוקלטות) אמר גם שהוא שורף זבל. בשלב זה של חקירתו, מסר הנאשם את גרסתו הכבושה לפיה הוא הותקף על ידי השוטרים שעצרו אותו לפני חקירתו הראשונה והם איימו עליו לבל יזכיר את עניין הזבל/אשפה. הנאשם טען שלמרות זאת, בחקירתו השנייה, לאחר השחזור שצולם, אמר לחוקרים ששרף זבל וכך גם במהלך חקירתו השלישית המצולמת. הנאשם לא יכול היה ליתן בסבר מדוע המילה "זבל" אינה נזכרת בחקירותיו. נטען שלאחר שהוטח בנאשם שלא אמר זאת, הוא שינה את גרסתו וטען שהורידו אותו לחדר ואמרו לו לא להזכיר את המילה זבל, היכו אותו ואיימו עליו בביצוע עבירות מין. הנאשם מסר שגם לאחר השחזור הוכה ואויים. נטען כי הנאשם מסר שלמרות שהוא פחד, הוא התגבר על הפחד ומסר לחוקרים בשחזור השני ובחקירה לאחר מכן ששרף זבל. נטען שמדובר בגרסה שקרית שנסתרה על ידי עדי ההזמה. עוד נטען שההגנה בחרה שלא להעיד חוקר נוסף ולא לשאול אף אחד מהחוקרים שנחקרו שאלה בנושא.

72. לטענת המאשימה, הנאשם נשאל ביחס לתאורו של רפ"ק בן דוב את אופן ההצתה והמקומות אותם הצית ומסר שלא אמר לחוקר שיש שם צמחיה אלא שיש שם זבל. לטענת המאשימה, יש לאמץ את דברי בן דוב, הנתמכים בממצאים בשטח ולקבוע שגרסת הנאשם אינה אמת וכי הוא הצית את השטח המיוער כפי שציין החוקר. הנאשם מסר שהוא מבין את הסיכון במעשיו ואת הסיכון שיכול היה להיווצר, כולל הפגיעה בחיי אדם. נטען כי לנאשם לא היה הסבר לשאלה כיצד ניתנו לו מספר רב של הזדמנויות למסור את גרסתו והוא לא אמר פעם אחת שהוא רוצה לשרוף זבל. נטען כי נקודה משמעותית המשליכה על ידיעתו ומודעותו של הנאשם ביחס למעשיו קשורה למועדי השריפות ופעולותיו לפני ואחרי כל אחד מהמוקדים (עמ' 79-80 לפרוטוקול). נטען שמתשובותיו של הנאשם עולה כי צילם את המוקד השני רק לאחר שהצית את המוקד השלישי והוסיף שאם היה רואה את כוחות ההצלה לא היה ממשיך לשרוף. נטען שהנאשם בדבריו מתעלם מהסרטון שצילם המתעד את האירוע ושצולם לפני שהנאשם תועד שורף את המוקד השלישי. נטען שאין ספק שהנאשם משקר בנקודה זו היות והכחשותיו בנקודה זו סותרות את סרטוני האבטחה והדיווחים למשטרה ביחס למועד היווצרות המוקד השלישי. נטען שלנאשם אין הסבר בעניין זה. המאשימה הפנתה לעמ' 81 לפרוטוקול שם הודה הנאשם ששרף עשב יבש. נטען כי דבריו מהווים הודיה לפיה הוא הצית בכוונה את האש על מנת לשרוף צמחיה שהיא בעיני פסולת. עוד נטען שהנאשם אימת את עדותו של רפ"ק בן דוב לגבי אופן תחילת ההצתות ואישר שביצע פעולת הצתה מכוונת (עמ' 82 לפרוטוקול). המאשימה הפנתה לעדותו של הנאשם במסגרתה טען שמעולם לא שרף צמחיה ולאחר מכן ניסה לתקן את דבריו ללא הצלחה, שעה בה טען שלא הבין את השאלה. נטען שיש לדחות את גרסת הנאשם. באשר לטענת הנאשם בנוגע לאיום בתחנת המשטרה והשיהוי במסירתה נטען שהטענה מגוחכת ויש לדחותה. המאשימה הפנתה בעניין זה לתפ"ח 20524-05-12 מדינת ישראל נ' יצחק חזן.

73. לטענת המאשימה, במסגרת פרשת ההגנה הוגש סרטון המתעד את הנאשם ביום בו נעצר "שולח" מסר פוליטי לראש עיריית אום אל פחם. נטען שדבריו מעידים שמעשיו לא היו טעות בלתי מכוונת אלא פעולה (או אקט פוליטי) שקולה שנעשתה בכוונה מוחלטת. המאשימה פירטה בסיכומיה את הסתירות והשקרים בגרסת הנאשם וטענה שלגרסה שהופרכה יש ערך עצמאי המחזק את הראיות האחרות כנגדו. נטען ששקרו מהווים חיזוק ואף סיוע למסכת הראיות המפלילה כנגדו. נטען שהנטל עובר אל הנאשם להציע תרחיש חלופי או לכל הפחות לעורר ספק סביר באשמתו. המאשימה הפנתה בסיכומיה לסעיף 448 (א) לחוק העונשין. נטען שהיסוד העובדתי הוכח שכן הנאשם שילח אש במזיד בדבר לא לו (המוקדים הראשון והשלישי שטח ששייך לעירייה והמוקד השני- שטח פרטי לא מעובד בהתאם לחוות הדעת של חוקר השריפות) בהצתת שלושת המוקדים שהעמידה בסיכון ממשי את הבתים בסביבה. באשר ליסוד הנפשי נטען כי יסוד זה התקיים. נטען שאין בהגדרת העבירה התייחסות לתוצאה הנגרמת מהצתה ולכן בפנינו עבירה התנהגותית. נטען שמעשה ההצתה בהכרח גורם נזק ממשי או לפחות מעמיד את ה"דבר" בסיכון ממשי ומוחשי של גרם נזק ולכן יש סברה שמהיבט הזה יש בסיס לטענה שמדובר בעבירה תוצאתית (קדמי, על הדין בפלילים (מהד' 2005), חלק שני, עמ' 30).

998). נטען שהיסוד הנפשי הדרש להרשעה לפי סעיף קטן (א) (סיפא), קרי, ב"כוונה"- לפגוע באחד ה"ערכים" הקבועים בהגדרת העבירה. נטען שהיות ומדובר כאן בעבירה התנהגותית, משמעותה של "כוונה" היא מתוך שאיפה או במטרה להשיג את תכלית האיסור ואילו אם מדובר בעבירה תוצאתית- משמעותה היא זו הקבועה בסעיף 20 (א)(1) לחוק. נטען שפעולת שילוח האש בצמחיה הינה פעולה הרת סיכון לכל אדם שעניו בראשו. נטען שהנאשם אינו צעיר וכי מדובר באדם משכיל העובד בתחום החשמל. מכאן, לא ניתן להאמין שבטיחות אש אינה במודעות שלו. נטען שרבות נכתב בפסיקה על עבירת ההצתה שיודעים תחילתה של האש אך אין יודעים את סופה. נטען שהדברים נכונים במיוחד במקרה דנן לנוכח תנאי מזג האוויר ששררו אותה העת, בצמחיה שרובה יבשה, בשטח מגורים מאוכלס קטן וצפוף. נטען שמתחייבת המסקנה שהתקיימה אצל הנאשם המודעות באשר לטיב הסיכון שנוצר כתוצאה ממעשיו, אף אם אין מודעות מצדו לזהות המדויקת של הנפגע והדרך המדויקת בה תתפשט האש. עוד נטען שהנאשם היה מודע למעשי ההצתה שכן הדבר התבצע במזיד וכן התקיים היסוד הנפשי המיוחד, גם מכוח הלכת הצפיות. נטען שהמטרות האמורות נלמדות מכך שהנאשם הצית את הצמחיה בכמה מוקדים, בשעה שידע שהוא כן בקרבת בתי מגורים ומודע שקיימת אפשרות שכתוצאה מההצתה עלולים להיפגע דרי הבתים והאש תתפשט לצמחיה סמוכה ולמבנים סמוכים. מכאן, נטען שהשתכללו יסודותיה של עבירת ההצתה, בין אם נתייחס אליה כאל עבירה תוצאתית ובין כהתנהגותית. התבקש להרשיע את הנאשם בכל העבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

74. בסיכומיו בעל פה חזר ב"כ המאשימה על טיעונו. עוד צוין שהפרקליטות אינה מנסה לייחס לנאשם פגוע הצתה או לקשר את האירוע לאירוע ההצתה שהיה בחיפה וכי חבל שדברים בהקשר זה נאמרו על ידי ההגנה. נטען כי כתב האישום ברור ומתייחס למזג האוויר הקיצוני שהיה אותה עת וכי הנאשם נשאל על כך בחקירותיו בגלל תנאי מזג האוויר הקיצוניים ששררו בארץ בכלל. באשר לטענה לפיה הנאשם הלך לשרוף זבל בשכונה, קרוב לביתו, הפנה ב"כ המאשימה לתצלומי האוויר וטען שקו אווירי של 300 מ' ועוד 250 מ' בין כל אתר לאתר וגם ביחס לביתו של הנאשם, זה לא ללכת לשרוף זבל ליד הבית. נטען שלב"כ המאשימה אין תשובה מניחה את הדעת הנושא ונראה שמדובר במסר פוליטי לראש עיריית אום אל פאחם. באשר לשריפת הזבל נטען כי הנאשם עצמו אומר שמבחינתו קוצים, עשבים וצמחים זה זבל וזו קביעה שאסור שתצא תחת ידיו של ביהמ"ש. עוד הוזכר שבמוקד השני כלל לא היה זבל. עוד נטען שעצם העובדה שהיתה גם פסולת מסוג זה או אחר, ובכמות זו או אחרת במקומות, לא מעלה ולא מורידה. לשאלת ביהמ"ש, בהנחה שהנאשם שרף פסולת, האם לא מדובר בעבירה לפי 448 רישא, השיב ב"כ המאשימה, שנכון שזו לא עמדתם וביהמ"ש מבין אותם נכון. נטען שגם אם ביהמ"ש היה סבור שמדובר בהתחלה של פסולת, לא ניתן להתעלם מהעובדה שסביב הפסולת היו דברים אחרים כגון צמחייה.

עמדת הנאשם בסיכומיו

75. הנאשם בסיכומיו טען שמאז ישיבת ההקראה הראשונה בתיק הוא לא התכחש שהוא האדם שביצע את הדלקת האש בשלושת המקומות אך טען שאין המדובר בעבירה הצתה אלא שלכל היותר ביצע מעשה מתוך כוונה לשרוף זבל, דבר שהיה נהוג על ידי התושבים במקום בעיר אום אל פחם ובשכונת אלדור בפרט. נטען כי סעיף החוק בו מואשם הנאשם אינו המתאים להשתלשלות העניינים שכן אין זה נכון שהנאשם הצית חורשה ויערות. נטען שגדר המחלוקת בתיק היתה סביב מניעיו של הנאשם וכן מה נשרף בפועל- צמחיות, חורש ומטע כמתואר בכתב האישום. נטען שלא עלה בידי התביעה להוכיח מעבר לספק סביר את עובדות כתב האישום. ראשית, לא הונחה תשתית ראייתית חד משמעית שהנאשם החליט לבצע עבירה כמתואר לעיל, ולא הצביעה מה הקשר בין מעשי הנאשם לעובדה שהיו שריפות בחיפה שכונו "פיגועי הצתות". נטען שהמאשימה ניסתה ליצור תמונה שמדובר בשטחים של חורש, צמחיות ומטעים ועצים,

כאשר לפי הצילומים מדובר בשטחים סגורים, מלאי זבל, פסולת, קוצים ואף מפגע תברואתי שאינם מתאימים לבתים המפוארים באזור. נטען שהוכח שבשני המתחמים מדובר במתחמים שמסביבם כבישים רחבים המהווים קו מפריד בין השטח בו בוצעו הדלקות לבין הבתים, ובכולם נמצאו קרשים, זבל וקוצים וכן הוכח מפי התושבים שהם סבלו מהעירייה שלא ניקתה את הזבל. נטען שליד ביתו של אחמד ג'אברין לא היה עץ אחד וכך גם המתחם השני ולכן התבקש בית המשפט לצאת לסיור בשטח ולהתרשם בעצמו. נטען שלולא המצב בארץ לא היה מוגש כתב אישום או שלכל היותר היה מוגש כתב אישום בסעיף של גרם שריפה ברשלנות לפי סעיף 449 לחוק העונשין. לטענת הנאשם, לו מהטעם של העדר הוכחה חד משמעית למניעיו של הנאשם וכישלון המאשימה לקשור בין מעשיו לבין הנטען על ידה, היה ראוי שכתב האישום ינוסח באופן שונה לחלוטין. הנאשם הפנה לסעיף 34 כא לחוק העונשין בעניין זה ולבג"צ 4445/02 ורדה מור נ' ראש עיריית הרצליה.

76. כאשר לראיות המאשימה הפנה הנאשם לעדותו של חוקר השריפות וטען כי מעדותו עלה שהמוקד הראשון השריפה שרפה מעט פסולת שהיתה סוף לשביל וקוצים. עוד עלה כי קשה לו לקבוע בשטח האם הדליקה פרצה איפה שהיה המוקד וכי יכול להיות שנראה כמוקד כי היתה שם ערימת פסולת. ביחס למוקד השני העיד שנשרפו שם רק צמחייה וקוצים וביחס למוקד השלישי אישר שישנה שם ערימת פסולת בתוך השכונה. נטען שניתן לקבוע בוודאות שהנאשם התכוון לשרוף פסולת וכי מבחינת הנאשם גם קוצים במוקד השני נחשבים כפסולת. נטען שבהמשך שינה החוקר את גרסתו וטען שאינו יכול לקבוע האם תחילת האש היתה בערימת פסולת. נטען שבחקירתו הנגדית עומת העד עם השינוי בגרסה וחזר וציין שאינו יכול לקבוע בוודאות שהשריפה החלה בערימת הפסולת וכי בשטח פתוח קשה לזהות מקום תחילת דליקה. לטענת הנאשם, ניכרת עוינות מסויימת בעדות החוקר, ככל שעומת עם הטענה שהשריפה החלה בערימת הזבל אך בסוף השיב שבשטח בנוי משטר הרוח משתנה וקשה לאמוד כיוון הרוח כמו בשטח פתוח. נטען שהחוקר לא רשם בחוות דעתו שערך בסמוך לאירועים את כל ממצאיו לגבי מוקדים וכיווני רוח ושנשאל מדוע פלט שבשטח פתוח לא ניתן לאמוד משטר וכיווני רוח. נטען שלשיטת ההגנה זה מרוקן מתוכן את הסבריו כי כיווני הרוח לא מובילים למסקנה שהדליקה החלה בערימות הפסולת וכל זה היות והמוקדים הם כמובלעת אחת בין הבתים מסביב כל הכיוונים. עוד צוין שלאורך כל החקירה הנגדית הוצאו מהחוקר אמירות שמאחר ומדובר בשטח בנוי קשה לאמוד את כיווני הרוח ואת המוקד (עמ' 23 ש' 19-23). עוד נטען שהעד לא הצליח להסביר את דוחות הפעולה של השוטרים כמו יוסי אדרי לפיהם מדובר בדיווח ראשוני של שריפת זבל בקצה של יער. בהמשך, חזר על כך שאינו יכול לפסול שהאש החלה מהפסולת והתפשטה. נטען שמעדותו עולה שעניין מקור הדליקה הוא פסולת נותר סביר ומחזק את הגנת הנאשם. נטען שחיזוק לכך ניתן למצוא בת/34. נטען שככל שהמאשימה מפנה לסרטונים על מנת לקבוע כיווני רוח יש לדחות הסבריה ומסקנותיה שכן המומחה מטעמה לא אישר זאת וכן כי מדובר בסרטונים קצרים ולא ניתן לקבוע על פיהם ממצאים לאור עדות המומחה.

77. לטענת הנאשם בסיכומיו, בתיק העידו 4 אזרחים, תושבי השכונה שאישרו שמדובר בדליקות שהיו סמוכות לבתיהם אך כי מדובר בהרבה פסולת וכי לא מדובר ביער וצמחיות. עוד עלה שהעירייה לא מפנה את הפסולת וכי היו פניות רבות בעבר בעניין זה. הנאשם פירט בסיכומיו את העדויות השונות מהן עלו הדברים הללו. עוד הפנה לעדות ד"ר חירי ממנה עלה שרגיל שהתושבים מבצעים שריפות של פסולת. באשר לעדויות השוטרים נטען שמעדות אחמד עזאם עלה שהשריפה היתה קטנה כשהגיע למקום וכי הוא עצמו כיבה איזה צמיג. מעדות שלום אדרי עלה כי כינה את האזור אתר פסולת וכן אישר שהשריפה הקרובה ליער היא בעצם אזור פסולת הנמצא בקצה היער. נטען שגם מעדות יוסי אבוטבול עלה שהמוקד הראשון היה שריפה קטנה וכי בשלושת המוקדים לא היה נזק למקום. באשר לעדותו של מוחמד דראוושה נטען כי הוא לא הותיר רושם מהימן וכי בחקירה הנאשם נראה מפוחד (ת/1 א). נטען שככל שנשאל על החקירה ועל הבאת עורך הדין לנאשם טען שאינו זוכר. עוד נטען שהעד לא דייק ברישום המילים ורשם יערות במקום

המנוח "אל ואער" שהוא מונח שמשמשים בו אנשים בשפה הערבית ככינוי של שטח פתוח מוזנח. באשר לעדות רפ"ק נמרוד בן דוב נטען כי הוא לא הסביר מה היה השיח בינו לבין הנאשם לפני החקירה המתועדת ואישר שהתמליל שהוגש וסומן ת/1 אינו מלא (עמ' 46 ש' 6). באשר לעדות הנאשם נטען שעדותו אינה מעלה ואינה מורידה כאשר אין ספק שדובר בשריפת זבל ופסולת וכי לנאשם לא היה מניע או כוונה לרבות היסוד הנפשי שבבסיס העבירה המיוחסת בכתב האישום. התבקש לזכותו מהעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

78. ב"כ הנאשם בסיכומיו בעל פה טען כי הוא מביע צער מלכתחילה על הגשת כתב האישום. ב"כ הנאשם חזר על כך שכתב האישום הוגש נוכח המצב בארץ אותה תקופה. נטען שבתיק דנן קשה לקבל את הטענה בדבר פיגועי הצתה, כי זה בתוך שכונה באום אל פאחם ובשטח מוזנח. נטען שטענת המאשימה לפיה האזרחים שהעידו באו לסייע לנאשם נובעת מכך שהאזרחים שהעידו העידו על המצב הנתון והאמיתי במקום. נטען שמהסרטונים שהוצגו רואים קוצים, סלעים, זבל, שקיות, אשפה מכל סוג וקרשים. נטען שלא בכדי התבקש בית המשפט להגיע לשטח וכי ביתו של הנאשם בקרבת מקום לשלושת המתחמים. נטען ששניים מתוך המתחמים מוקפים. נטען כי תחילת החקירה לא תועדה וכי היה לא נוח לראות את דראושה הבלש צוחק על שאלות מהותיות. נטען שלא ברור מדוע בשחזור השני לא יצאו עם הנאשם מהרכב. ב"כ הנאשם הפנה לכך ששאל את החוקר נמרוד שישב מול מחאג'נה ופתח במילים "מה שדיברנו בחוץ". נטען שאם דיברו בחוץ, היה עליהם לתעד במזכר. עוד נטען שלא ניתן להתכחש לכך שהנאשם היה מפוחד ממנו. נטען כי הנאשם צודק שבאו אליו והניעו אותו להגיד כי הוא לא ראה פסול במעשיו ששרף זבל והשתיקו אותו. נטען שלא ניתן לפרש את דברי הנאשם כאיום או כמסר פוליטי כפי שב"כ המאשימה נותן לו משמעות. נטען כי הנאשם אומר שהוא שולח מסר לראש העיר שהם בשכונת דאהר, שיראו מה קורה לו כזעקת מסכן ולא מעבר לכך.

79. לטענת הנאשם, הכוונה במקרה דנן היא כוונה מיוחדת. נטען שאם מטרת החוק היתה למנוע כל הצתה כנגד אדם בדבר לא לו, היינו מוצאים חצי מדינה בכלא. נטען שמי שעושה גזם ושורף אותו בשטח, הוא מצית דבר שלא לו וכי לא מתקיימים יסודות העבירה, הרי כל אש שצצה מהשטח היא אש זזה ברור עובדתית. נטען שמדובר בנורמה חדשה ושצריך להיזהר מקביעה. נטען שמעדות השוטרים והמזכרים ת/29, ת/30 ות/12 המתייחסים לפסולת. נטען כי האש התחילה בערימות הזבל באתר השלישי ורואים שהתפשטה לתוך המתחם וכל המתחם מגודר מסביב, כאשר אין בתים סמוכים. לשאלת בית המשפט השיב ב"כ הנאשם שגם אם המקום הזה שייך לציבור, הרי שאף אחד לא יודע מה יש שם מבחינת תוכנית. נטען שזה לא שטח ציבורי ולא הוגשה כל חו"ד ותוכנית עיר המאשרת מהו אותו השטח. נטען שגם אם השטח מבחינת כולם שטח הפקר שכולם זורקים בו זבל, הוא ראה את עצמו כמי שיכול לשרוף את הזבל הזה. נטען שהנאשם עבר עבירת רשלנות וכי לולא המצב בארץ לא היה מוגש כתב אישום. באשר לסיכון נטען שאפילו מעדויות השוטרים עלה שאין נזק מעבר לפיח ולריח. נטען ששניים מהתושבים היו שמחים למוצר הסופי שהתקבל. נטען שלא ניתן בתיק הזה להרשיע את הנאשם בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום וכי יש לזכותו, ולו מחמת הספק מהעבירה המיוחסת ולהרשיעו לכל היותר בעבירה של הצתה ברשלנות אם לא נקרא לזה כבר זוטי דברים או לאכיפה סלקטיבית כי אפשר לבוא היום ולקבוע על גבו של הנאשם, בגלל הסיטואציה שהיתה, נורמות חדשות בחברה.

80. באשר לעדות חוקר השריפות נטען כי ב"כ המאשימה פספס את הנקודה שהחוקר אמר שבתוך בתים הרוח משנה תוך שניה ואי אפשר לקבוע את הכיוון ולכן, לא ניתן להגיע למסקנה חד משמעית כי השריפה היא לא במקום שבו היה פסולת וזבל. נטען שדווקא לעניין הזה אם יש ספק, יש לקבל את גרסת הנאשם שיצא לשחזור והצביע, ונמרוד מאשר, על הצמיג ואמר שכאן הדליק את האש וזה היה מקום הפסולת. נטען כי המקום האחד הקרוב ליער, זה ליד הכביש התחיל ולא יעלה על הדעת שהנאשם התכוון לשרוף את היער. עוד נטען שכאשר הנאשם נעצר עד תום ההליכים

נשאלה השאלה למה הסעיף הזה וכי הוא שוחרר על ידי העליון בשאלה אחת - למה כתב האישום הזה. נטען כי הנאשם לא ויתר על זכות היועצות עם עורך דין. צוין כי הנאשם עובד ונמצא במעצר בית בלילה.

דין והכרעה

81. במועד הרלוונטי לכתב האישום, פרצו דליקות רבות באזורים שונים ברחבי הארץ כתוצאה מגל הצתות. כתוצאה מהצתות אלו, נשרפו שטחים נרחבים של צמחיה וחורש ונגרם נזק רב לבתים ולרכוש. אנשים רבים פונו מבתיים בשל האירועים. יוער, כי אותו גל הצתות התאפשר והחל בין היתר בשל תנאי מזג אוויר קיצוניים ששררו ברחבי הארץ, אשר כללו רוחות חזקות ויובש.

82. ב"כ המאשימה, טען במסגרת סיכומיו שאין קשר בין הגשת כתב האישום לאותו גל הצתות וכי דובר בתיאור כללי של המצב שהיה במועד הרלוונטי לכתב האישום. מנגד, טען ב"כ הנאשם כי לולא אותו מצב, לא היה מוגש כתב אישום כנגד הנאשם. מיד יאמר, כי אינני מסכים עם טענת ב"כ הנאשם בעניין זה. תיאור המצב בארץ ומזג האוויר הקיצוני ששרר היו חיוניים להוכחת מצב תודעתו של הנאשם במועד החלטתו להצית את המוקדים שהצית. הנאשם הודה שידע אודות מזג האוויר הקיצוני ועל אף ידיעתו החליט לצאת ולהצית את שלושת המוקדים. אציין כי הנאשם עשה עלי רשם שהוא בעל אינטליגנציה רגילה לכל הפחות, מבין את מעשיו ומודע לתנאי סביבתו (כולל למזג האוויר). הנאשם עוסק בחשמל ולמד תחום זה מספר שנים. הנאשם אישר בעדותו שהיה מודע לסכנות והודה שהוא מבין גם כיום כי התוצאה של מעשיו יכולה היתה להיות הרבה יותר גרועה (עמ' 76 לפרוטוקול ש' 22- עמ' 77 ש' 6). כפי שהובהר, המאשימה אינה מייחסת לנאשם כל כוונה לאומנית של פיגוע הצתה והדבר אף לא עלה מכתב האישום ולא מהראיות שהוצגו (עמ' 95 לסיכומים בעל פה של המאשימה). למעלה מן הצורך אציין כי גם לשיטתו של ב"כ הנאשם בסיכומיו, לא נראה כי מדובר במעשה חבלה מכוון באמצעות הצתה, כאשר דובר בשכונה באום אל פחם ובשטח מוזנח.

83. באשר למזג האוויר הקיצוני ששרר הרי שמעדות חוקר השריפות להב אביגדור שטרן עלה כי באותה תקופה היה צו איסור הדלקת מדורות והדלקת אש שיצא מטעם מ"מ נציב כבאות והצלה (עמ' 5 לפרוטוקול ש' 12-13). עוד עלה מעדותו כי באותו יום היו רוחות חזקות מאוד של 15 קשר (עמ' 7 לפרוטוקול ש' 8). גם מעדות אמר אגבריה עלה שמזג האוויר אותו יום **"היה מפחיד והיתה רוח חזקה מאוד"** (עמ' 13 לפרוטוקול ש' 21). תימוכין נוסף ניתן למצוא בעדותה של רואן אבריה לפיה היה מזג אוויר סוער עם הרבה רוח (עמ' 16 לפרוטוקול ש' 27-28). מעדות שלום אדרי גם עלה כי היה **"מזג אוויר בעייתי"** ורוח (עמ' 32 לפרוטוקול ש' 7-8). מעדותו של ד"ר מחאג'נה עלה כי היה **"באותו זמן מזג אוויר היה יבש וחוסר רטיבות ורוחות חזקות"** (עמ' 47 לפרוטוקול ש' 19-20). מעדות הנאשם עלה שבסמוך למועד ההצתות הוא ראה תמונות בפייסבוק וידע מה קורה ברחבי הארץ. עוד עלה מעדותו שזכור לו שהיתה רוח חזקה (עמ' 54 לפרוטוקול ש' 27- עמ' 55 ש' 7). בהמשך חקירתו, אישר שכולם זכרו את השריפות וכי דובר ביום לאחר השריפה הגדולה בחיפה (עמ' 75 לפרוטוקול ש' 14-18).

84. כפי שהובהר לעיל, המניע של הנאשם אינו על רקע לאומני. יחד עם זאת, במסגרת הראיות הוצג סרטון 1/1, שהוגש על ידי הנאשם דווקא בו הוא מצולם מחוץ לאולם המעצרים לאחר דיון בהארכת מעצרו, במסגרתו נראה הנאשם אומר בתשובה לשאלה מה ברצונו לומר: **"אני שולח מסר לשייח חאלד חמדאן. אנחנו משכונת אל דאהר ואין לנו מקום לאשפה בגלל זה אני עשיתי את הדבר הזה. תמיד יש נחשים וחיידיקים שם"**. סרטון זה, בו הנאשם נראה כמי השולח מסר פומבי לראש עיריית אום אל פחם נוכח מחאתו על התנהלות כושלת של העירייה ואי פינוי פסולת, מעיד על כך שמדובר בפעולה מכוונת ומודעת מצד הנאשם ולא בטעות או ברשלנות כפי שניסה לטעון. הנאשם אף הודה

בעדותו שמטרת השריפות היתה לגרום לפינוי פסולת, נוכח אי פינוי נאות מטעם העירייה. יוער כי תימוכין לאי פינוי הפסולת כראוי מטעם העירייה ניתן למצוא גם בעדות אמר אגבריה (עמ' 14 לפרוטוקול ש' 16-17), בעדות רואן אגבריה (עמ' 17 לפרוטוקול ש' 27-28) ובעדות אחמד ג'בארין (עמ' 21 לפרוטוקול ש' 22-28). הנאשם אף הודה בעדותו שאמר בחקירתו **"אין מישהו שהוא מעל החוק, אני טעיתי ואני אשא באחריות"** ואישר שהוא מבין זאת גם כיום (עמ' 77 לפרוטוקול ש' 2-6). עוד אציין כי אינני מקבל את טענת ב"כ הנאשם לפיה דובר ב"זעקת מסכן" כפי שיובהר בהמשך. הנאשם היה מודע למעשיו ולאפשרויות תוצאותיהם. עוד אוסיף ואציין שבחקירותיו במשטרה טען הנאשם ששרף "סתם", ללא סיבה (עמ' 14 לת' 1 ב' ש' 1-2) וכי מדובר בגרסה מאוחרת.

85. בהליך שבפניי, אין מחלוקת כי הנאשם הוא זה שהצית את שלושת המוקדים כפי שהודה בחקירתו במשטרה וכן בעדותו בבית המשפט. גדר המחלוקת נסב סביב השאלה האם הנאשם אכן הלך לשרוף זבל כטענתו והאם מעשיו נכללים בגדר "הצתה" כמשמעותה בסעיף 448 (א) סיפא לחוק העונשין.

86. באשר לטענת הנאשם בנוגע לאלימות או איומים כלפיו מטעם השוטרים הרי שדין הטענה להידחות. ראשית, הטענות נדחו בעדויות השונות. מעדות השוטר ליאור קטלן עלה כי מדובר בטענה מופרכת שלא היתה ולא נבראה. העד אף שלל שראה או שמע מישהו אחר מכה או מאיים על הנאשם (עמ' 88 לפרוטוקול ש' 19-21). גם השוטר ליאל אזולאי שלל את הטענה והוסיף שעל הנאשם לפנות למח"ש בהנחה שטענתו אמת (עמ' 89 לפרוטוקול ש' 5-9). מעדות השוטר מוחמד דראושה עלה כי הדבר לא אירע וכי לו היה נתקל בהתנהגות חריגה כלפי הנאשם היה מדווח על כך (עמ' 90 לפרוטוקול ש' 2-18).

שנית, אציין כי חרף ההזדמנויות הרבות שהיו לנאשם, הטענה הועלתה לראשונה במסגרת ההליך. גם בעדות הנאשם, שלא היתה מהימנה בעיניי, ניתנו הסברים סותרים בעניין זה, כאשר תחילה אמר שהוכה, לאחר מכן שטולטל ובהמשך שדחפו אותו. לשאלת בית המשפט האם הוא חוזר בו מהטענה שהוכה מכות של ממש השיב בשלילה, על אף הדברים שקדמו לכך. עוד אציין שבעדותו טען כי הוכה רק פעם אחת וכאשר עומת עם כך שטען כי הוכה גם בחקירה השנייה השיב שאינו זוכר (עמ' 70-71 לפרוטוקול). הנאשם אישר שגם לאחר שלטענתו דבק בגרסתו באופן שמראה שהוא מתעלם מהאיומים כלפיו, אף אחד מהשוטרים לא היכה או אנס אותו (עמ' 73 לפרוטוקול ש' 5-11). הנאשם בחקירתו במשטרה הביע חשש ושאל את החוקר האם בכוונתם להרביץ לו. כאשר החוקר שאל מדוע שירביצו לו השיב **"אני פעם ראשונה נכנס למשטרה"** ואישר שלכן הוא מפחד (ת' 1 ב' עמ' 3 ש' 33- עמ' 4 ש' 4).

87. זה המקום לציין כי הנאשם בחקירותיו המתועדות נראה מפוחד. גם השוטר דרוואשה הודה בעדותו שהנאשם **"בכללי היה מבוהל"**. יצוין כי מדובר בחקירתו הראשונה של הנאשם במשטרה, כאשר הוא שואל את החוקרים לחומרת העבירה והעונש בצידה ומבין את חומרת מצבו. הנאשם אף שאל את חוקריו האם יכנס לכלא ופירט שאין לו עבר. בהמשך אמר שהוא מבקש סליחה ושאל האם ישלח לבית המשפט (ת' 1 ב' עמ' 5 ש' 1-12). בהמשך, שאל הנאשם בשנית האם הוא יכנס לכלא וביקש שיגידו לקצין שלא יכניס אותו לבית הסוהר (ת' 1 ב' עמ' 7 ש' 25-30). הנאשם אישר בעדותו ששאל האם "נותנים לכל החיים" או אולי 20 שנה (עמ' 78 לפרוטוקול ש' 1-2).

גם בבית המשפט, כאשר הנאשם פירט את גרסתו ללא חשש, הוא היה מבוהל מהסיטואציה וכאשר הוזכר לסניגור, על מנת לוודא שהוא עוקב אחר התקדמות הדיון באולם, כי מדובר בעבירה חמורה שאם הנאשם יורשע בה נושא עונש מאסר מירבי משמעותי, התמוטט הנאשם באולם ופונה על ידי מד"א לקבלת טיפול רפואי (עמ' 82 לפרוטוקול ש' 26-29). עוד אציין שבחקירתו במשטרה של הנאשם כאשר נשאל על ידי החוקרים מדוע הוא מפחד מהם השיב שהשוטר שבא לעצור אותו בביתו איים עליו שאם לא ידבר יכו אותו אך שלל שהרביץ לו פיזית (ת' 1, ש' 36-37, ת' 1 ב' עמוד 35).

עמ' 17 ש' 12- עמ' 18 ש' 4).

88. מעדות החוקר נמרוד בן דור ומהמסמכים שערך (ת/1-12 א') עולה כי הוסבר לנאשם בדבר זכויותיו וכי הנאשם ביקש לספר את אשר אירע והשיב שאינו זקוק לעורך דין (ת/1 ב' עמ' 2 ש' 1-7). גם כאשר הנאשם פנה ואמר "שאף אחד לא ירביץ לי" השיב לו החוקר שאף אחד לא עומד לנקוט באלימות כלפיו וכי הם פועלים בהתאם לחוק (ת/1 ב' עמ' 1 ש' 27-29). גם בעדות נוספת השיב הנאשם שאינו זקוק לעורך דין (ת/13 ב' ש' 9-16). בחקירה נוספת מאשר הנאשם שקיבל את מלוא זכויותיו וכי הוא מרגיש בנוח (ת/14 ב' עמ' 2 ש' 14-24). גם מעדותו של השוטר בן דור עלה כי ניתנה לנאשם הזכות להיוועץ בעורך דין בכל רגע נתון (עמ' 46 לפרוטוקול ש' 9-12). זה המקום לציין על אף האמור לעיל, אין זה ברור אם הנאשם קיבל את מלוא זכויותיו ואם הוא בחר מרצונו החופשי שלא להיוועץ בעורך דין בטרם חקירתו במשטרה.

ראשית, בתחילת חקירתו כאשר מוצע לנאשם להיוועץ בעורך דין, הוא משיב-"שאף אחד לא ירביץ לי בבקשה מכם", תגובה המעידה על חששותיו מהסיטואציה בה הוא נמצא ומחוקריו. מעיון בתמלול החקירות ותיעודן נראה כי לא ניתנה לנאשם הזדמנות אמיתית ומלאה להגיע להחלטה מושכלת בעניין זה. כאשר הנאשם מבקש להיוועץ בהוריו בנוגע לשאלה האם הוא זקוק לעורך דין, מטיחים בו החוקרים כי הוא בן 24 וכי אין זה ראוי שהוריו יחליטו עבורו, כפי שעולה מתמלול החקירה:

"חוקר 3 :...אתה רוצה להתייעץ עם עורך דין? בגלל זה הוא נותן לך את הזכות שלך..."

נחקר: אני לא יודע תתקשרו להורים שלי והם יגידו אם צריך או לא, אני לא יודע..."

חוקר 3 : בן כמה אתה?

נחקר: עשרים ושלוש עשרים וארבע

חוקר 3 : בן עשרים וארבע אתה לא יודע להחליט בעצמך אם אתה צריך עורך דין או שאתה רוצה שההורים שלך יחליטו במקומך?

נחקר: כן ההורים שלי..."

חוקר 3: אתה בן עשרים וארבע שנה, אתה מעל שמונה עשרה, אתה רוצה עורך דין תגיד רוצה עורך דין לא רוצה תגיד לא רוצה עורך דין אני לא..."

נחקר: אני לא מכיר אף אחד מעורכי הדין לא מכיר אותם..."

חוקר 3: אתה רוצה עורך דין או לא?

חוקר 1: מה הוא אומר?

חוקר 3: אני לא מכיר אף עורך דין אני אומר לו אתה רוצה עורך דין או לא? הוא אומר לי..."

חוקר 1: אם אתה צריך עורך דין אנחנו נזמין לך עורך דין אנחנו לא צד בעניין..."

חוקר 3: אתה צריך עורך דין נביא לך עורך דין...

חוקר 1: הוא רוצה עורך דין או לא רוצה עורך דין?

חוקר 3: רוצה עורך דין או לא רוצה עורך דין?

נחקר: לא צריך לא.. (עמ' 8 לת' 1 ב' ש' 8-32).

בהמשך החקירה, נשאל הנאשם שוב האם הוא זקוק לעורך דין ומבקש בשנית שיתקשרו להוריו שיחליטו עבורו. מדבריו של הנאשם, נראה כי הוא מעוניין להתייעץ בבני משפחתו והוא אף מציין מפורשות שאינו מכיר עורך דין שאליו הוא יכול לפנות. גם לאחר שהחוקרים מצלצלים לאחיו, שמוסר להם שהוא ישוחח עם עורך דין, נשאל הנאשם האם הוא רוצה להמשיך או לחכות לאחיו שיביא עורך דין. הנאשם, שכפי שצוין לעיל- היה מפוחד, השיב שימשיך בחקירה (עמ' 10-11 לת' 1 ב'). לאחר המשך החקירה מבקש הנאשם מהחוקר **"אלוהים יעזור לך רק אם הם יתקשרו לכאן תדבר איתם"** ומדבריו ברור כי הוא מעוניין בסיוע של בני משפחתו במינוי עורך דין עבורו. זה המקום לציין, כי הנאשם חזר והודה בביצוע העבירות בבית המשפט, כשאין משמעות אופרטיבית להעדר ייצוגו במועד חקירתו. יחד עם זאת, לא התרשמתי שמלוא הזכויות ניתנו לו כאמור לעיל.

89. מעדות חוקר השריפות להב אביגדור שטרן (להלן: "חוקר השריפות"), שהיתה מהימנה ואמינה בעיניי, עלה שהיו כשלושה מוקדים עצמאיים, כי היו רוחות מזרחיות באופן השולל את האפשרות לפיה האש דילגה ממוקד למוקד וכי דובר בהצתת שלושה מוקדים נפרדים. עוד עלה כי מוקדי השריפות התפתחו האחד לאחר השני ולא במקביל. במוקד הראשון והשלישי היתה פסולת אך במוקד השני לא היתה כלל פסולת אלא צמחיה וקוצים (עמ' 5 לפרוטוקול ש' 29-31). מעדות חוקר השריפות עלה כי מדובר בהצתה בשלושת המוקדים, שהתפתחו כנגד כיוון הרוח (עמ' 7 לפרוטוקול ש' 9-13, עמ' 23 ש' 18). באשר למוקד הראשון חוקר השריפות שלל שהשריפה החלה מערימת הפסולת, כלשונו- **"כיוון ההתפשטות בד"כ עם כיוון הרוח למעט התפשטות מאוד איטית נגד כיוון הרוח. זה לא בהכרח מה שהיה פה. כי אני לא יודע להצביע איפה היה מוקד השריפה במוקד 1. אם נאמר שמוקד השריפה היא בערימת הפסולת שהיתה שם ליד השביל, אז כיוון רוב התפשטות בניגוד לרוח לעומק היער שזה לא מובן לי. לכן אני טוען שכל הנראה המוקד הראשון החל מהעצים ולא מכיוון ערימת הפסולת. בעצם האש התפשטה לכיוון ערמת הפסולת. אני שולל את זה שזה החל מערמת הפסולת"** (הקו הוסף ד.פ.) (עמ' 7 לפרוטוקול ש' 15-20). מעדות חוקר השריפות עולה כי במוקד הראשון נשרפו קוצים, עצי אורן ומעט פסולת. במוקד השני נשרפו קוצים כיוון שהשריפה התפשטה משדה קוצים לתוך יער אורנים צעיר ובמוקד השלישי היו רק קוצים וערימת פסולת, כאשר בסך הכל נשרפו קצת יותר מ-3 דונם. עוד עלה מחוות הדעת כי מוקדים 1 ו-3 הינם בשטחים השייכים לעיריית אום אל פחם, בעוד שמוקד 2 הינו שטח פרטי בלתי מעובד.

בהמשך עדותו התבקש חוקר השריפות להתייחס לטענת הנאשם לפיה שרף פסולת ופירט- **"אתחיל לגבי מוקד 1 - אם זה מה שהוא אומר זה לא מתאים לי לכיוון התפשטות היה בניגוד לכיוון הרוח שזה לא מסתדר לי"**. הוא אישר שאם היתה התפשטות מערמת הפסולת אז השריפה היתה צריכה להתפתח למקום אחר. בהמשך טען- **"לגבי מוקד 2 - אני לא מצאתי בשטח שאריות של פסולת ולכן אני לא מסכים עם הטענה. לגבי מוקד 3 - כמו במוקד 1 - מצאתי ערמת פסולת, כיוון התפשטות הדליקה הוא הפוך, הוא נעשה דרומה - דרום מזרח מערמת הפסולת, זאת אומרת בניגוד לכיוון הרוח"**. העד אישר שביחס למוקדים 1 ו-3, האש הגיעה למקומות בהן היתה הפסולת ולא ההיפך (עמ' 8 לפרוטוקול ש' 15-28).

זה המקום לציין כי חוקר השריפות אישר בעדותו שמוקד אחד הינו בתוך היער והשני סמוך ליער אך הסכים שהשריפה לא החלה מהיער אלא גלשה לתוך היער, בניגוד לכיוון הרוח באופן חלקי (עמ' 12 לפרוטוקול ש' 14-18). בהמשך עדותו, לאחר שהוצגו לו הסרטים לעניין מוקד 2 (C77 והשני המתחיל בE92), טען -"אני לא ראיתי את הסרטים האלו קודם. הם רק מחזקים את מה שאמרתי שקשה לי מאוד מאוד לקבוע היכן החלה הדליקה. לפי הסרטון השני כאן שצולם מכיוון הכביש, רואים את הדליקה מגיעה מעומק השטח לכיוון הכביש, לפי הסרטון הזה אני אומר כי השריפה פרצה בעומק השטח והתפשטה לכיוון הכביש" ובהמשך -"לפי מה שהבחנתי בסרטון זה מכיוון קצה החומה של החצרות לכיוון הכביש. קשה לי מאוד לקבוע נקודת ההתחלה לאור הסרטון השני. אני יכול לומר בודאות שהדליקה לא החלה מהכביש לעומק השטח אלא מעומק השטח לכיוון הכביש" (הקו הוסף ד.פ.). כאשר נאמר לעד שהוא לא יכול למדוד איפה בוצעה ההצתה כי לדבריו הרוח יכולה להסתובב ולעבור לצד השני, השיב -"רואים בסרטון שהחלק הקרוב לכביש הירוק עדיין לא נשרף, אם היינו רואים שהוא שרוף אז היינו חושבים שאולי הדליקה החלה מכיוון הכביש ולאחר מכן הרוח השתנתה ומשכה את העשן לכיוון הכביש בחזרה. בסרטון ניתן להבחין שבחלק הקרוב לכביש הצמחיה/הקוצים עדיין לא שרופים" (עמ' 26 לפרוטוקול ש' 19- עמ' 27 ש' 14). גם מעדות שלום אדרי עלה כי האש יצאה מהיער ולא להיפך (עמ' 32 לפרוטוקול ש' 17-18). זה המקום לציין כי להתרשמותי, אין המדובר ביער עבות אלא בחורשה דלילה, שטח פתוח קוצני, בהם יש בין היתר עצים בודדים, פסולת (למעט מוקד 2), צמחיה וקוצים. עוד אציין בהקשר זה, כי מעדות דרוואשה עלה כי תרגם את המונח "אל ואער" כיער. החוקר לא הסכים בעדותו שאין המדובר ביער ועמד על כך שתרגומו מדויק. בירור הסוגיה העלה, כי גם יער יכול להיות "ואער" בשפה הערבית אך לא כל, ואער" זה יער ולעיתים הפירוש הינו שטח בר שאינו מעובד ויתכן שאף יהא נטול עצים.

90. מעדות הנאשם עולה כי לטענתו, בשלושת המוקדים החליט לשרוף פסולת. לדבריו, הוא אמר זאת לחוקרים, שאיימו עליו שלא יאמר זאת בחקירתו היות ועל פי החוק אסור לשרוף זבל. מיד יאמר שאין כל הגיון בטענה לפיה מחד, החוקרים יזהירו אותו פן יפליל עצמו בעבירה האסורה על פי חוק לטענתם ומנגד, יאלצו להכות אותו ולאיים עליו כטענתו, על מנת לסייע לו. בהמשך עדותו, שלא היתה אמינה ומהימנה בעיניי בלשון המעטה, טען הנאשם שכן אמר זאת לחוקריו על אף שפחד וכי בחקירתו הראשונה אמר זאת לחוקר נמרוד וכן ציין זאת בשחזורים. יצוין כי, מעדותו של רפ"ק נמרוד בן דור עלה כי הנאשם מעולם לא טען בפניו ששרף זבל (עמ' 42 לפרוטוקול ש' 31-32). בהמשך, טען שהנאשם טען ששרף ערימת זרדים (עמ' 43 לפרוטוקול ש' 28-29). כאשר הנאשם עומת בחקירתו עם טענת נמרוד, הוא לא נתן הסבר הגיוני. תחילה טען הנאשם שאמר לו שהיו זרדים, לאחר מכן שלל שאמר שהיתה צמחיה ובהמשך תיקן את דבריו וטען שהיתה צמחיה אך בעיקר זבל (עמ' 65-66 לפרוטוקול). עוד אציין כי בשחזור השני שתועד, לא טען הנאשם ששרף זבל או אשפה. בהמשך עדותו, העלה הנאשם טענה חדשה לפיה העשב היבש הוא הפסולת וזאת ביחס למוקד השני. הנאשם טען ששרף קוצים וצמחיה וזה זבל מבחינתו ואישר שהחל את ההצתות בשריפת זרדים וקוצים היות וכך קל יותר להתחיל את השריפות. מכאן, הרי שהנאשם הודה כי שרף צמחיה וכי דובר בהצתה מכוונת.

מת/22, מזכר שערך השוטר ליאל אזולאי עולה שלאחר שעצר את הנאשם ושאל לתגובתו בנוגע לחשדות כנגדו, השיב הנאשם "אני מצטער אני יגיד הכל לחוקר". בתגובה, אמר לו השוטר אזולאי כי עדיף שיאמר את האמת והשיחה הסתיימה. אציין כי מת/22 עולה כי לא התנהלה שיחה בין הנאשם לשוטר אזולאי מעבר לאשר פורט והדבר עלה גם מעדותו בבית המשפט (עמ' 36 לפרוטוקול ש' 16). מת/24, מזכר שערך השוטר מוחמד דראושה עולה כי לא דיבר עם החשוד מאז מועד מעצרו ועד לתרגום החקירה והשחזור עם קצין האח"מ נמרוד. מכאן, לא התרשמתי כי מי מהשוטרים איים, היכה או הדריך את הנאשם מה לומר בטרם חקירתו. בחקירתו במשטרה, מודה הנאשם שהלך לכיוון היער והצית את המוקדים, אחד אחרי השני (ת/1 ב', עמ' 12-13). הנאשם אף טען בחקירתו (בניגוד לעדותו בבית המשפט) כי

מדובר בפעם הראשונה (והאחרונה) שהוא מצית (ת/1 ב' עמ' 20 ש' 21-23). מת/4 ות/5 עולה כי מהמוקד הראשון לשני יש מרחק של כ-250 מטר ומהמוקד השני לשלישי מרחק של כ-416 מטר. ניתן ללמוד ממרחקים אלו שהנאשם לא הלך לשרוף זבל ליד ביתו כטענתו. זה המקום לציין שגרסת הנאשם, כפי שהוצגה בפניי, אינה הגיונית ונסתרה בראיות האובייקטיביות שהוצגו. באשר לשקרי הנאשם, לסתירות ולגרסתו הכבושה, הרי שהם מהווים סיוע לראיות התביעה (י' קדמי, **על הראיות**, חלק ראשון, עמוד 304, ע"פ 5152/91 חליוה נ' מדינת ישראל, דינים עליון, מב 374).

91. באשר למצלמות האבטחה אציין כי המצלמות סותרות את גרסת הנאשם לפיה הצית את המוקד השלישי, בטרם צילם את המוקד השני, אז הבין את גודל הסכנה. ממצלמה CHO2 נראה עשן מיתמר בשכונה בשעה 10:15. בשעה 10:47:06 נראה הנאשם ובשעה 10:57:30 הגיע צוות כיבוי אש למקום. מת/6 עולה כי בשעה 9:29 התקבל דיווח בנוגע לשריפה הראשונה. בשעה 9:44, התקבל דיווח נוסף בנוגע לשריפה בקצה אחר של השכונה וב-10:52 התקבל דיווח מאזרחים בנוגע למוקד השלישי. מכאן, הסרטון שצולם על ידי הנאשם באשר למוקד השני, צולם כמחצית השעה לערך בטרם הוצת המוקד השלישי.

92. אין ספק וכך עלה מעדויות השוטרים והאזרחים שהעידו כי מעשי הנאשם סיכנו את הבתים ויושביהם, ובהם אדם נכה ובחורה צעירה עם תינוק כבן שנה וחצי ששהו בבתיים ולולא היו מפונים על ידי כוחות ההצלה שפעלו במקום לכיבוי השריפה, היתה נשקפת להם סכנה ממשית. יצוין כי על אף מאמצי כוחות הכיבוי במקום, חדר פיח לבתיהם ונפגעו עצים. גם מעדותו של אחמד ג'בארין עלה שהחליט לכבות את האש היות והרגיש שהאש מתקרבת ופחד מכך היות ולא ידע **"מה עלול לקרות"** (עמ' 22 לפרוטוקול). גם מעדותו של שלום אדרי עלה שביקש מהדיירים לעזוב את הבית עקב הסכנה (עמ' 30 לפרוטוקול). מת/28 ות/28 א' ניתן ללמוד על הסיכון שנשקף לבתים וליושביהם לולא פונו בזמן ולולא כוחות ההצלה היו משתלטים על השריפה. מדו"ח הצפייה ומהדיסק עולה כי האש התקדמה מכיוון היער לכיוון הכביש והבתים בשעה 10:19. לאחר שהנאשם שרף את המוקד השני וצילם את תוצאותיו, הלך להצית מוקד נוסף קרוב לחצי שעה לאחר מכן. כפי שצוין לעיל, דברי הנאשם, לפיהם לא היה ממשיך לשריפת המוקד השלישי, לו היה רואה קודם את תוצאות המוקד השני, אינם עולים בקנה אחד עם הראיות שהוצגו ואין בידי לקבלם. לשאלת בית המשפט מדוע צילם, השיב הנאשם כי **"אין סיבה"**. כפי שצוין לעיל, מניעי הנאשם עולים בבירור מהסרטון בו הוא שולח מסר לראש המועצה כאמור לעיל.

93. סעיף 448 (א) לחוק העונשין לשונו- **"המשלח אש במזיד בדבר לא לו, דינו- מאסר חמש עשרה שנים; עשה כן במטרה לפגוע בנכס של המדינה, בנכס המשמש את הציבור, באתר טבע, בצמחיה או בבטחת דרי הסביבה או במטרה לפגוע בבני אדם, דינו- מאסר עשרים שנה"**.

במקרה דנן, הוכח היסוד העובדתי של העבירה הבסיסית, שכן הנאשם שילח אש במזיד בדבר לא לו, כאשר בהתאם לחוות דעתו של חוקר השריפות, במוקד הראשון והשלישי מדובר בשטחים שבבעלות עיריית אום אל פחם ובמוקד השני מדובר בשטח פרטי שאינו מעובד. הנאשם הודה בהצתת שלושת המוקדים ועובדתית כאמור לעיל אין מחלוקת כי עשה כן. אין בהגדרת העבירה התייחסות לתוצאתה ועל כן על פני הדברים המדובר בעבירה התנהגותית. היות והצתה של דבר, גורמת נזק ממשי לאותו "דבר" או לפחות מעמידה את ה"דבר" בסיכון ממשי ומוחשי של גרם נזק- יש בסיס לטענה כי מדובר בעבירה תוצאתית (י' קדמי, **על הדין בפלילים**, (2005), חלק שני, עמוד 998). במקרה דנן העבירה גרמה לנזק של שריפת יותר מ-3 דונם וכן העמידה את הבתים הקרובים לאזור בסיכון ממשי.

באשר ליסוד הנפשי הרי שגם הוא הוכח. היסוד הנפשי הדרוש להרשעה לפי סעיף קטן (א) (סיפא) הינו ב"מטרה", קרי, ב"כוונה"- לפגוע באחד ה"ערכים" הקבועים בהגדרת העבירה. לו מדובר בעבירה התנהגותית, משמעותה של ה"כוונה"

הינה מתוך שאיפה או במטרה להשיג את תכלית האיסור, בעוד שאם מדובר בעבירה תוצאתית, משמעותה היא זו הקבועה בסעיף 20 (א) (1) לחוק (י' קדמי, **על הדין בפלילים**, (2005), חלק שני, עמוד 999).

סעיף 20 (א) לשונו- "**מחשבה פלילית- מודעות לטיב המעשה, לקיום הנסיבות ולאפשרות הגרימה לתוצאות המעשה, הנמנים עם פרטי העבירה, ולעניין התוצאות גם אחת מאלה:**

(1) כוונה- במטרה לגרום לאותן תוצאות;

(2) פזיזות שבאחת מאלה:

(א) אדישות- בשוויון נפש לאפשרות גרימת התוצאות האמורות;

(ב) קלות דעת- בנטילת סיכון בלתי סביר לאפשרות גרימת התוצאות האמורות, מתוך תקווה להצליח למנען".

כפי שעלה מעדות הנאשם ומחקירותיו שפורטו בהרחבה לעיל, הנאשם היה מודע למעשיו, למזג האוויר ששרר ולאפשרות תוצאות מעשיו.

בחקירתו במשטרה נשאל הנאשם האם זה נכון שכתוצאה ממעשיו יכולים היו להשרף הבתים והאנשים בתוכם והשיב- "**נכון**" (ת/1 ב' עמ' 15 ש' 13-20). בהמשך חקירתו כשנאמר לו ש"**זה יכול היה להיגרם בהרבה יותר גרוע**" וכי "**מישהו היה יכול למות, בית יכול היה להשרף**" וכי יכול היה "**לשרוף את כל הכפר**", השיב- "**נכון מה שאתה אומר...**" (ת/1 ב' עמ' 18 ש' 29-40).

94. כפי שצינתי לעיל, גם הסרטון שהוצג, בו הנאשם נראה כמי ששולח מסר לראש המועצה, מעיד על מעשה מכוון, שקול ומודע מטעם הנאשם. בנסיבות העניין, מעשי הצתה בשלושה מוקדים, במזג אוויר קיצוני (ומודעות לו ולמצב ברחבי הארץ), בסמוך לשטח מגורים מאוכלס ובייחוד הצתת המוקד השלישי לאחר שהנאשם ראה את תוצאות הצתת המוקד השני (ובניגוד לעדותו שם אמר שלו היה רואה מכבי אש או משטרה קודם לכן היה מבין כי מדובר ב"סיפור רציני" ולא היה ממשיך לשרוף, עמ' 79 לפרוטוקול ש' 9-11), מלמדים שהתקיימה אצל הנאשם המודעות לטיב הסיכון של תוצאות מעשיו. מעבר לכך, הנאשם הודה כי שרף צמחיה וקוצים, המהווים מבחינתו זבל (עמ' 81 לפרוטוקול ש' 29-30). בעניין טענת הנאשם, שהועלתה באיחור, כי הצית פסולת- גם אילו הייתי מקבל את הטענה במלואה, ממצא שאינו עולה באופן מובהק מהראיות, לא היה בכך להואיל לנאשם. גם שריפת פסולת, כאשר המעשה מבוצע בפסולת של אחרים, בשטחים המהווים סוג של שטח ציבורי, אף אם מדובר בשטחי הפקר, מהווה מעשה הצתה כמוגדר בסעיף 448 (א) סיפא. במקרה דנן, כפי שהנאשם הצהיר למצלמה- הוא התכוון על ידי ההצתות לשלוח "מסר" לראש הרשות ובאופן מכוון הוא הצית שטח פתוח כדי לגרום לו נזק. אומנם, הוא הצית לרוב שדות קוצים שהיתה פזורה בהם פסולת, אך הסיפא כולל איסור לשרוף "צמחיה" מכל סוג ולא רק יערות.

לאור כל האמור אני קובע כי הנאשם ביצע שלוש עבירות הצתה לפי סעיף 448 (א) סיפא לחוק העונשין ומרשיע אותו במיוחס לו בכתב האישום.

ניתנה היום, כ"ד טבת תשע"ח, 11 ינואר 2018, במעמד הצדדים